

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Bakalářská práce

HISTORIE LEDNÍHO HOKEJE V KADANI

Lukáš Schönauer

Plzeň 2013

Děkuji Mgr. Petru Valachovi, Ph.D. za odborné rady a všem hokejovým pamětníkům a pracovníkům, kteří mi poskytli informace, týkající se mé práce.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

Kadaň, 25. května 2013

.....
vlastnoruční podpis

1. Obsah

1.	OBSAH.....	4
2.	ÚVOD.....	5
3.	CÍL A ÚKOLY PRÁCE.....	6
3.1	Cíl práce.....	6
3.2	Úkoly práce.....	6
4.	HISTORIE LEDNÍHO HOKEJE V KADANI	7
4.1	Seniorský hokej.....	7
4.1.1	Období 1945-1970	7
4.1.2	Období 1970-1998	13
4.1.3	Období 1998 – 2008	49
4.2	Mládežnický hokej.....	55
4.2.1	Období 1971-1988	55
4.2.2	Období 1989-1998	61
4.3	Ženský hokej.....	68
5.	DISKUSE.....	74
6.	ZÁVĚR	75
7.	SEZNAM OBRÁZKŮ.....	76
8.	SEZNAM LITERATURY	77
9.	RESUMÉ.....	80
10.	PŘÍLOHY.....	81
10.1	Fotodokumentace	81

2. Úvod

Hokej je velmi populární a atraktivní kolektivní hra, která za posledních několik let prošla masivním vývojem.

Rozhodl jsem se zdokumentovat počátky ledního hokeje v Kadani a to od roku 1945. Od tohoto roku existují první zmínky o tomto sportu v našem královském městě.

Materiály jsem získával od funkcionářů i samotných hráčů a to jak bývalých, tak současných a samozřejmě od pamětníků, protože bez nich by zdokumentování prvopočátku hokeje a sportu vůbec nebylo možné. Všichni bez rozdílu projevili velký zájem o tento projekt a velmi ochotně spolupracovali. Poskytli mnoho fotografií i plno zajímavých informací.

Je to první práce, která se bude zabývat vývojem kadaňského hokeje od roku 1945 až do roku 2008. Zdokumentování tehdejší doby bude zajisté přínosem jak pro mladší ročníky, tak i pro starší čtenáře. Práce bude k dispozici na zimním stadionu v Kadani. Svolil jsem i k zhotovení několika výtisků pro potřeby funkcionářů a tato práce bude reprezentovat kadaňský hokej na různých mládežnických turnajích, či zápasech dospělých.

Všichni současní funkcionáři i hokejová veřejnost projevili zájem o tuto práci. Na zimním stadionu počínaje touto prací opět začali s dokumentací kadaňského hokeje a to nejen mužstva mužů, ale i mládežnických kategorií.

3. Cíl a úkoly práce

3.1 Cíl práce

Cílem práce je vytvořit přehledný a ucelený zdroj historických informací týkající se ledního hokeje v Kadani. Uskutečnit schůzky s pamětníky a pomocí rozhovorů od nich získávat informace a materiály pro tuto práci. Získávat podklady z tiskovin v kadaňském archívu a na zimním stadionu v Kadani. Utvořit strategii a metody pro získávání podkladů a informací pomocí odborné literatury.

3.2 Úkoly práce

- 1) seznámení s problematikou
- 2) získávání informací z kronik, novin a publikací a jejich prostudování
- 3) rozhovory s pamětníky, trenéry, funkcionáři a hráči
- 4) zpracování získaných materiálů
- 5) shromažďování obrazového materiálu

4. Historie ledního hokeje v Kadani

4.1 Seniorský hokej

4.1.1 Období 1945-1970

Parta hokejových nadšenců si vytipovala rybník pod pivovarem. V místech dnešního sídliště 1. Máje byl v té době poměrně velký rybník, kterému se říkalo „pivovarský“, protože byl zásobárnou vody pro kadaňský pivovar. Na tento rybník navazovaly močálové louky prostoru dnešního koupaliště a zimního stadionu. Bruslit se také dalo na rybníku u Kaolínových závodů a pochopitelně při větších mrazech na řece Ohři.

Ze všech těchto možností pro hokejové nadšence byl rybník „pivovarský“ nejschůdnější volba. Přišla zima roku 1945 a po nějakých drobnějších úpravách byla zhotovena ledová plocha.

V těchto nelehkých začátcích byl vůdčí osobností a propagátorem fotograf a majitel fotoateliéru pan Forster. Byl to hokejový nadšenec, sám hokej hrával a v té době mu také pomáhali: Veselý, Herejt, Hnilička, Kout, Štrekr a Jindrák. (Jindrák, 2008)

První historická fotografie z roku 1945 – 46 je zajímavá tím, že je na ní 13 chlapců již ve výstroji, která s nutnou dávkou představivosti připomíná tu dnešní hokejovou. Při pohledu na tuto fotografii se dnes pousmějí současníci, ale i dosud žijící pamětníci. Na moji otázku, jak k této výstroji přišli, mi jeden z pamětníků, František Husák, odpověděl: „S tou výstrojí to tedy byla sranda!“ Pan Husák, který byl v té době správce sportovního areálu u parku, donesl několik pytlů, vysypal jejich obsah a hrdě prohlásil: „Tak hoši, tady máte všechno, co jsem sehnal. Vyberte si všechno, co se vám bude hodit. Ale upozorňuji vás, že je to všechno, nic dalšího není a hned tak asi něco nebude.“ Byly to zbytky z fotbalové výstroje, hlavně holenní chrániče a náloketníky, prošíváné kalhoty a dresy. (Husák, 2010)

V té době pomáhali se sháněním výstroje a také finančně drobní kadaňští živnostníci, které by bylo dnes možné nazvat sponzory. Vzpomíná se hlavně na pana Koudelku, Polednu, Veselého, Forsta a další, kteří v rámci svých možností podporovali

začínající hokejisty až do počátku šedesátých let, kdy byli postupně znárodnováni nebo rušeni.

V té době hráli kadaňští mladíci jen pro radost, protože žádná oficiální soutěž neexistovala. První utkání se sehrálo na podzim 1946 proti hráčům Chomutova. Před zápasem vypuklo nadšení a následně určitá skepse. Přece nepozvou hrát Chomutov první meziměstský zápas na rybník. Pamětníci již dnes nevědí, nebo možná nechtějí vědět, kdo přišel s nápadem udělat led na tehdejší škvárovém fotbalovém hřišti. Klimatické podmínky sice byly dobré, ale zkušenosti udělat led na hřišti, navíc škvárovém, nebyly žádné. Na první svátek vánoční, 25. prosince 1946 přijeli chomutovští hokejisté do Kadaně. S ledem se ale Kadaňští opravdu nevytáhli. Ledová vrstva byla slabá a hodně hrbolatá, místy vystupovaly z ledu kusy škváry. Raritou byl rozhodčí bez bruslí a nakonec se zjistilo, že hokejová pravidla vůbec neovládá. Kadaň tento zápas na velmi nekvalitním ledu vyhrála 7:3. (Prošek, 2010)

Přesto Chomutovští pozvali Kadaň k odvetnému utkání, které se uskutečnilo 8. ledna 1947 na tu dobu na velmi kvalitním ledu na tenisových kurtech. Chomutov oplatil Kadani porážku a na svém ledě vyhrál 9:5. Na podzim téhož roku se hráči Kadaně vydali znovu do Chomutova a tento zápas ukázal, že je to již úplně jiné mužstvo. Kadaňští v Chomutově, který hrál v sestavě Šíma, Vojta, Duda, Šebek, Oplt, Žoček a další, prohráli 13:1. K této skutečnosti zajisté přispěl i tým zanícených funkcionářů, kteří dělali vše možné proto, aby se v Chomutově hrál hokej na vyšší úrovni než v jeho okolí. (Jindrák, 2008)

Tato skutečnost byla určitě návodem pro kadaňské příznivce ledního hokeje, kteří si po debaklu v Chomutově uvědomili, že i zde je nutné zvolit hokejový výbor, který by hokejovou činnost organizoval a řídil. Proto i zde počátkem roku 1947 došlo k památné schůzi v tehdejší hotelu Slunce a byl zde zvolen historicky první doložený Hokejový odbor s historicky prvním předsedou panem Forstem a jednatelem panem Hniličkou. Hnilička se o několik let později stal tchánem slavného baviče Josefa Dvořáka, který sehrál i několik utkání za Kadaň.

Po neúspěchu připravit ledovou plochu na škvárovém hřišti se krátkou dobu hrálo na rybníku u pivovaru. Nebylo to tehdy žádnou zvláštností, vždyť na rybnících se hrálo na kdekaké vesnici, protože umělý led se zdál být dalekou budoucností. (Jindrák, 2008)

Po ukončení sezóny v roce 1948 se ale začalo uvažovat o tom, že si sportovci zaslouží lepší led. Volba tedy padla na tenisové kurty. Byly zde vyrobeny již tradiční vysoké mantinely za materiálové podpory Kaolínových závodů a drobných podnikatelů. Toto hřiště soužilo hokejistům, ale i široké veřejnosti k bruslení až do roku 1957. Toho roku se rozhodlo o výstavbě sídliště Budovatelů na tomto pozemku. (Jindrák, 2008)

V roce 1950 byly znárodněny Kaolínové závody a byly přejmenovány na Tatran – národní podnik. V té době se hokejistům a hokeji v Kadani obecně zlepšily podmínky. Tehdejší ředitel vyhověl žádosti hokejistů o pomoc při jejich sportovní činnosti. Dával k dispozici podnikové auto a poskytl i finance na nákup nové výstroje a výzbroje. „Toho se hned využilo, nastartovalo se auto a vyrazilo se na cesty. Tehdy to nebylo jako teď, kdy stačí jít do sportu a vše nakoupit na jednom místě,“ říká Jiří Štekr, pamětník a tehdejší dobrovolný řidič. Navíc pan Forster dodal zdarma hokejky a na ledě se objevilo zcela nové mužstvo kompletně v novém a s hrdým nápisem na dresech Tatran Kadaň. V té době se hrál hokej na okresní úrovni a za Kadaň hráli pánové Forster, Veselý, Herejt, Šula, Truhlář, Hanzlíček, Hosman, Kramer a František Jindrák. O něm bych chtěl zmínit, že to byl můj dědeček a právě on ze mne udělal hokejistu, a tedy i díky němu vzniká tato práce, protože i z jeho materiálů, článků, fotografií apod., které za svůj život nashromáždil, já čerpám.

K těmto domácím začali brzo přibývat další z okolí. Třeba studenti ze střední průmyslové a zemědělské školy. Vzpomíná se i na vojáky z kadaňské posádky, kteří byt' krátkodobě posilovali mužstvo. Pamatuje se na dorostence Sedláka z Brna, Nekolu z Plzně, Mora z Toužimi, Nováka ze Dvůrů a Kotlína z Kryr. Ti všichni patřili k průkopníkům hokeje v Kadani. Bylo jich možná i více, kteří zde působili, ale na všechny si pamětníci nepamatují, vždyť je to již šedesát let a žádné písemnosti, či dokumenty až na nějaké fotografie, se nedochovaly a vycházím pouze z rozhovorů s pamětníky. (Štekr, 2010)

Hrála se již oficiálně I. A. třída západočeské župy, protože Karlovy Vary byly krajským městem a Chomutov, Kadaň, Podbořany a Žatec městy okresními. V prvním roce I. A. třídy hrála pouze čtyři mužstva a to: Karlovy Vary, Mariánské lázně, Chomutov a Kadaň. Hned v první sezóně Karlovy Vary a Chomutov postoupily do třídy vyšší a Kadaň až do roku 1958, kdy byla provedena reorganizace, hrála I. B třídu západočeské župy, kde se nejčastěji vyskytovala družstva Karlových Varů B, Kadaně, Podbořan, Perštejna, Žlutice, Ostrova nad Ohří, Nejdku. Po výše uvedené reorganizaci státních orgánů byla zrušena celá řada okresů, mezi nimiž byla i Kadaň, a byly vytvořeny nové správní celky a Kadaň patřila

do okresu Chomutov. Od sezóny 1958-1959 se začala hrát Okresní soutěž Chomutovska, ve které se v průběhu let vystřídal velké množství družstev. Horší ovšem bylo, že čím dál tím více začaly tuto ligu ovlivňovat klimatické podmínky. Zimy začaly být teplejší a kratší, tak se stávala tato liga neregulérní a někde se ani nedohrála. (Jindrák, 2008)

V soutěži, které se oficiálně říkalo Okresní, se sice hrálo s plným zaujetím, mužstva brala utkání spíše jako přátelská a to kvalitě hokeje příliš neprospívalo. S výjimkou Chomutova, který postupoval do vyšších soutěží od jednoho úspěchu ke druhému a stával se tak hokejovým pojmem po celé republice.

V tomto ročníku byla převážně družstva o deseti až dvanácti hráčích. Hrál se hokej ohleduplný, nezákladný, faulů bylo minimálně a zranění rovněž. Puk se jen vozil od jedné branky ke druhé, občas s nějakou kličkou a bez tvrdších soubojů. Občas se vyskytla nějaká výjimka, ale byl to hokej bezkontaktní. Většina hráčů v létě hrála fotbal a hokej brali jako udržování kondice v zimě a nějakým rozumným způsobem prezentovali svoji osobu. Sezónu 1960-1961 se potkávali mužstva Chomutov B, Kadaň, Prunéřov, Radonice, Podbořany, Vilémov, Spořice, Vejprty, Klášterec nad Ohří, Perštejn, Kralupy.

Po rozšiřování těžby uhlí Dolu Nástup některé vesnice zanikaly a s nimi pochopitelně jakékoli sportovní dění v této oblasti.

V padesátých letech byly nejlepším kadaňským soupeřem Karlovy Vary, kde se hokej také začínal hrát na rybníku, ale zakrátko se zde začalo budovat kluziště s umělým ledem na bývalé tržnici. Jezdilo se také do Chomutova, kde se hrávalo na tenisových kurtech, ale i zde se začalo s přípravou zimního stadionu s umělým ledem. (www.piratichomutov.cz, 2011)

Musím se ještě jednou vzpomínkou mého dědečka vrátit k vztahům s Karlovými Vary. V roce 1949 se v Karlových Varech zahajoval provoz na hřišti s umělou plochou. V rámci této zajisté historické události měly sehrát přátelské utkání s mužstvem Škody Plzeň. Plzenští jim ovšem v den slavnostního zahájení oznámili, že z technických důvodů nepřijedou. Karlovarští funkcionáři si vzpomněli na dobré vztahy s kadaňskými hokejisty a v neděli zatelefonovali panu Hniličkovi, který přislíbil účast. Pan Hnilička, který byl výborný organizátor, vše zařídil. S panem Forstem a Polednou, coby řidičem, a mužstvem na korbě nákladního auta vyrazili na utkání. K utkání se dostavili včas, ovšem zmrzli na kost. Přesto statečně vyjeli na krásný led, na jakém ještě nehráli. Prohráli 9:4, ale

s ohledem na danou situaci to byl dobrý výsledek, obzvláště když Karlovy Vary hrály již vyšší soutěž. (Jindrák, 2008)

Pamětníci i dnes neradi vzpomínají na tuto dobu a na vztahy s chomutovskými hokejisty. Celkem všichni tvrdí: „Dostávali jsme od chomutovských najevo, že oni jsou něco víc a vůbec si nepřipouštěli, že by Kadaň mohla hrát někdy stejnou ligu a být jim pomocníkem.“ Tudiž se do Chomutova vždy cestovalo s určitou nelibostí. Musím ale podotknout, že tyto názory se vyskytovaly mezi funkcionáři, nikoli hráči. (Jindrák, 2008)

Na moji otázku, jak se v té době dopravovali k utkáním, mi odpověděl pan Veselý: „Inu jezdilo se většinou vlakem, ale v té době ani na ten nebylo vždy spolehnutí. To jsme třeba jeli do Chomutova, před Kralupami měl vlak poruchu a do Chomutova jsme už nedojeli. Přes dvě hodiny jsme čekali navztekání v té zimě a nakonec jsme se vrátili zklamaní domů.“ Také se hodně cestovalo auty. Nebyl to sice žádný přepych, obzvláště když byla tuhá zima. Nákladním autem vypomáhal Tatran. Řidiči byli pan Špička nebo Zušťák, občas i pan Poledna a nezištně pomáhal pan Veselý, který toho času měl v Kadani autodopravu. Na pana Veselého a na cesty vzpomínal pan Poledna: „Ona s tím Veselým byla občas legrace. Přes zimu po okolí rozvážel uhlí, tak před tím, než jsme vyjeli k zápasu, museli jsme vzít košťata a korbu pořádně zamést, abychom na zápase nevypadali jako kominíci. Všechna auta byla bez plachet, většinou se sedělo, nebo leželo jen tak na korbě, aby na nás nefoukalo. Nebylo to nikterak příjemné, ale byli jsme vděční i za to!“ (Poledna, Veselý, 2009)

Nemohl jsem také nepoložit otázku: „Dostávali jste za zápasy nějakou odměnu?“ Nejdříve trochu udivené pohledy, trochu smíchu a zde jsou jednoznačné odpovědi pamětníků: „Žádnou, ani korunu! My jsme byli rádi, že jsme si mohli zahrát, trochu se vyřádit v jiném sportu, protože většina z nás hrála přes léto fotbal. Hráli jsme z lásky ke sportu a k potěšení našemu i divákovu, nenapadlo nás, že by nám za to měl někdo platit, vždyť nikdo takový ani nebyl. Ovšem když tak přemýšlíme, tak občas nějaká odměna přece jen byla. Ne peněžní, ale v naturáliích. Byli jsme jedna parta a táhli jsme za jeden provaz.“ (Jindrák, 2008)

Ani na rozhraní šedesátých a sedmdesátých let se v kadaňském hokeji nic nezměnilo a hrál se stále pouze okresní přebor. Chomutov v té době hrál již první ligu. Klášterec nad Ohří, kde se s hokejem začínalo později než v Kadani, hrál hokejovou divizi. Na moji otázku: „Proč tomu tak bylo?“ odpověděl mi pan Nevorál: „Na to je těžké

odpovědět. Kluci, kteří zde s hokejem začínali, už ho nehráli, a my jsme tento sport brali asi jinak. Jen je škoda, že v Kadani nebyli žádní zanícení funkcionáři jen pro hokej. Stále byl v popředí fotbal. Při fotbale nebylo potřeba složité a drahé výstroje. Ještě po nocích a v mrazu dělat led. Ale co bylo vůbec nejhorší, že o hokej nebyl velký zájem. Do popředí zájmu kromě fotbalu se dostal pozemní hokej, dále tenis, volejbal, atletika, vodní sporty a další. Hokej byl stále tak nějak na pokraji všeobecných zájmů.“ (Nevoral, 2009)

I přes tyto problémy se okresní přebor stále hrál. Až na sezóny 1960-1961 a 1963-1964, kdy se hrálo pouze přátelsky. Pokud to klimatické podmínky dovolily, tak se již trvale hrálo na hřišti u Kaolínových závodů a pod hlavičkou Tatran Kadaň, i když se do toho občas vmísil i Slovan Kadaň. Když nebyly přijatelné podmínky, zápasy se odehrály na Zimním stadionu v Chomutově.

Okresní přebor v šedesátých letech doznával zpočátku hodně změn, protože již nehrál Klášterec nad Ohří, Pruněřov, Kralupy, Radonice, Spořice. Situace se ustálila v polovině šedesátých let, kdy okresní přebor Chomutovska hrála Kadaň, Loko Chomutov, OP Chomutov, Perštejn, Slovan Vejprty, Dukla Vejprty a Údlice. V mužstvu pravidelně působili bratři Smolkové a Markové, Nevoral, Kučera, Plachý, Brož, Kratina, Hanzlíček, Tumpach, Švéda, Cinibulk a Josef Dvořák.

V sezóně 1964-65 došlo k významné události - v Kadani bylo utvořeno historicky první žakovské mužstvo, jehož vedoucím se stal pan Cinibulk. Družstvo se sestávalo z těchto hráčů: bratři Vandové, bratři Štuklové, Hála, Klepsa, Kuba, Zelenka, Havelka, Draboun, Šafránek, Stoupa, Obermaier a Vedral. (Vedral, 2010)

Musím se zmínit o datu 1. dubna 1964, kdy byla zahájena výstavba první elektrárny v regionu našeho města, ETU 1, a zahájila se těžba uhlí na Dole Nástup, začalo osidlování Kadaně novými obyvateli. Zatímco 1. března roku 1961 měla Kadaň pouze 8 324 obyvatel, v roce 1968 bylo zde trvale žijících obyvatel více jak 14 000. (www.wikipedia.org, 2011)

Určitě tento rychlý nárůst obyvatel Kadaně, hlavně mladých rodin, měl vliv i na výstavbu dalších sportovišť, včetně zimního stadionu s umělou plochou. Snad i tato skutečnost byla příčinou, že od sezóny 1967-68 se hrála všechna mistrovská utkání na zimním stadionu v Chomutově. Představa brzkého umělého kluziště vedla i ke kuriozitě, že před zahájením sezóny 1969-70 byla v Kadani dvě hokejová mužstva. DNT (Doly Nástup Tušimice) a Slovan Kadaň. Slovanu zůstali věrni čtyři bratři Smolkové, Tumpach,

Hašek, Hübner a někteří další, zatímco v DNT se objevili Nevoral, Vecko, Pavlášek, Suchopárek, Melišík, Valtr, Zoch, Povolný a Vančata. Ale tato situace trvala jen krátce. Počátkem roku 1970 došlo v Kadani k otevření zimního stadionu s umělou plochou a naplnil se sen mnoha hokejistů, mladých adeptů tohoto sportu, ale i bruslící veřejnosti. To vše se ještě umocnilo o rok později. Byla totiž založena Tělovýchovná jednota DNT Kadaň, obě hokejová mužstva se sloučila v jeden celek, byl zvolen nový výbor TJ DNT a začala novodobá historie kadaňského hokeje. (Nevoral, 2009)

Závěrem první kapitoly bych ještě rád citoval vyprávění pánů Nevorala a Smolka. Je to příhoda podobná té první, kdy cestovali do Karlových Varů, jen mezi nimi uplynulo dvacet let. „Jeli jsme na mistrovské utkání do Vejprt. Jeli jsme nákladním autem s otevřenou korbou a venku bylo -17 °C. Cestou jsme několikrát museli tlačit auto ze závějí, a tak jsme přijeli do Vejprt naprosto zmrzlí. První třetinu jsme prohráli 7:0, protože jsme stále ještě nerozmrzli. Ale druhou a třetí třetinu jsme jim nastříleli 17 gólů a jeli jsme domů. Zima už nám nebyla, hrála nás radost z vítězství, hřál nás i čaj s pořádnou dávkou rumu a hřál nás také pohled na zimní, tehdy ještě překrásnou a nezničenou zasněženou krajinu Krušných hor.“ (Nevoral, Smolek, 2009)

4.1.2 Období 1970-1998

Začal rok 1970, kdy se 1. ledna otevřel Zimní stadion v Kadani. Hned 5. ledna byla zahájena okresní soutěž 1. A třídy, kde hrála mužstva Kadaně, Postoloprty, Ervěnic, Horního Lomu, Bíliny a Jenišova Újezdu. Je nutno říci, že ve všech těchto městech mimo Kadaň se hrálo na přírodních hřištích. V té době již kadaňští občané prokazovali svůj mimořádný zájem o hokej, protože na zápas s Postoloprty, který se hrál 20. ledna 1970, jich přišlo okolo 600, což s nadšením okomentoval i deník Průboj, protože na tuto dobu a soutěž to bylo něco mimořádného. Ale již 27. ledna ten samý deník musel konstatovat, že 1. A třída se stává neregulérní soutěží, jelikož vzhledem ke klimatickým podmínkám na přírodních kluzištích led uplaval a hrát se tak dalo pouze na zimních stadionech v Chomutově a Kadani. (deník Průboj, 1970)

17. února byla 1. A třída ukončena suverénním vítězstvím Kadaně, která okamžitě zahájila boj o postup do tehdejší oblastní soutěže. Kadaň v této kvalifikaci porazila Dubí 8:1 a 5:0. V dalším kvalifikačním zápase porazila Smržovku 3:2 a zdálo se, že Kadani v postupu do oblastní soutěže nemůže nic zabránit, ale opak byl pravdou. V odvetném utkání Kadaň prohrála 4:2 a pouze jediná branka rozhodla o tom, že do oblastní soutěže postoupila Smržovka.

V té době byl Chomutov na čele 2. ligy a Klášterec nad Ohří již statečně bojoval v hokejové divizi.

Koncem ledna 1970 sehrála VTŽ Chomutov se ZKL Klášterec propagační utkání na ledě Kadaně za přítomnosti 800 přihlízejících diváků. Chomutov ovšem ukázal rozdíl mezi týmy v 2. lize a ostatními v nižších soutěžích a vyhrál 17:1.(Jindrák, 2008)

V počátcích zimního stadionu byla vidět nezkušenost s organizací takového sportoviště. Mělo na to vliv působení dvou mužstev na témže ledě – Slovan Kadaň a DNT Tušimice. V roce 1969 byla ustanovena TJ DNT, která měla tři oddíly a to lední hokej, lyžařství a turisticko-značkářství. V prvním výboru této TJ byli Klibáni, Nikl, Zoch, Kalčík, Judr. Vršek, Kratochvíl a Endál.

Stadion byl ve vlastnictví města a poté byl předán do správy Komunálních služeb města Kadaně, kde byl ředitelem Václav Turek, který jmenoval správcem zimního stadionu Ladislava Mazance.

V roce 1971 v rámci sjednocení kadaňského hokeje bylo dohodnuto, že Slovan Kadaň se bude organizačně nadále starat o fotbal a další sporty, zatímco doménou hokeje bude TJ DNT. S odstupem času si všichni uvědomují, že TJ Slovan byla s tímto rozhodnutím určitě spokojena. Je něco jiného obstarat materiálové zajištění fotbalového mužstva než hokejového. Na jaře téhož roku proběhla v kavárně hotelu Zelený strom schůze ustavujícího výboru ledního hokeje, do kterého byli zvoleni Nikl, Zoch, Kalčík, Kohout, Klíma a dodatečně ještě Kovář, Kácha a Vaněk. Bylo rovněž rozhodnuto, že tento nový výbor ponese nový název a to TJ DNT Kadaň a tomuto výboru bylo zadáno několik úkolů. Postavit seriózní A mužstvo, které by dobře reprezentovalo Kadaň, uvést v život družstva mládeže, která by se v budoucnu měla stát doplňující základnou mužstva A. Členové výboru ale neměli v tomto sportovním odvětví skoro žádné zkušenosti, až na Josefa Klímu, který měl mnohaleté zkušenosti z nejvyšších soutěží i z reprezentace. Právě on dostal úkol uvést v život základnu hokejového mladí. (Jindrák, 2008)

Prvním správcem materiálu, sportovně řečeno kustodem, se stal Josef Kalčík, který zimnímu stadionu věnoval všechn svůj volný čas. Na základě dohody výboru a Komunálních služeb převzal odpovědnost za kompletní údržbu zimního stadionu, včetně výroby ledu, výbor TJ DNT. Pro výbor ledního hokeje to bylo o to výhodnější, protože všechny údržbářské práce prováděli členové oddílu zdarma, s výjimkou ledařů, kteří dostávali odměnu 8,- Kč za hodinu. Tvorba ledu, jeho údržba i vše ostatní v zimní sezóně byla tedy práce ledařů. Ale i po ukončení sezóny zůstalo hodně práce. Přes letní období se musela vymalovat celá budova. Ta obsahovala šatny, příslušenství, místnosti pro bruslící veřejnost, kancelář, chodby a sociální zařízení. Musely se natřít a opravit mantinely, provést údržba strojovny a chladících věží, revize osvětlení a další drobné opravy. S tím pomáhali všichni ti, co měli k hokeji kladný vztah. Funkcionáři, trenéři, členové i fanoušci. Všichni měli zásluhy na tom, že na příští sezónu bylo vše připraveno a v pořádku.

Před čtyřiceti lety byl spad popílku z elektráren v naší oblasti daleko silnější a ve větším množství než dnes, takže někdy byl led ráno téměř černý a udržet v té době slušnou kvalitu ledové plochy stálo velké úsilí. Na tuto dobu a udržování ledové plochy v dobrém stavu vzpomíná pan Vedral: „Nejhorší to ale bylo, když padal sníh a že v té době ho padalo daleko více a častěji. Vzpomínám na zápas, který se musel uprostřed třetiny přerušit kvůli velké vrstvě sněhu, kdy puk nebyl ani vidět. Všichni přítomní hráči, trenéři a fanoušci přispěchali na pomoc a odklízeli sníh.“ (Vedral, 2010)

V sezóně 1971-72 se spojila mužstva TJ DNT Kadaň a DNT Tušimice. Nové mužstvo bylo hned zařazeno do krajského přeboru, protože zcela oprávněně se předpokládalo, že začínat okresním přeborem by byla zbytečná ztráta jednoho roku. Na nadcházející sezónu se těšili všichni hráči, funkcionáři a široká veřejnost, protože hrajícímu trenérovi se podařilo sestavit kvalitní tým, jaký v Kadani ještě nepůsobil. V úvodním zápase nastoupila DNT Kadaň proti Kamenickému Šenovu, který domácí vyhráli 17:3 a vzápětí s Povrly vyhrála 10:3 a do nového roku 1972 vstupovala na prvním místě. Za Kadani s odstupem pěti bodů se ocitly Povrly, poté Mněteš, Roudnice a Kamenický Šenov.

18. ledna 1972 se již v komentáři Průboje psalo, že tento ročník krajského přeboru je zcela v režii DNT Kadaň. O 10 dní později píše ten samý deník: „I když není krajský přebor skupiny “A“ u konce, je již dnes Kadaň jeho suverénním vítězem, což je

obdivuhodné již proto, že je v této soutěži nováčkem. Ale Kadaňští nejsou na konci, čeká je ještě boj o divizi.“(deník Průboj, 1972)

K této kvalifikaci vyjeli kadaňští hráči do Prahy k zápasu s Černošicemi. Ani v tomto zápasu nezaváhali a vyhráli 9:4. V dalším utkání hostili doma Hořice, které měly v mužstvu bývalého reprezentačního brankáře Dvořáčka, ale ani ten soupeři nepomohl a Kadaň vyhrála 8:1. Nutno podotknout, že zápas sledovalo více než tisíc diváků. Protože Kadaň vyhrála i odvetná utkání s Černošicemi 7:3 a s Hořicemi 8:2, vyhrála tuto kvalifikaci a postoupila tak do hokejové divize.

Postup dokázal ocenit i Průboj a pod velkým červeným nadpisem „SUVERENNÍ KADAŇ“ poděkoval Kadaňským za vzornou reprezentaci Severočeského kraje. (deník Průboj, 1972)

Sezóna 1972-73 začala pro Kadaň oproti předešlým ročníkům špatně. Po vzoru fotbalistů byla vyhlášena soutěž divizních mužstev o Český pohár, který měl být zahájen v říjnu a Kadaň byla zařazena do skupiny s Děčínem, Mostem, Litoměřicemi a Louny. TJ DNT se pokoušela o vyřazení z tohoto poháru s připomínkami, že již v listopadu bude zahájena mistrovská soutěž, a tudíž je finančně zbytečné, aby tato mužstva mezi sebou hrála pár týdnů před zahájením divize. Ovšem část zápasů se musela odehrát, protože jinak hrozila perzekuce, která by mohla skončit i vyřazením z divizní soutěže. Nakonec ale Kadaňští měli pravdu, protože se pohár skutečně nedohrál.

Kadaň se v této sezóně dostala po několika letech do přímého kontaktu při mistrovských zápasech s Kláštercem, který se před časem velmi rychle dostal do vyšších soutěží. Tímto rokem se z Kadaně a Klášterce stali rivalové na několik dalších let. Zápasy těchto dvou mužstev dokázaly vždy naplnit stadiony diváky a to jak v Kadani, tak i v Klášterci. (www.hcklasterec.cz, 2010)

26. listopadu byla tedy zahájena divizní soutěž ročníku 1972-73. Hned v prvním kole Kadaň doma hostila Louny, které nám před několika dny uštedřily velkou porážku. Na zimní stadion tehdy dorazilo na osm set diváků, kteří mohutně povzbuzovali domácí v jejich prvním mistrovském utkání divizní soutěže. Kadaň sice prohrála 6:3, ale byl to velmi tvrdý a vyrovnaný zápas. Hokejisté Loun i jejich funkcionáři dali jasně najevo, že jsou výkonem tak trochu zaskočení, ale že v letošní divizi nebudou mít soupeře, který by je zastavil na cestě do 2. ligy.

Polovina této soutěže byla ukončena 14. ledna 1973, kdy Kadaň svým vítězstvím v Klášterci postoupila na třetí místo. To bylo pro řadu lidí velkým překvapením. Celá soutěž byla ukončena 25. února a Kadaň z osmi družstev obsadila čtvrté místo. První byly Litoměřice, druhé Louny a třetí Děčín. Největší zklamání bylo v Lounech, kde se jim nepodařilo postoupit do 2. ligy. V závěrečném komentáři byla Kadaň hodnocena velmi kladně nejen pro svoje umístění v tabulce, jakožto nováček v divizi, ale také pro neobvykle vysokou návštěvnost na jednotlivých mistrovských utkáních. (Nevoral, 2009)

Z tohoto ročníku uvádím několik zajímavých výsledků. Kadaň zaznamenala největší porážku na domácím ledě 12:2 od vítěze divize Litoměřic. Ale naopak vyhrála nad Unhošťi před 600 diváky 16:5, když po třech brankách stříleli Nečesaný, Vaněk a Smetana, 2 branky vstřelil Klimeš a po jedné Bartoš, Smolek, Marek, Klepsa a Lukeš. Louny zaznamenaly rovněž vysoké vítězství, kdy porazily rovněž Unhošť 20:0. Špatně na zápas v Litoměřicích vzpomínali hokejisté z Opočna, kde prohráli 10:0 a litoměřičtí diváci po nich házeli kamení.

V říjnu 1973 bylo provedeno rozlosování dalšího ročníku hokejové divize ročníku 1973-74, která byla na rozdíl od minulého ročníku rozdělena do skupin. Kadaň byla zařazena do skupiny B společně s Kláštercem, Děčínem, Povrly, Kralupami.

K prvnímu utkání zajížděla Kadaň do Klášterce, kde před více než 500 diváky skončilo derby smírně 3:3 a za DNT stříleli branky Vaněk, Klíma a Nečesaný.

O první místo v tabulce bojovaly Kralupy s Kadání. Při vzájemném utkání v Kralupech asi nebyli diváci spokojeni s průběhem utkání. Na toto utkání vzpomíná Josef Klíma st.: „Ve třetí třetině zápasu se již k přibývajícimu vulgárnímu pokřikování na ledové ploše začaly objevovat předměty, které tam rozhodně neměly co dělat. To vyvrcholilo vhozením kamene, který zranil našeho brankáře Otradovce na čele. Rozhodčí přerušil zápas a nařídil uklidit ledovou plochu. Po desetiminutovém přerušení, kdy vulgarita a agresivita kralupských fanoušků ještě vzrostla, naše mužstvo odmítlo již nastoupit. Měli jsme co dělat, abychom z Kralup vůbec odjeli. Bylo nám jasné, že toto utkání bude ještě řešeno u STK v Praze, ale také jsme byli přesvědčeni, že k daným skutečnostem nemůže být rozhodnuto jinak než 5:0 kontumačně v náš prospěch.“ (Klíma, 2010)

Ale naprostý opak byl pravdou. Na jednání STK v Praze byli výborem delegováni předseda oddílu Nikl, trenér Klíma, Kovář a Kácha. Rozhodnutí mělo být zcela jasné s lékařskou zprávou o zranění brankáře Otradovce. Ale v Praze se vše vyvíjelo naprosto jinak. Na obhajobu Kadaňských a jejich připomínky nebyl brán zřetel, oproti každému slovu, kterým argumentovali Kralupští. Po deseti minutách byli požádáni, ať vyčkají na chodbě. Rozhodnuto bylo velmi rychlé a v neprospěch Kadaně. Kadaň kontumačně prohrála utkání v Kralupech a následující mistrovské utkání, navíc dostala ještě pokutu pět tisíc korun.

V předposledním utkání do Kadaně zajížděly Kralupy a úkol byl jasný. Pokud Kadaň vyhraje, měla by mít dostatečný náskok, aby udržela první místo, a tak postup do 2. ligy. Na tento zápas přišlo rekordních 1 700 diváků, kteří ke svému spokojení viděli vítězství Kadaně 3:2. Vše se zdálo být jasné, protože k poslednímu utkání Kadaň zajížděla na led Mostu, který vzhledem k jejich umístění a dosavadním výsledkům neměl být žádnou komplikací na cestě do 2. ligy. Všechny předčasné oslavy však byly zbytečné, Most zvítězil 3:2 a postup o soutěž výše získaly Kralupy. Měly stejně bodů jako Kadaň, ale díky památnému utkání na jejich ledě měly lepší skóre vzájemných utkání.

8. listopadu 1974 začal další ročník hokejové divize, který byl opět rozdělen do skupin. Do skupiny B patřili Kadaň, Most, Mělník, Třebenice, Teplice a Povrly. Kadaň zahájila soutěž vítězstvím doma nad Třebenicemi 5:1 a na tomto utkání bylo přítomno 800 diváků. Úvod této soutěže se kadaňským hokejistům povedl, ve druhém kole porazili Most 7:4 a v kole třetím vyhráli v Teplicích dokonce 11:0. A protože i v dalším kole zvítězili nad Mělníkem 6:5, usadili se na prvním místě. Tyto výsledky však nepotvrdily v druhé polovině soutěže a po prohraných v zápasech s Mělníkem, Mostem a Třebenicemi ztratila Kadaň kontakt s prvním Mělníkem. Neuvěřitelné výkyvy zapříčinily, že nakonec neuhájila ani druhé místo a konečná tabulka pak vypadala takto: Mělník, Povrly, Kadaň, Teplice, Most a Třebenice.

Hokejová divize ročníku 1975-76 doznala tradičních změn, opět se hrálo jiným systémem a ve skupině s Kadaní se objevily: Jaroměř, Opočno, Hlinsko, Teplice, Klášterec, Povrly a Most. Již závěr předcházející sezóny naznačoval, že s mužstvem není něco v pořádku. Při dalším zahájení ročníku bylo v naprosté krizi. Někteří starší hráči odešli, nebo přestali hrát, a noví víceméně z řad dorostenců, nebyli schopni tento výpadek zaplnit. To bylo zřejmě příčinou, že po šestém kole byla Kadaň na posledním místě. Po 18.

kole se konečně odpoutala ode dna tabulky a vyměnila si tak místo s Kláštercem. Po sérii několika málo vyhraných zápasů a 26. kole, kdy po slušném zápasu vyhrála na domácím ledě s Jaroměří 9:4, se najednou ocitla na čtvrtém místě. Na tomto místě také ukončila nepříliš vydařený ročník.

O tomto ročníku se v tisku psalo jako o hokejovém maratonu, protože měl 30 kol a byl ukončen až 7. března 1976. Spokojeni jistě nebyli ani v Klášterci, protože skončili na posledním místě. Pro zajímavost uvádím pořadí jednotlivých mužstev: Opočno, Teplice, Hlinsko, Kadaň, Most, Povrly, Jaroměř a Klášterec nad Ohří.

V sezóně 1976-77 byla hokejová divize zahájena 17. října. Byla rozdělena opět do skupin a Kadaň byla zařazena do skupiny C s mužstvy Mostu, Teplic, Povrly, Klášterce a Děčína. K prvnímu utkání Kadaň zajížděla do Mostu a utkání skončilo 3:3. Druhé utkání se hrálo v Děčíně, kde Kadaň vyhrála 2:1. Doma vyhrála i nad Teplicemi 6:4, ale v pátém kole prohrála v Klášterci 5:1 a stejným výsledkem podlehla Mostu. Hned v dalším kole si ale napravila reputaci a porazila Děčín 11:3, když vítězné branky si rozdělili Kluc, P.Klimeš, Lukeš po dvou a Kluc M., Nečesaný, Švec a Hübner po jedné. Desátým kolem byla ukončena první polovina tohoto ročníku, Kadaň v něm vrátila porážku Klášterci 5:0 a potvrdila tak třetí místo v tabulce. (Lukeš, 2010)

V době hodnocení první poloviny bylo současně v tisku oznámeno, že divizní hokejová soutěž v této podobě se hraje naposledy a funkcionáři vyšších hokejových orgánů oznamují, že zrušení této divize může československému hokeji pouze prospět, protože v jednotlivých skupinách jsou značné výkonnostní rozdíly. Dále bylo zveřejněno, že dvě první mužstva z nynějších jednotlivých skupin postoupí přímo do 2. ligy, zatímco zbývající mužstva utvoří krajský přebor, jehož vítěz bude bojovat o postup do 2. ligy v kvalifikaci. Kadaň tento ročník skončila na třetím místě o bod za Mostem. (deník Průboj, 1977)

7. října 1977 byla oznámena celostátní reorganizace v ledním hokeji a tím také éra krajských přeborů. Do severočeského KP byla zařazena všechna mužstva z bývalé divize až na Teplice, které také postoupily výše, takže o titul prvního krajského přeborníka začaly bojovat Litoměřice, Děčín, Opočno, Louny, Kadaň, Povrly, Třebenice a Klášterec.

16. října 1977 byl krajský přebor zahájen a Kadaň v tomto prvním kole skoro již tradičně začínala na ledě Klášterce. Remizovala 3:3. Více jak 500 diváků vidělo velmi tvrdé utkání, kde vyloučení byla 13:12 z pohledu domácích. Zřetelně bylo vidět oslabení Kadaně, protože mužstvo opustilo pět klíčových hráčů. Nezkušenost mladých byla ještě patrnější v následujícím zápase v Děčíně, kde necelé dvě minuty dokonce Kadaň vedla 4:2, na konci Děčín sahal po zisku plného počtu bodů. V odvetě doma s Kláštercem prohrála 6:0. Naopak Klášterec hrál tuto sezónu velmi dobře a kolo od kola si upevňoval svoje postavení na čele tabulky. I když to zcela nesouvisí s historií kadaňského hokeje, nebude chybou se zmínit, že právě hokejoví sousedé z Klášterce oslavovali dvacet let založení hokejového oddílu TJ ZKL Klášterec a toto výročí chtěli zhodnotit postupem do vyšší soutěže. To se jim podařilo, a protože stejně dobře si vedli i v kvalifikaci a své soupeře rovněž přehrávali, postoupili tak poprvé v jejich historii do 2. ligy.

Ročník 1978-79 zahájilo 7 mužstev a to: Lovosice, Povrly, Roudnice, Děčín, Kadaň, Litoměřice a Frýdlant, který sestoupil z 2. ligy. Opočno, které mělo být dosazeno jako osmé, ze soutěže odstoupilo. Hned dva úvodní zápasy Kadaňští prohráli a konečně až ve třetím zabodovali, když doma se štěstím porazili Děčín 7:6. Za domácí stříleli branky Slavík a Lukeš po dvou a Klepsa, Švec a Vanya po jedné brance. Na tuto dobu vzpomíná František Lukeš: „Kadaň se trápila i na domácím ledě. To se projevilo na návštěvnosti jednotlivých utkání. Kde byly doby, kdy ochozy zaplňovaly stovky diváků. Poté jich chodilo pár desítek.“ V 9. kole Kadaňští konečně vyhráli nad Roudnicí 3:1 a zatímco všichni očekávali možný obrat, hned v dalším kole prohráli doma s Litoměřicemi a bylo po chvilkové radosti. Co byla platná pochvala v Průboji, že v Kadani je nejkvalitnější led v kraji. Zřejmě svědčil všem ostatním, jen ne domácím. (Lukeš, 2010)

Závěr sezóny se ale zásluhou Kadaně slušně zdramatizoval, protože hráči dokázali na domácím ledě porazit dosud vedoucí Frýdlant 3:2. Rozhodnutí o tom, kdo z přeboru sestoupí, mělo přinést až poslední kolo. Na úkor Roudnice se udržela Kadaň. Stejně se nedařilo Klášterci o soutěž výš, protože skončil na posledním místě se ziskem pouhých 8 bodů, zatím co vítěz 2. ligy Sokolov jich měl 59. Klášterec se tedy po roce působení ve vyšší soutěži opět vrátil do krajského přeboru. Ten v sezóně 79-80 doznal opět dalších změn. Cituji z deníku Průboj: „Podobně jako ve fotbale se bude od této sezóny hrát krajský přebor dospělých ve dvou skupinách, kde bude hrát každý s každým dvě utkání. Po ukončení první poloviny soutěže budou mužstva opět rozdělena do dvou skupin a to tak, že

do první skupiny postoupí z každé skupiny první tři, což znamená šest mužstev a ta budou bojovat o krajského přeborníka a následně potom v kvalifikaci o 2. ligu. Zbývající mužstva z obou skupin budou bojovat o další umístění a současně se rozhodne o sestupujícím. Tímto opatřením by se měla zvýšit úroveň krajských přeborů, a tak by se návštěvníci měli těšit na lepší a kvalitnější úroveň jednotlivých zápasů.“ (deník Průboj, 1979)

Skupiny byly uspořádány dle územního zastoupení a Kadaň byla zařazena do skupiny B společně s ZKL Klášterec, Baník Hamr, Slovan Louny, Baník Most a Lovosice. Denní tisk ještě upozornil, že v takto prvním uspořádaném ročníku se setkají mužstva tří předcházejících soutěží a to 2. ligy, divizní soutěže a krajské soutěže. Tento fakt byl v přímém rozporu s článkem v Průboji. Již tři roky se v Kadani nepovedlo sestavit odpovídající mužstvo, ale je pravdou, že hokejisté dělali vše proto, aby si alespoň udrželi výkonnost, která odpovídala středu tabulky. Hned v úvodním kole ale prohráli s Mostem a v kole následujícím v Klášterci. Na Kláštereckých byla vidět předchozí účast v 2. lize, a tak výhra pouze o jednu branku byla spíše dobrým výsledkem Kadaně. Ve třetím kole ale Kadaň dokázala zvítězit a jednoznačně porazila Lovosice 7:2, tomuto utkání přihlíželo dvě stě diváků.

V dalším utkání na domácím ledě chtěli Kadaňští téměř třem stům divákům dokázat, že se vzpamatovali z letargie neúspěchů posledních dvou let a porazili tak Hamry 12:2. Po tomto utkání vyšel v deníku Nástup článek, kde psali o Kadani jako o možné štice letošního ročníku krajského přeboru, protože se zatím držela na solidním třetím místě.

V polovině soutěže se DNT držela pořád na třetím místě a místní byli ochotni udělat vše proto, aby si tohle umístění udrželi a postoupili tak do finálové skupiny. Druhou polovinu ovšem tak dobře nezačali. První tři utkání totiž prohráli a to v Mostě 7:4, doma s Kláštercem 4:5 a v Lovosicích vysoko 10:3. Ale díky následné výhře nad Roudnicí 5:2, postoupili do finálové skupiny.

Účast ve finálové skupině nedopadla dobře. Možná to bylo zapříčiněno situací, která v A mužstvu nastala. Začaly totiž prosakovat informace, že mužstvo dospělých již nenastoupí k příští sezóně. A tak bez náznaku jakékoliv motivace prohráli v Lounech 12:3, v Teplicích 13:0. Do Litoměřic již raději ani nejeli, a tak skončili na posledním šestém místě.

Krajský přebor v ledním hokeji v sezóně 1980-81 byl tedy odehrán bez účasti Kadaně.

Před zahájením této soutěže se objevil v tisku článek: „DNT Kadaň odhlásila A mužstvo dospělých z krajského přeboru a mistrovská utkání budou hrát pouze žákovská mužstva.“ A dále se psalo, že DNT Kadaň, která po celou dobu hrála významnou roli v krajském přeboru, najednou zcela nepředvídatelně a nepochopitelně své A mužstvo odhlásila. Ještě je zajímavé, že Kadaň tak oslavila desetileté působení v této soutěži. (Severočeský deník, 1980)

Ještě několik slov k předešlému ročníku. Dnes po tolika letech jsou názory pamětníků rozpačité a stále živé. Nad tímto témem jsem se sešel s panem Hubínkem a Vopelákem, oba se shodli, že všichni fanoušci a hráči to vzali jako obrovský podraz. V zájmu objektivity jsem vyslechl i druhou stranu. Zde je také názor tehdejšího funkcionáře DNT Kadaň, pana Josefa Smejkal: „Toto rozhodnutí nebylo snadné ani pro nás a dlouho jsme ho ve výboru zvažovali. Byli jsme si vědomi dokonce i toho, že mezi Kadaňskými za to budeme neoblíbení. Ale my jsme byli postaveni před skutečnost, že jsme měli v této inkriminované době naprostý nedostatek dobrých hráčů pro soutěž této úrovně. Nejhorší ale byl nedostatek finančních prostředků. V této době jsme ale měli docela slušný dorost a dobře si vedli mladší i starší žáci. Tak jsme si řekli, že v této sezóně věnujeme veškerou pozornost mládežnickým družstvům a samozřejmě, že budeme připravovat mužstvo dospělých do příštího ročníku, ale to se nám nijak nedařilo...“ (Smejkal, 2010)

V neděli 25. října 1981 byla zahájena prvním kolem krajská soutěž, která se hrála ve dvou skupinách a Kadaň byla zařazena do skupiny B společně s Lovosicemi, Kláštercem, Mostem, Teplicemi a Litoměřicemi. Favoritem této skupiny byly VTJ Litoměřice, které sestoupily z 2. ligy. Outsiderem byla Kadaň, která po roční přestávce a přetrvávajících problémech s hráčským kádrem nebude stačit na zkušená mužstva. Tato prognóza se ukázala jako pravdivá. Průběh sezóny byl ale mnohem krutější než všichni funkcionáři, hráči a zbylí fanoušci mysleli. Kadaň totiž sbírala jednu porážku za druhou a soupeři si vylepšovali skóre. První polovina soutěže pro Kadaň skončila velmi neslavně, protože z deseti utkání nevyhrála ani jedno a nezískala tak ani bod a usídlila se na nelichotivém posledním místě. (Smejkal, 2010)

2. ledna 1982 byla zahájena druhá část soutěže, díky svým slabým výkonům se Kadaň zařadila do skupiny o udržení, společně s Lovosicemi, Litoměřicemi, Povrly a Roudnicí. Kadaň ani do této části soutěže nevstoupila dobře, když v Jablonci prohrála 4:1. Další zápasy v Lovosicích a Litoměřicích skončily také prohrou Kadaně. Další zápas v Jablonci Kadaň prohrála dokonce 7:1. Průboj si ve svém komentáři neodpustil poznámku, že „... Kadaň produkuje jasnou neschopnost v ledním hokeji!“ (deník Průboj, 1982)

O týden později tento výrok poopravil svým červeným nadpisem: „Kadaň se ještě nevzdává“, protože vyhrála v Litoměřicích 5:4 a o další týden později v tom samém deníku: „Další body pro Kadaň!“. Ta porazila Roudnici také 5:4 a schylovalo se k dramatu, protože poslední kolo mělo rozhodnout o sestupujícím. Toto zajímavé drama se odehrálo v Kadani, kam přijely bojovat o setrvání v krajském přeboru Povrly. Kadaň zvítězila 8:6. Díky tomuto vítězství se Kadaň udržela.

30. října 1982 byl odstartován další ročník krajského přeboru dospělých. V této sezóně se stejně jako v předešlých hrálo ve dvou územních skupinách a do skupiny B byla zařazena tato mužstva: Kadaň, Lovosice, Most, Louny, Roudnice a Klášterec.

Tato skupina byla hodnocena jako velmi těžká. Louny sestoupily z 2. ligy a Most dokázal sestavit mužstvo s ambicemi o postup do vyšší soutěže.

Mužstvo „A“ bylo několik let v hráčské krizi. Loňský neúspěch zanechal na psychice hráčů i funkcionářů šrámy. Mužstvo se doplnilo několika dorostenci, i když dosud pro tuto soutěž nezkušenými, ale začleňovat se mladí hráči nějak museli. Teď se ovšem začaly projevovat chyby let minulých, kdy se hokejová mládež v některých směrech trošku opomíjela.

Tento ročník tak pro kadaňské hokejisty dopadl téměř totožně jako minulý, protože se opět hrálo o záchranu v soutěži.

Zahajovací kolo, ale i kola další ukazovala, že v Kadani je v současné době vůbec nejslabší mužstvo dospělých v novodobé historii, o čemž svědčily výsledky jednotlivých kol. V prvním prohrála Kadaň v Mostě 7:2 a ve druhém doma s Louny dokonce 7:1. Ve třetím kole podali hráči lepší výkon, když prohráli s Roudnicí jen o jedinou branku 6:5. Kadaň skutečně produkovala jednu prohru za druhou. Nejkrutější porážku obdržela od Mostu dokonce 16:2 a první část soutěže ukončila na posledním místě s vyhlídkou zápasů

v druhé polovině v boji o záchranu. Druhá polovina byla zahájena 2. ledna 1983 ve skupině mužstev, která se měla utkat o 7. až 12. místo v tomto pořadí: Litoměřice, Roudnice, Lovosice, Jablonec, Chabařovice a Kadaň. Kadaň ale i v této skupině hrála stále špatně, prohrávala jeden zápas za druhým a všeobecně bylo jasné, že o sestupujícím z KP se bude rozhodovat mezi Kadani a Chabařovicemi. Rozhodovalo se až v posledním kole, kdy se mužstva spolu utkala v rozhodujícím zápase o sestup právě v Kadani. Poslední utkání se Kadani vydařilo, protože vyhrála výsledkem 15:2, když branky střídali Vanya 4, Klimeš, Windish, Vajnar, Hubínek a Dukas po dvou a jednu Hrach. Milan Windish k tomu řekl: „Chabařovice odehrály tento zápas odevzdaným způsobem, vědomy si toho, že je to pro ně poslední účinkování v KP.“ K této sezóně se váže ale také událost, o kterou se postaral výběr kadaňského dorostu (kadaňští hráči, kteří byli na hostování v jiných klubech, plus je doplnili hráči, kteří hráli v Kadani), který v přátelském utkání porazil mladíky z kolébky hokeje, Kanady, - Brenfordu 8:2. Utkání bylo pro kanadské mladíky nevšedním zážitkem, protože někteří viděli nekrytý zimní stadion poprvé v životě a zcela všichni hráli v těchto podmínkách poprvé. Zápasu přihlíželo neuvěřitelných 2500 diváků, kteří byli spokojeni s předvedenou hrou obou mužstev, ale i s příjemným prostředím, které sami spoluvytvářeli. (Windish, 2010)

V této sezóně nehrál dobře ani Chomutov, který se v závěru I.ligy ocitl na konci tabulky a před sestupem do II. ligy ho zachránilo vítězství v posledním kole nad Vinperkem 7:4. Tato sezóna byla také zklamáním jak pro Chomutovské, tak i pro příznivce hokeje z celého našeho regionu.

Hokejová sezóna 1983-84 byla zahájena 18. října a v soutěži krajského přeboru dospělých měla hájit barvy svých oddílů ve skupině B mužstva: Teplice, Kadaň, Lovosice, Louny, Klášterec a Roudnice. Do nové sezóny vstupovalo poněkud vylepšené A mužstvo společně s novým výborem v čele s panem Žočkem, bylo odhodláno hrát důstojnější úlohu než v předcházejících sezónách. Po neuvěřitelně dlouhé době Kadaň vyhrála hned v prvním kole v Teplicích 7:6, a protože chtěla dokázat, že bude určitě lepším mužstvem než v předcházejících letech, dokázala doma remizovat s vysoce favorizovanými Louny 5:5, když za domácí vstřelil tři branky Slivenský a po jedné Kouhout a Rác.

Po třetím kole se v novinách objevil titulek „Kadaň ještě neprohrála“, protože vyhrála v Roudnici 3:2. Ve čtvrtém kole ale přišla studená sprcha, kterou do Kadaně přivezl Klášterec a porazil Kadaň 8:1. Upevnil si tak svoje postavení na čele tabulky.

Klášterečtí ale měli štěstí i v dalším kole, které vyhráli kontumačně 5:0 nad Teplicemi, které přijely s pouhými 9 hráči, což pravidla nedovolují. V tomto kole Kadaň prohrála v Lovosicích 7:3 a v tabulce se objevila zajímavá situace, protože na prvním místě byl s přehledem Klášterec s 10 body a na dalších čtyřech místech se shodným počtem 5 bodů byla Kadaň, Teplice, Lovosice a Louny. (noviny Nástup, 1983)

Ve druhé čtvrtině KP ale již tak úspěšná Kadaň nebyla. Sice byla zaznamenána doma výhra nad Roudnicí 6:2, ale následovaly tři za sebou jdoucí prohry: s Kláštercem 7:2, s Lovosicemi 8:1 a v Teplicích 10:4. Výsledky odpovídaly průběžnému čtvrtému pořadí v průběhu sezóny KP.

Musíme ale pochválit naše sousedy z Klášterce, kteří v této sezóně hráli velmi dobře a stali se vítězem KP, když v závěrečném měření sil s vítězem A skupiny Děčínem dvakrát vyhráli. Sice v bojích v kvalifikaci o postup do II. ligy neuspěli, přesto byli s uplynulou sezónou spokojeni nejen hráči, ale i diváci. Průboj 12. března 1984 komentuje výroční členská schůze LH VTŽ Chomutov, kde se mimo jiné píše: „... jak zlepšit úroveň hokeje na Chomutovsku s poukazem na to, že VTŽ se v posledních letech nedaří a postavení mužstva dospělých v I. lize je zarážející. Na tuto schůzi byli pozváni i zástupci LH DNT Kadaň a ZKL Klášterec, kteří shodně ujistili přítomné, že znovu navázané kontakty o spolupráci by měly v nejbližších letech přinést výsledky a měly by se rozvíjet tak, aby se všeobecně zvýšila úroveň v chomutovském okrese, k čemuž vede jediná cesta, a to spolupráce Kadaně, Klášterce a Chomutova.“ Pesimistickou náladu přítomných na této výroční schůzi nakonec potvrdila za několik dní zpráva, že VTŽ Chomutov, mnoholetý účastník nejvyšších soutěží, který hrával vždy špičkový hokej, sestupuje do II. ligy, což je nedůstojné tradicím tohoto chomutovského regionu. I v této sezóně viděli kadaňští hokejoví příznivci na svém stadionu zajímavé hokejové utkání, když si výběr dorostu DNT Kadaň pozval k přátelskému utkání své vrstevníky z Kanady, z města Burlingtonu, kteří byli na poznávacím turné po Evropě. Utkání přihlíželo 2000 diváků, jež viděli kvalitní zápas s konečným výsledkem 4:2 pro Kadaň.

Sezóna 1984-85 byla zahájena 21. října 1984 a ukončena 10. února 1985. Krajský přebor byl zahájen opět ve dvou skupinách a do skupiny B bylo zařazeno šest mužstev: Slovan Louny, ZKL Klášterec, DNT Kadaň, MDPM Lovosice, Baník Most a Stadion Teplice.

Kadaňští vzhledem k sestavě svého mužstva ani v této sezóně neočekávali příliš kvalitní výsledky a hned od prvního zápasu si byli vědomi, že udržet se v KP nebude opět jednoduché. Po ukončení první části této soutěže byla Kadaň dle předpokladů na posledním místě se ziskem 4 bodů, zatímco první Lovosice jich nasbíraly 19. Kadaň tak opět musela bojovat o záchranu a udržení v KP, což se nakonec podařilo, protože Českou Lípu porazila v prvním zápase 10:3, a protože toto mužstvo porazila i na domácím ledě, udržela se opět v KP.

V té době se již v Kadani mluvilo o možném zastřešení zimního stadionu. Rozhodnuto bylo již v roce 1983 v souvislosti s výstavbou Elektrárny Prunéřov II., kdy se měl zastřešit zimní stadion nejen v Kadani, ale také v Klášterci nad Ohří. V Kadani vedle stadionu měla být postavena ještě víceúčelová sportovní hala. Na toto zařízení v hodnotě 72 miliónů korun byla již vypracována i studie Sportprojektem Praha.

Toto dění mělo za následek mnoho administrativní práce, protože bylo nutné zajistit územní rozhodnutí, projektovou dokumentaci a stavební povolení, které v té době vydával KNV v Ústí nad Labem. Do procesu zasáhla státní plánovací komise, která investorovi, což byl ČEZ Praha, neuvolnila finance a vše se načas pozastavilo.

O posun v dosavadním dění se zasloužili tehdejší místopředseda MěstNV Kadaň pan Peštuka a vedoucí odboru výstavby pan Hošek, kteří stále prosazovali původní myšlenku o výstavbě EPRU II. a zastřešení zimního stadionu.

Ve vypjaté situaci se odehrávala celá následující sezóna 1985 - 86 a v krajské soutěži došlo opět k další reorganizaci hracího systému soutěže. Upustilo se od dvou územních skupin, všechna severočeská mužstva byla soustředěna do skupiny jedné a o krajského přeborníka začala hrát mužstva: Klášterec nad Ohří, Jablonec, Frýdlant, Povrly, Litoměřice, Lovosice, Louny, Kadaň, Děčín a Most.

Kadaňské mužstvo si bylo vědomo náročnosti nastávajícího ročníku, a tak s trenérem Otradovcem začalo přípravu už počátkem srpna. Led v Kadani ještě nebyl, proto se jezdilo trénovat do Chomutova. Bylo to náročné nejen časově, ale především finančně, což zcela jasně dokazovalo nutnost zastřešení zimního stadionu.

S přihlédnutím k těmto problémům bylo jasné, že Kadaň nemůže pomýšlet na umístění ve vyšších patrech tabulky a KP ukončila na sedmém místě z deseti účastníků. Zde je alespoň několik výsledků: Lovosice - Kadaň 1:1, Kadaň – Povrly 4:3, Jablonec –

Kadaň 2:3, Litoměřice – Kadaň 1:1, Kadaň – Děčín 3:7, Kadaň – Jablonec 8:1, Kadaň – Litoměřice 5:1. KP opustily poslední Povrly.

Sezóna 1986 – 87 opět již tradičně doznala změnu. 10 mužstev – Klášterec, Kadaň, Děčín, Lovosice, Česká lípa, Most, Louny, Jablonec, Frýdlant a Litoměřice se mělo v první části KP utkat v dvoukolovém systému. Po ukončení první poloviny mělo prvních šest mužstev opět dvoukolově bojovat o přeborníka a tím i o postup do kvalifikace druhé ligy a zbývající o umístění na sedmém až desátém místě.

Hned po ukončení minulé sezóny se rozhodl výbor LH za předsednictví pana Karla Žočka k radikálnímu řešení. Řečeno jednou větou: „Dost bylo již několika neúspěšných let, začne se od začátku a v Kadani se musí bojovat o čelo tabulky a ne o sestup.“ (Vopelák, 2010)

Na soutěž se kadaňští hráči začali usilovně připravovat už od května letní přípravou pod vedením nového trenéra Antonína Vaňka st. a asistenta Karla Otradovce. Mužstvo také doznalo základních změn. V této době došlo také k rozšíření přátelských vztahů s funkcionáři VTŽ Chomutov, které přineslo velmi důležitou dohodu mezi oběma výbory o vzájemné spolupráci. Ta by měla nést oboustranně dobré ovoce. Hlavní zásadou dohody bylo, že Kadaň bude z mládežnických mužstev pro VTŽ uvolňovat talentované hráče a na oplátku do kadaňského „A“ zavítají hráči, kteří jsou pro VTŽ nepotřební nebo momentálně méně výkonní, ale v KP mohou ještě odvést mnoho potřebné práce.

Dohoda se začala okamžitě plnit a do Kadaně přišly posily jako Pavel Rázl, Jaroslav Zeman, Ladislav Kubát, tudíž celá útočná trojka. Z vojenské prezenční služby se vrátili Maršálek, Kovář, Chára a Holek. Z dorostu do „A“ byli zařazeni Lalík, Novák, Hrubý, Kerner a Huňa. Když si k tomu ještě připočteme hráče z loňského mužstva, například Wágnera, Krpenského, Gensera, brankáře Černého a několik dalších, daly se očekávat lepší výsledky, které by vrátily zpět do ochozů diváky zklamané výkony mužstva v několika předcházejících letech. Všichni pochopitelně a netrpělivě očekávali, co nově složené mužstvo pod vedením trenéra Vaňka dokáže.

K prvnímu zápasu zajížděla Kadaň na led Mostu, který pro ně měl být zkouškou, protože na Most v Kadani nebyly nikdy dobré vzpomínky. Zápas to byl zcela vyrovnaný, s nelítostným bojem o každý puk, ze kterého ale nakonec vyšla Kadaň vítězně, což byl kvalitní vstup do tohoto ročníku KP.

V polovině základní části byla Kadaň na třetím místě těsně za Lovosicemi a Děčínem. V této době přišlo vedení s nápadem, že po každém utkání bude vybrán z obou mužstev nejlepší hráč zápasu, který obdrží drobnou pozornost a že nad každým z utkání budou přebírat patronáty kadaňské podniky a závody. K prvnímu jmenování nejlepšího hráče došlo v zápase s Lovosicemi, které Kadaň porazila 8:3. Před 330 diváky byl za domácí vyhlášen Hubínek a za hosty Petráš. Za zmínku stojí ohromující vítězství Kadaně nad Českou Lípou 22:3. Noviny tento výsledek okomentovaly: „Kadaňský kanonýr Rázl vsítil soupeři 7 branek!“ O další branky se postarali Kubát 3, Hubínek, Vopelák, a Zeman po dvou a po jedné Huňa, Svoboda, Krpenský, Varga, Volek a Hrubý. (noviny Nástup, 1986)

2. ledna 1987 byla ukončena základní část a Kadaň obsadila druhé místo za Děčínem. V přestávce došlo k přátelskému utkání s Chomutovem, který hrál o ligu výš. Sehrála s ním rovnocennou partii a nakonec zvítězila 6:3.

Vývoj soutěže a kadaňské zlepšení okomentoval i deník Průboj: „...zatímco léta minulá hrála Kadaň vždy pouze o záchranu, letos se zúčastní bojů o přeborníka Severočeského kraje a v žádném případě není bez šancí!“ (deník Průboj, 1987)

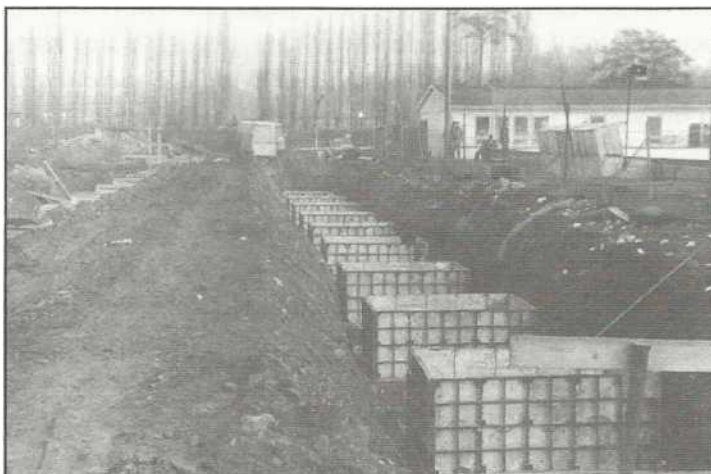
10. ledna byla zahájena nadstavbová část s těmito účastníky: Děčín, Kadaň, Lovosice, Most, Frýdlant a Klášterec. Kadaň své boje o titul zahájila velmi dobře. Porazila Frýdlant 8:2, Klášterec 6:4, a když vyhrála v Děčíně 7:5, vyhoupla se na čelo tabulky. Toto první místo již do konce soutěže udržela, když v posledním zápase této části vyhrála jednoznačně nad Mostem 12:2, stala se s náskokem 4 bodů krajským přeborníkem. Začala se tedy připravovat na kvalifikaci o II. ligu, kde se ovšem Kadani přestalo dařit. V prvním zápase sice zvítězila nad Konstruktivou Praha, ale v rozhodujícím zápase podlehla Sušici 4:2. Hrál se za neustálého deště a než se Kadaňští rozehráli, prohrávali 3:0. Ve druhé třetině Kadaň snížila na 3:1. Rozhodla třetí třetina, kdy Sušice vstřelila branku na 4:1, v závěru se Kadani povedlo jen korigovat konečný výsledek na 4:2. V této kvalifikaci město Kadaň reprezentovali: trenér Vaněk st., asistent a současně druhý brankář Otradovec. Prvním brankářem byl Robert Černý a mužstvo tvořili: Rázl, Zeman, Slivinský, Huňa, Kovář, Smejkal, Holec, Hrubý, Windisch, Hubínek, Rác, Wágner, Svoboda, Smejkal, Vopelák a Krpenský. Pan Robert Černý řekl: „I přes vyřazení z kvalifikace lze tuto sezónu hodnotit jako úspěšnou, o čemž svědčil i fakt, že do ochozů se opět vrátili diváci a nebylo výjimkou, že jich na zápas dorazilo i 500.“ (Černý, 2010)

V sezóně 1987 – 88 došlo opět ke změně v hracím systému KP. Bude hrát pouze 8 mužstev a to čtyřkolově a KP je rozdělen do dvou skupin na I. a II. třídu. Kadaň po loňském úspěchu odehrála sezónu s mimořádnými a nepochopitelnými výkyvy, čemuž se divili i naši soupeři v I. skupině, kterými byl Klášterec, Lovosice, Most, Litoměřice, Děčín, Louny a Frýdlant. V Děčíně Kadaň prohrávala 2 minuty před koncem 2:1 a místo vyrovnání obdržela během těchto dvou minut 3 branky a bylo to 5:2. Nevedlo se ani ve Frýdlantu, kde prohrála 6:3 a jedinou útěchou v první čtvrtině této sezóny byla remíza v Klášterci 2:2. Rázem byla Kadaň na posledním místě. Vzpamatovala se až doma výhrou nad Litoměřicemi 5:4 a v Lovosicích rovněž výhrou 8:5. Kadaň ve druhé polovině soutěže hrála se střídavými úspěchy. Projevil se nezodpovědný přístup některých hráčů k utkáním a výsledkem byla kontumační prohra 5:0 s Frýdlantem, kam se pro nedostatek hráčů k zápasu vůbec neodjelo. Byla to každopádně škoda, protože tento ročník mohli Kadanští skončit na 3. místě, ale právě tímto kontumačním výsledkem skončili čtvrtí. Přeborníkem tohoto ročníku se stal Most, zatímco na posledním místě skončil Děčín.

V roce 1987 bylo rozhodnuto, že i přes všechny dosavadní problémy zimní stadion zastřešen bude a to v akci „Z“. Zpracováním prováděcího projektu byl pověřen Armabeton Praha, jehož pracovníci projekt zpracovali velmi rychle. Začátkem roku 1988 sice prováděcí projekt byl připraven, ale nebylo schváleno ještě stavební povolení, ani uvolněny peníze. Práce ale začaly, neboť bylo nutné provést přípravné práce. Stávající šířka stadionu byla nedostatečná. Proto se směrem k fotbalovému stadionu musela zrušit tribuna, přemístit parovod směrem k parku, kde je dnes autokemp, vybudovat a zajistit rozsáhlou plochu pro stavební materiál a uskutečnit celá řada dalších přípravných prací. O problémy se zahájením zastřešení zimního stadionu se starali tehdejší předseda TJ DNT Tušimice František Votava a jeho zástupce Karel Hubínek. Když jsem k této rozsáhlé stavební akci pročetl různou dokumentaci, problémy a starosti se při realizaci projektu objevovaly zcela běžně. Svě by si k tomu mohl zajisté říci dnes již zemřelý Karel Žoček, v té době předseda oddílu LH TJ DNT, který coby důchodce trávil od jara 1989 celé dny na stadionu jako organizační šéf. Jeden z větších problémů začal hned na jaře 1988, když začala likvidace tribuny, to znamenalo odvést stovky aut zemního materiálu. Popraskalo vodovodní potrubí pod atletickou dráhou na fotbalovém hřišti, což znamenalo udělat okamžitě novou vodovodní přípojku od tenisových kurtů. Problémy nastaly i s přípravou tzv. stavebního dvora, který se budoval vlastně na bývalém močálu. V materiálech k zahajovacím pracím jsem se dočetl: „K poděkování všem brigádníkům při této rozsáhlé

akci “Z”, ať to již byli členové nejen hokejového klubu, ale členové i dalších organizací, občanům města a jiným dobrovolným brigádníkům, hlavně řidičům aut, různých dalších stavebních mechanizačních strojů, jeřábníkům, řemeslníkům je nutno říci, že opravdu pracovali a to nejen dobře, ale i zadarmo.“

A za těchto popsaných skutečností byla zahájena hokejová sezóna 1988 – 89, snad poslední sezóna na odkrytém stadionu. Pro fanoušky nepříliš příznivá. Místo tribuny pár prefabrikátů, za nimi plot a potom již pouze obrovská jáma po celé délce kluziště s betonovými patkami pro založení budoucí střechy.

Obrázek 1 - Začínající stavba zasřešení

Tento ročník začal opětovnou změnou v hracím systému. Zase bude hrát společně 10 mužstev dvoukolově s nadstavbovou částí. Do tohoto ročníku Kadaňští vstoupili odevzdaně. Možná, že vliv na tuto neradostnou situaci měly finanční potíže a pochopitelně také ta skutečnost, že “A” mužstvo začalo trénovat až v září, několik málo dní před zahájením krajského přeboru, který začal 2. října. Začátek nebyl dobrý a opožděný trénink byl viditelný. Avšak nevzdávali se a jejich forma se zápas od zápasu viditelně zlepšovala. Po rozpačitém začátku se již v desátém kole dostali na čtvrté místo v tabulce. V tomto ročníku měly dobrý nástup Louny, které v minulém ročníku byly poslední a nyní se staly vítězi základní části, kterou ale ani Kadaň nedokončila špatně, protože skončila na místě třetím, čímž si zajistila účast v boji o přeborníka kraje. Karel Hubínek k tomu řekl: „Velkým povzbuzením pro stále lišící se hru bylo zajisté domácí obecenstvo. Vždyť jich začínalo zápas od zápasu přibývat i za ztížených podmínek rozestavěného stadionu a třeba na zápas s Louny jich přišlo na pět set!“ (Hubínek, 2010)

V nadstavbové části si Kadaňští vedli nad očekávání dobře. Porazili Louny 8:3, Most 9:2, Frýdlant 2:1, Klášterec 5:4, remízovali v odvetě v Lounech 2:2, v posledním kole doma porazili Most 4:3 a nadstavbovou část ukončili na velmi pěkném druhém místě, což bylo překvapením pro všechny kadaňské fanoušky.

Těsně po ukončení stávající sezóny přišlo z KNV v Ústí nad Labem oznámení, že v dubnu přijede komise, která má rozhodnout o vydání stavebního povolení na zastřešení zimního stadionu. Promítněme si rozestavěný stadion, kde již stála smontovaná prefabrikovaná konstrukce! Vlastně se dá říci, že to byla takzvaná černá stavba. Stavební povolení bylo vydáno dodatečně, a tak stavba mohla pokračovat. V této době se vypínal k obloze na naše poměry monumentální objekt, ze kterého se již dalo poznat, jak velký stadion bude. Speciální lepené vazníky i ostatní části dřevěné konstrukce se vyráběly v ArmabetonuTosko Praha a kvůli jejich délce se tyto vazníky musely převážet na speciálním trajleru pouze v noci. V této době mohli kadaňští občané vidět v praxi další moderní techniku, např. mobilní jeřáb z DNT Tušimic nebo věžový jeřáb MB 80. Na samotnou montáž dřevěné konstrukce zastřešení se chodilo dívat také mnoho lidí obdivující dělníky z ArmabetonuTosko, kteří chodili vysoko po obloucích bez jakékoliv záchrany a montovali vystužující trámy. Těchto dělníků bylo pět, všichni měli kolem padesáti let!

Od srpna do konce října 1989 jezdil na stavební dvůr u stadionu jeden trajler za druhým s různým stavebním materiálem a hlavně se stovkami kubíků prken a dalšího dřevěného materiálu. Zde byl prostor pro desítky brigádníků, protože všechna prkna se musela natírat ochranným nátěrem. Kdo se dnes podívá na stadion, tak si možná dovede představit množství prken a dalšího stavebního materiálu, který musel projít natěračskou fází a rukama stovky brigádníků před vlastním použitím při zastřešování i bočních obkladech. Jak jsem se již dříve zmínil, ani při této práci nebyla o brigádníky žádná nouze. Povinně chodili natírat všichni funkcionáři a hokejisté včetně mládeže, dále i nemálo občanů města, sportovci všech možných oddílů, zahrádkáři, vojáci z místní posádky. V této době měly ale již tělovýchovné jednoty oficiálně povolenou vedlejší hospodářskou činnost, kterou pochopitelně také výbor oddílu LH využil. Vedením této vedlejší činnosti byl pověřen Josef Hrdlička a vlastně jeho zásluhou a zásluhou této činnosti získali hokejisté nemalé finanční částky na vylepšení hokejové výstroje a činnosti vůbec. Vše začalo skupinou elektrikářů, když František Lukeš, Jaroslav Marek a někteří další, souběžně s pokračující montáží střechy, připravovali osvětlení ledové plochy, kdy se po lávkách natáhlo víc jak pět kilometrů kabelů. Činnost této party ovlivnila i zahájení sezóny 1989 - 90, protože i za tohoto pokračujícího stavebního ruchu byl již počátkem října led, pochopitelně včetně osvětlení, a Kadaňští mohli hrát v domácím prostředí. V této sezóně hrála KP tato mužstva: Děčín, Most, Klášterec, Jablonec, Lovosice, Litoměřice, Povrly,

Kadaň, Česká Lípa a Frýdlant. Pátého a šestého listopadu bylo sehráno dvoukolo a Kadaň hrála poprvé na domácím ledě, kde utrpěla první porážku od Mostu 4:3, ale hned druhý den vyhrála v Litoměřicích 3:2.

V osmém kole přijela do Kadaně Česká Lípa, kterou domácí deklasovali vítězstvím 22:1, když branky střílel Rázl 5, Ficker 4, Toušek 2, Krpenský, Šimák, Rindoš, Klicpera, Rác, Wágner, Lálík a Vostrý po jedné. Přihlíželo 400 diváků. Kadaňským se dařilo i v 9. kole, když porazili Frýdlant 9:4 a střelecky opět vynikl se 4 brankami Rázl, 2 Wágner a po jedné Jelínek, Ficker a Vostrý.

Obrázek 2 - Stavba ZS úspěšně pokračovala. Pohled od fotbalového stadionu.

Po tomto kole se stal nejúspěšnějším střelcem KP kadaňský Rázl. Ještě některá zajímavá utkání této úvodní části KP. Ve 12. kole hrála Kadaň v Povrlech dvě minuty před koncem 4:4. Za tyto poslední dvě minuty dali Kadaňští 3 góly a zvítězili 7:4.

Ve 14. kole Kadaň porazila Jablonec 13:1, když střelecky opět vynikl Rázl, který vstřelil 4 branky, Ficker a Rindoš po 2 a dále Doležal, Vostrý a Rác. Kadaň - Lovosice 7:2, Most - Kadaň 2:7, Kadaň - Děčín 4:4 a úvodní část soutěže byla ukončena pro Kadaň čtvrtým místem, čímž se probjovala do finálové skupiny. Na tomto místě ukončila i celou soutěž, když závěrečná tabulka vypadala takto: Most, Děčín, Frýdlant, Kadaň, Klášterec a Lovosice. Práce na zimním stadionu pochopitelně pokračovaly i v plné hokejové sezóně a pracovní ruch utichal vždy jen při zápasech. Na jaře roku 1990 se již začínalo s vyzdíváním obvodových zdí, montáží konstrukcí tribun, šaten apod. Tyto práce ale již nebyly prováděny v akci "Z", která byla vlastně již v té době ukončena. Bylo to pochopitelné i po odborné stránce, protože bylo zcela jasné, že tato vysoce náročná stavba nemůže být dokončena pouze brigádníky, byť nadšenými a obětavými, mezi kterými byli také odborníci. Na to vzpomíná František Wágner: „Tehdejší vedení Městského NV

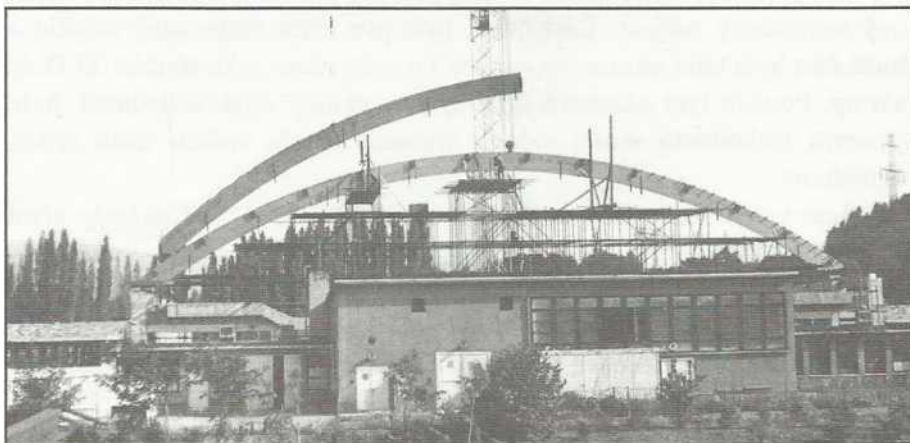
rozhodlo a prosadilo, že celou stavbu dokončí renomovaná firma, která s podobnými stavbami měla seriózní zkušenosti.“ Navíc to byla firma z Kadaně a to ARMABETON - závod 03. Tato firma nechala dopracovat projekt úprav šaten a místností pod tribunami a novou ledovou plochu včetně mantinelů, pochopitelně včetně všech dokončovacích prací. Další řízení stavby převzal za město jako stavební dozor pan Karel Elis. V závěru roku 1991 byla provedena kolaudace tohoto sportovního stánku. Na jaře 1992 začalo stěhování ze staré dřevěné budovy do nových šaten a dalších místností a nový zimní stadion se začal pomalu zabydlovat. Na původní dřevostavbu se rychle zapomnělo. Stal se tak trochu rájem dětí. Za chvíli zde byla vytlučena všechna okna, našli sem cestu i bezdomovci. Nebylo se proto ani čemu divit, že zde dvakrát vypukl požár. Fyzická škoda sice nebyla příliš velká, ale shořená a zničená dokumentace včetně kroniky byla nenávratně pryč. Proto bylo také urychleně rozhodnuto o likvidaci tohoto objektu. Budova byla odstraněna a na jejím místě je dnes parkoviště. (Wágner, 2010)

Sezóna 1990 - 91 byla zahájena 14. října za účasti mužstev: Kadaně, Povrlů, Lovosic, Jablonce, Frýdlantu, Litoměřic, Klášterce a Děčína, kdy se po základní části utkají první čtyři mužstva o přeborníka kraje, zatímco zbývající mužstva budou mezi sebou bojovat o mužstvo sestupující. V této sezóně ani po pátém kole nebyla ještě zveřejněna tabulka KP, protože dosud ani jedno kolo nebylo sehráno celé pro nedostatek ledových ploch. Teprve až páté kolo bylo odehráno celé a Kadaň příjemně překvapila svoje fanoušky vítězstvím v Klášterci 4:2. V dalším kole porazila Kadaň Litoměřice 13:4, vyhrála v Povrlech 7:2 a doma s Frýdlantem dokonce 14:1. Tomuto utkání přihlíželo 600 diváků. 4 branky vstřelil Jelínek, 2 Rázl a po jedné Rindoš, Hrubý, Wágner, Šťastný, Toušek a Kovář. Svoje postavení na čele tabulky KP si domácí upevnili neobvyklým vítězstvím nad Kláštercem 8:0. Před početnou diváckou kulisou zaznamenali po dvou brankách Wágner, Rindoš a Rázl a po jedné Jelínek a Máslo. Po tomto utkání se v Severočeském deníku objevil článek: “Kadaň stále uniká svým soupeřům. Z dosud 11 odehraných zápasů neprohrála ani jediný a má již pětibodový náskok před druhými Litoměřicemi!” (Severočeský deník, 1990)

Základní část tohoto ročníku byla ukončena dvojkolem 16. a 17. prosince výhrou v Litoměřicích 2:1 a rovněž tak doma výhrou nad Jabloncem 6:5. “A” mužstvu v této době herně dařilo, což oceňovali i diváci, kterých přicházelo v průměru kolem pěti set na každý zápas. 5. ledna byla zahájena nadstavbová část KP o titul přeborníka, do které se probjovala tato mužstva: Kadaň, Litoměřice, Lovosice a Klášterec. Kadaňští ji zahájili

vítězstvím a to doma nad Kláštercem 7:5 před více jak 600 diváky a v Severočeském deníku se rázem objevil nadpis reportáže: “Kadaň vážně myslí na přeborníka kraje!”

Několik výsledků v nadstavbové části: Kadaň - Lovosice 3:2, Kadaň - Klášterec 1:3, Kadaň - Lovosice 3:2 a prohra Kadaně v Litoměřicích 9:4.

To ale nic neměnilo na tom, že po ukončení tohoto ročníku se Kadaň stala přeborníkem kraje s

Obrázek 3 - Pohled od koupaliště.

náskokem 8 bodů před Litoměřicemi a Kláštercem. Nyní ji již čekal pouze boj o postup do II. ligy, kde Kadaň sehrála šest zápasů, s Lokomotivou Krnov ze Severomoravského kraje, Havlíčkova Brodu z východočeského regionu a Techniky Brno z kraje Jihomoravského. 13. března bylo ale oznámeno, že Technika Brno z technických důvodů z kvalifikace odstupuje a místo ní je do kvalifikace zařazena Jihlava. Kvalifikaci zahajovala Kadaň právě s dosazenou Jihlavou, kterou doma porazila 8:2, když před 800 diváky vstřelili branky Rác, Mašek, Rázl, Jelínek, Rindoš, Šťastný, Koňak a Ficker. Na druhé kvalifikační utkání již přišlo 1.050 diváků, kteří si užili napínavé a dramatické utkání, v němž porazili favorita této kvalifikace Havlíčkův Brod 7:4, i když po první třetině prohrávali 2:0. O vítězství za trvalé podpory diváků se o branky podělili Mašek, Hrubý a Ficker po dvou a jednu Kovář.

Po zápase ale prohlásil smutný trenér Jan Suchý, bývalý vynikající hráč Dukly Jihlavy a reprezentace, že ani tato nečekaná prohra nemění nic na tom, že jeho mužstvo kvalifikaci vyhraje. K tomuto utkání se vyjádřil i domácí trenér Antonín Vaněk: “Hostující se představili jako vyspělé a sehrané mužstvo s několika vynikajícími jednotlivci, ale občas zapomínali na to, že hokej je kolektivní hra...” (Vaněk, 2010)

V dalších utkáních ale Kadaň potkal neuvěřitelný výpadek, když s Krnovem (hráno v Opavě) prohrála 8:3 a v Jihlavě dokonce 9:2. “Na závěr kvalifikace kadaňské slzy!” - tolik zpráva z denního tisku. I když Kadaňští v posledním zápase porazili doma Krnov

9:7, nic se nezměnilo na skutečnosti, že se Kadani postup do II. ligy nepodařil. Zajímavostí této kvalifikace bylo, že všechna mužstva měla stejný počet bodů a o postupu rozhodovaly pouze branky! Kadaň skončila na 3. místě. Po ukončení sezóny 1990 - 1991 došlo k závažné události v historii kadaňského hokeje. Začalo se diskutovat nejen mezi funkcionáři výboru, ale i mezi členy oddílu LH o tom, že by se mělo vystoupit ze svazku TJ Doly Nástup a založit nový hokejový samostatný subjekt. Část členů byla pro tento samostatný subjekt a druhá část byla toho názoru, že je třeba i nadále zůstat jako součást TJ Doly Nástup. Protože tyto názorové skupiny se nemohly nijak dohodnout, bylo výborem rozhodnuto svolat valnou hromadu a zde volbou tento oříšek rozhodnout. (Severočeský deník, 1991)

Tato valná hromada byla svolána na říjen 1991. Volby ukázaly přání většiny členů zrušit svoje členství v TJ Doly Nástup a založit samostatný hokejový klub. Po vyřešení právních a ekonomických otázek souvisejících s tímto rozhodnutím valné hromady byl počátkem roku 1992 kadaňský hokej zaregistrován jako občanské sdružení - samostatný právní subjekt pod názvem Sportovní klub Kadaň. Tímto okamžikem zanikl oddíl LH TJ DNT Kadaň po jednadvaceti letech své hokejové činnosti a vlastně se vrátil k názvu SK, pod kterým začínali naši předchůdci v roce 1946!

Zároveň s tímto závažným rozhodnutím byl zvolen i nový výbor SK pod vedením ing. Miloslava Müllera a prvním rozhodnutím tohoto výboru bylo požádat MěÚ v Kadani o pronájem Zimního stadionu a koupaliště, což bylo také k 1. dubnu 1992 uskutečněno. V této době bylo v Kadani registrováno téměř 250 hokejistů. Bylo to šest družstev mládeže, 1 družstvo dorostenců, jedno družstvo žen a "A" mužstvo.

Prvopočátky této nové sportovní organizace nebyly lehké, o čemž svědčí následující slova jeho předsedy ing. Müllera: „Po vyřízení určitých nelehkých startovních podmínek na MěÚ, týkající se převzetí ZS a koupaliště, včetně turistické ubytovny a autokempu, se nám zdálo, že podmínky pro tuto naši činnost by mohly být příznivé. Ale velmi brzo jsme zjistili, že náklady na provoz těchto sportovních zařízení začínají SK nepříjemně svírat v jeho vlastní činnosti. Veškeré problémy vlastně začaly při zajišťování mezd pro stálé pracovníky areálu - účetní, tři strojníky a uklízečku. Navíc zde byla celá řada pracovníků při krátkodobých činnostech - plavčíci, pokladní na koupališti a na ZS, trenéři atd. Pochopitelně, že se musely trvale shánět peníze pro vlastní hokejová mužstva a už výstroj a doprava pro tolik mužstev nikterak nebyla, a dodnes není, levnou záležitostí. Mohu říci zcela zodpovědně, že nejen ten první rok, ale i roky další byli pro funkcionáře

mimořádně krušné, někdy až skoro neřešitelné, což se začínalo docela nepříjemně projevovat nejen ve výboru SK, ale i mezi trenéry všech stupňů, vedoucích mužstev a dalších dobrovolných funkcionářů, kteří byli zapojeni do činnosti všech stávajících 9 hokejových mančaftů. Starostí, aspoň trošičku, začalo ubývat až počátkem roku 1995, kdy byla za mimořádného pochopení zastupitelstva města dořešena otázka dofinancování činnosti a provozu celého tohoto sportovního areálu ...“ Tolik alespoň malé objasnění, jak se zrodil nový Sportovní klub Kadaň. 4. října 1992 odjížděla Kadaň ke svému prvnímu utkání II. ligy do Mělníka. I když po první třetině kadaňští vyhrávali 3:1, nakonec odešli z ledu s porážkou 5:3, když se v druhé části zápasu projevila větší hráčská zkušenost domácích. (Müller, 2010)

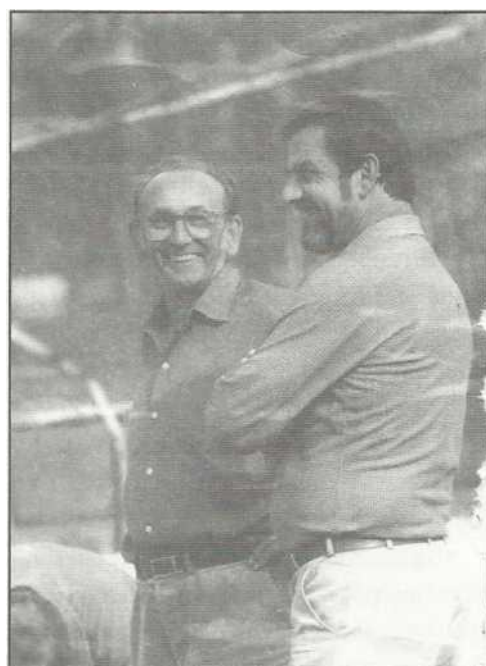
Jak je možné, že Kadaň hraje II. ligu, když v kvalifikaci neuspěla? V polovině roku 1992 byla zrušena TJ VTJ Litoměřice a na její místo byla dosazena právě Kadaň, jakožto třetí z kvalifikace do II. NHL.

V jedné soutěži - třetí nejvyšší v ČR - budou soupeři Kadaň a Chomutov a na toto vzájemné derby byli zvědaví diváci nejen kadaňští, ale také chomutovští. V této “A” skupině II. ligy hrála mužstva: Chomutov, Karlovy Vary, Kadaň, Slaný, Most, Mělník, Ústí nad Labem a Louny.

Kadaň nezhájila svůj vstup do soutěže nikterak špatně i přes porážku v Mělníce. Ve druhém kole porazila doma vysoce favorizované Louny 5:2 a v

Ústí nad Labem uhrála remízu 2:2, když domácí vyrovnali v posledních vteřinách zápasu vstřelením branky při přesilové hře. Po tomto třetím kole hodnotil Kadaň velmi dobře i tisk a vyzdvihoval hlavně výborné výkony brankáře Roberta Černého. (Černý, 2010)

V šestém kole se hrálo poprvé hokejové derby v Chomutově, které přilákalo více jak 1 200 diváků, kteří přihlíželi tvrdým soubojům o každý puk. Chomutovští v plné míře využili svých zkušeností z vyšších soutěží a v drtivém nástupu, kdy nedali Kadaňským žádnou šanci, vyhráli první třetinu 6:0! Po první třetině to vypadalo na debakl Kadaně. Ta se ale v druhé třetině vzpamatovala, začala hrát konečně hokej a druhou třetinu vyhrála 3:1. Konečný výsledek derby byl 9:4 ve prospěch Chomutova. Když si promítneme

Obrázek 4 - Hlavní organizátoři stavby ZS. Vlevo předseda oddílu Žoček společně s V Kolářem, který měl stavební dozor

nemalé chomutovské zkušenosti z mnoha přecházejících let, mohla zavládnout do určité míry v Kadani i spokojenost. Po šestém kole byla Kadaň na seriózním 4. místě, což vlastně neočekával ani ten největší optimista. Celkem dobrá a účelná hra kadaňských hokejistů se začala odrážet i v návštěvnosti diváků, kterých oproti předešlým létům přicházelo stále více.

Po desátém kole se Kadani přestalo dařit. Prohrála za sebou několik zápasů, a když prohrála doma s Ústím 1:6, obsadila poslední příčku v tabulce. Ani toto nezáviděníhodné postavení ji ale nesrazilo na kolena a dokázala vzápětí vyhrát v Mostě 8:3. Svými brankami o vítězství rozhodli Vinš, Hejcman, Jelínek, Klepsa, Vostrý, Kmoníček, Hrubý a Kovář. V dalších zápasech již ale Kadaň víc prohrávala a vůbec ne těsnými výsledky. S Chomutovem prohrála 11:4. Kadaň se z této vysoké porážky ještě nevzpamatovala a přivezla si další ze Slaného a to dokonce 11:1

Kadaň prohrála i v Mělníce 7:1, a když prohrála i doma s K. Vary 7:2 v posledním zápase roku 1991, Kadaňští vstupovali do druhé části sezóny z posledního místa a na stejném místě vlastně setrvali až do konce sezóny, když dokonce i předposlední Most měl na Kadaň náskok 6 bodů.

Obrázek 5 - Mužstvo 1991/92

Uvedu několik zajímavějších výsledků z druhé poloviny soutěže. Prohra v Ústí 9:2, další prohra v Chomutově 6:4, doma vítězství nad Slaným 7:3, další nečekaná výhra doma nad Mělníkem 7:6, prohra v Lounech 10:8 a doma s Ústím 15:4.

O špatné hře Kadaně se psalo i v denním tisku a cituji malý úryvek: "... i když Kadaň hraje snaživě a obětavě, na druhou ligu zřejmě zatím nemá..." 22. února Kadaň zcela nečekaně porazila doma Chomutov 5:4, což pro Chomutovské byla víc než nepřijemná porážka, protože až do této doby se neustále střídali ve vedení v tabulce s K. Vary ve snaze zvítězit a postoupit do I. ligy. Tato porážka byla pro ně o to nepřijemnější, v tomto kole K. Vary zvítězily v Mostě 5:3 a upevnily si tak první místo. Kadaň zabodovala i v posledním kole, když vyhrála ve Slaném 7:5. Dalo by se říci - škoda

několika předcházejících nešťastných a prohraných zápasů. Kdyby hrála alespoň tak, jak v první a čtvrté čtvrtině této soutěže, určitě by neskončila poslední. Ale po bitvě je samozřejmě každý generálem, a tak si z II. ligy Kadaň aspoň odnesla bohaté zkušenosti ve všech směrech, ať hracích, taktických či organizačních a samozřejmě i představu o tom, jak se v současné době vůbec II. liga hraje.

Závěr tohoto ročníku se nevydařil ani Chomutovu přes mimořádně velkou snahu zvítězit, což se nakonec podařilo K. Varům, Chomutov byl druhý a třetí Ústí nad Labem.

Sezónu 1992 - 1993 tedy Kadaň začala po neúspěchu ve II. lize opět v regionálním přeboru (kde v této sezóně vítěz RP postupoval přímo bez kvalifikace do II. ligy), který měl pochopitelně již tradičně určité problémy, tentokrát technické. První tři kola nebyla pro nedostatek ledových ploch sehrána celá. Nebylo sehráno ani utkání Povrly - Kadaň a regionální přebor se začal rozbíhat až od čtvrtého kola, kdy Kadaň vyhrála v Teplicích 7:2. Byť byla odehraná necelá čtyři kola, objevil se již v tisku článek, že účastníci přeboru mají z Kadaně určité obavy s ohledem na její zkušenosti z II. ligy. Toto hodnocení bylo zřejmě předčasné, protože hned nato prohrála doma netaktickou hrou v poslední minutě 3:2 a o týden později si přivázela domů porážku z Klášterce 9:6, kde první třetinu prohrála dokonce 5:1. Kadaň se po těchto dvou za sebou jdoucích porážkách ale rychle vzpamatovala a porazila doma Litoměřice 13:2, když tři branky vstřelil Roubal, dvě Vaněk ml. a po jedné Ficker, Huňa, Hrubý, Klepsa, Gunzel, Koňak a Černý. Kadaň nezaváhala ani v České Lípě, kde vyhrála 7:1. Další výhru 8:1 přivezla z Povrly a porazila doma Teplice 8:1. Kadanští zazářili i v Lovosicích vítězstvím 11:3, kde došlo k ojedinělé události, když Kadaň dokázala během necelých deseti minut vstřelit soupeři osm branek. O branky se v tomto zajímavém utkání rozdělili Vaněk ml. 3, Ficker a Šťastný po dvou a po jedné Černý, Frank, Kaše a Kopecký. V souboji o první místo v tabulce vyhrál Děčín doma nad Kadaní 7:4 a po utkání si Klášterečtí vylepšili svoje postavení, když doma porazili vedoucí Děčín 6:5, ale zabodovala i Kadaň vítězstvím v Litoměřicích 9:3. Souboj o čelo tabulky mezi výše uvedenými mužstvy nabýval na intenzitě i v 14. a 15. kole a z tohoto souboje vyšla lépe Kadaň, protože svými vítězstvími nad Č. Lípou a Povrly shodně 12:3 byla pro změnu zase první ona a na tomto místě oslavila i Nový rok 1993.

Tuhý boj o první místo neustával ani v lednu. Kadaň sice vyhrála nad Lovosicemi 8:4, ale vzápětí prohrála doma s Děčínem 6:4 a tato mužstva si mezi sebou vyměnili první místa. 17. ledna vyhrála Kadaň v Klášterci 4:3 a doma nad Teplicemi 5:2 (branky: Černý 2, Kovář, Huňa a Vopelák po jedné). Radek Huňa řekl: „K lámání chleba došlo nad

vedoucím Děčínem, kam naše mužstvo přišlo povzbudit víc jak 1 600 diváků. Došlo k velkému překvapení, o které jsme se k naší radosti postarali, bojovali jsme jako lvi a brankami Kováře, Dlabače, Fickera, Vaňka ml. a Roubala jsme zvítězili 5:1.“ (Huňa, 2010)

Koncem února Kadaň hostila doma Klášterec, který před více jak 800 spokojenými diváky porazila 6:3 (branky: 3 Černý, 2 Šimák, 1 Vaněk ml.) Nervující boj o první místo se vystupňoval a to již pouze mezi Kadaní a Děčínem, na který Kadaň ztrácela pouze jediný bod, zatímco třetí Klášterec měl již odstup 10 bodů. V posledním kole porazila Kadaň Č. Lípu 9:3, ale vyhrál i Děčín nad Litoměřicemi 7:4. O vítězi regionálního přeboru mělo rozhodnout odložené utkání s Povrly.

Bylo to dosud nesehrané a odložené utkání z prvního kola, protože nebyl v Povrlech led. V Kadaní nikdo nepochyboval o tom, že se postoupí do II. ligy, protože toto utkání měli Kadaňští jednoznačně vyhrát vzhledem k předcházejícím výsledkům s tímto mužstvem. Ale ukončení sezóny bylo pro příznivce hokeje šokující. Nebylo sehráno vůbec, určené termíny se jednou nelíbili Kadaňským, podruhé soupeři, zřejmě došlo i k nepochopitelným chybám funkcionářů i trenéra a výsledek byl ten, že místo Kadaně šel do II. ligy Děčín. Byl to jasný příklad špatného taktizování nejen na ledě, ale i v zákulisí sportovního dění.

Přes léto se na neradostný závěr sezóny pozapomnělo, ale před zahájením sezóny nové 1993 - 94 se mezi skalními fanoušky zase začalo diskutovat na jediné téma: “Jak to asi dopadne letos?” (Veselý, 2009)

V tomto ročníku regionálního přeboru byla zastoupena tato mužstva: Klášterec, Litvínov B, Jablonec, Povrly, Litoměřice, Kadaň, Česká Lípa a Lovosice. Vítězství se předpokládalo ze vzájemných utkání mezi Kláštercem a Kadaní. Kadaňští porazili Litvínov B 7:3. V dalším utkání je očekávalo v Klášterci 1300 diváků, z nichž velká část byla kadaňských, všichni společně viděli kvalitní hokej.

Klášterec si udržel první místo vítězstvím 5:4. V dalším zápase Kadaň porazila Jablonec 11:3, když branky dávali po dvou Rozsypal, Kaše, Ficker, Vaněk ml. a po jedné Michálek, Petrovec a Hrubý. Po následujícím kole se v tisku objevil titulek: “Neuvěřitelný výsledek v České Lípě, kde SK Kadaň nastřílela domácím neuvěřitelných 31 gólů, zatímco sama obdržela pouze jediný!” (noviny Nástup, 1993)

V zápasu si Kadaňští doopravdy s chutí zastříleli a o branky se rozdělili: Nachtigal 6, Rozsypal a Prošek 4, Merta a Voltr 3, Michálek a Ficker 2 a Tón 1. Tomuto debaklu Č.

Lípy také přihlíželo pouze 50 diváků, z nichž bylo 12 z Kadaně.

V prosinci bylo odehráno mimo jiné i dvoukolo, kde získali Kadaňští plný počet bodů. Nejdříve vyhráli v Jablonci 4:2 a hned druhý den doma porazili Litoměřice 10:2. Po tomto dvoukole byla již Kadaň na prvním místě s náskokem 5 bodů před druhým Kláštercem, který porazila doma 7:2 (Vaněk a Rozsypal 2, Koutník, Kaše a Ficker 1).

Kadaň na čele tabulky na tom byla dobře i na skóre, protože dosud nastřílela soupeřům 122 branek, zatímco sama dostala pouze 33. Koncem roku 1993 došlo k deformaci regionálního přeboru, protože nejen Česká Lípa, ale i Lovosice odstoupily ze soutěže a STK rozhodla o anulování všech dosavadních výsledků těchto mužstev, čímž byla právě nejvíce poškozena Kadaň jak bodově, tak i brankově. Pro Kadaň tato skutečnost byla nepříznivá i v tom směru, že bodový rozdíl na prvních třech místech byl najednou minimální, kde po první polovině soutěže byla tabulka následující: Kadaň a Klášterec po 15 a Litvínov B 12 bodů. Zde je několik výsledků z druhé části sezóny: Kadaň - Litoměřice 5:0, Kadaň - Litvínov B 8:5, Klášterec - Kadaň 2:5, Povrly - Kadaň 0:7, Litoměřice - Kadaň 5:9.

SK Kadaň se stala v tomto ročníku vítězem přeboru s náskokem 13 bodů před druhým Kláštercem. I přes tento výrazný úspěch v přeboru se Kadani opět nepodařil postup do II. ligy, o který svedla boj se Slaným. V prvním zápase Slaný zvítězil 6:4 a ve druhém 6:5, to rozhodlo o tom, že SK Kadaň i v příští sezóně bude opět hrát oblastní severočeský přebor.

Opět krátké zamyšlení předsedy SK Kadaň ing. Müllera: “Po druhé sezóně tohoto nového sportovního klubu, kdy se prohrála kvalifikace o postup do II. ligy, si výbor uvědomil, že se musí změnit celá činnost SK, která se nemůže dělat na současné amatérské bázi a pokud budeme chtít v Kadani hrát hokej na vyšší úrovni, musí činnost doznat radikálních změn i myšlení. V první řadě jsme považovali za víc než nutné, doslova mezi nás přitáhnout bývalého velmi dobrého kadaňského hráče a dnes neméně dobrého podnikatele pana Rázla se svým společníkem panem Rážou. Tento záměr se nám k naší veliké spokojenosti podařil. Tito pánové byli pověřeni manažerskou činností, zatím co já jsem byl zodpovědný za část organizační. Celý výbor začal pracovat s elánem a plným nasazením a nechtěl bych zapomenout ani na obětavou práci nového sekretáře Jaroslava Veselého. Musím velmi rád konstatovat, že naši manažeři v té době odváděli mimořádně dobrou práci. Hlavně mě těší, že kromě velkých podniků v aglomeraci města jako jsou např. Doly Nástup, Elektrárny Prunéřov a Tušimice mají úspěch i u menších podnikatelů,

kteře nechci nyní vyjmenovávat, protože si myslím, že se pro ně najde dostatek místa v publikaci o historii kadaňského hokeje. Skutečností ale zůstává, že právě touto spoluprací se všemi sponzory se nám začalo lépe dýchat, práce je radostnější, zviditelněná i před kadaňskými hokejovými příznivci, kterých stále přibývá. Pochopitelně, že ještě celá řada problémů přetrvává nebo narůstají další ...” (Müller, 2010)

16. září 1994 bylo provedeno rozlosování nového ročníku oblastního přeboru. Před vlastním zahájením se vyskytlo několik organizačních problémů, neboť na poslední chvíli se odhlásila opět Česká Lípa pro nedostatek hráčů, ale přihlásili se hokejisté z Drážďan se žádostí o zařazení do naší soutěže a tato žádost byla STK odsouhlasena. Tento ročník začal neobvykle brzo, dokonce ve stejném termínu jako extraliga a dokonce dříve jak I. a II. liga, což každopádně znevýhodňovalo ta mužstva, která měla otevřené zimní stadiony, byla ovlivňována samozřejmě i počasím, což se týkalo hlavně Jablonce, Roudnice a Povrů. Ještě před zahájením soutěže jsme se mohli dočíst v komentáři SD, že k favoritům tohoto ročníku bude patřit zřejmě Kadaň a samozřejmě i Louny se svými zkušenostmi z II. ligy. Počítalo se i s Litvínovem “B”, který měl mít domovskou ledovou plochu v Teplicích. O úrovni Drážďan se nevědělo skoro nic, ale předpokládalo se, že na úroveň našeho přeboru mít nebudou, což se nakonec ukázalo jako správná předpověď. (Severočeský deník, 1994)

Tento oblastní přebor dle předpokladů měl být náročný, protože se mělo hrát čtyřkolově, což předpokládalo šest herních měsíců! Rovněž se objevila v komentáři úvaha, že bude náročný nejen po sportovní stránce, ale i po stránce ekonomické a do těchto bojů o titul měla zasáhnout tato mužstva: HC Roudnice, HC Klášterec, Slovan Louny, Bižuterie Jablonec, SK Kadaň, Kovohutě Povrly, Chemička Litvínov “B”, Stadion Litoměřice a Drážďany ze SRN.

Vstup do sezóny byl pro domácí SK Kadaň vydařený, když porazila Povrly 18:2 a střelci branek byli Šindelář 4, Kůstka, Škramlík a Merta 2, Ficker, Prošek, Landa, Kaše, Nachtigal, Volter a Michálek po jedné. V tomto kole zabodoval i Klášterec svojí výhrou v Roudnici 12:3. V okresním derby SK porazil Klášterec 5:3, Roudnici 12:3, v Lounech 8:3. 22. října přivítala Kadaň doma Drážďany a vyhrála 12:0 (Rozsypal 4, Ficker 2, Škramlík, Hejman, Prošek, Papaj, Michálek a Kaše po jedné). Následovala další vítězství Kadaně v Povrlech 6:2, v Roudnici 10:5, doma s Louny 10:3 a Litoměřicemi 7:4. Přesto návrat domů byl radostný, protože v příštím ročníku se bude v Kadani hrát opět II. liga!

Sezóna 1995 - 96 ve II. lize nebyla pro kadaňské hráče příliš vydařená a prakticky se neustále hrálo o udržení v soutěži, což bylo deprimující pro samotné hráče a nervující pro členy výboru SK i všechny další příznivce hokeje. Do bojů v tomto ročníku zasáhla tato mužstva: Mariánské lázně, Litvínov "B", Tábor, Benešov, Příbram, Neratovice, Děčín, Slaný, Mladá Boleslav, Benátky nad Jizerou, Kobra, Chomutov, Kadaň, Most, Bohemians Praha, Milevsko. Začátek tohoto ročníku byl rovněž poznamenán smutnou událostí. 20. října 1995 náhle zemřel ve věku 55 let pan Antonín Vaněk starší.

Premiérové utkání se Kadaňským vůbec nevydařilo, protože prohráli s Litvínovem 6:5. Následovalo další vypjaté utkání na domácím ledě, kdy SK prohrál s Chomutovem 4:3 před vyprodaným stadionem.

První úspěch zaznamenala Kadaň až v Neratovicích, kde vyhrála 4:3. Vyhrála i v Mostě 6:5, ale vzápětí prohrála doma s Mladou Boleslaví 9:5 a přes jakoukoliv snahu se nemohla odpoutat od předposledního místa. Zatím tedy kadanští hokejisté prohrávali zápas od zápasu a platili daň nováčka této soutěže. Neprohrávali vysokými výsledky, ale lepší výsledky se nedostavovaly, tak například s Benátkami nad Jizerou 4:2, s Kobrou Praha 5:2. V dalších se hra Kadaně zlepšila a v 18. kole v Chomutově zvítězila 6:3 a následně vyhrála v Mladé Boleslavi 7:3 a i remízovala s Příbramí 2:2. Dokonce i Deník Chomutovska zaznamenal tento boj o záchranu, když napsal: "Kadaňský nováček II. NL vykročil k záchraně!"

Tomuto nasvědčovalo i vítězství doma nad Tábořem 6:4, a když Kadaň vyhrála i v Benátkách dokonce 9:2, bylo o záchraně rozhodnuto a Kadaň svoje působení ve II. lize uhájila a odsunula k sestupu z této soutěže Litvínov B a Bohemians Praha.

Sezónu 1996 - 1997 Kadaň zahajovala s Mladou Boleslaví, kterou porazila 3:2. K druhému utkání zajížděla do Slaného, odkud přivezla oba body vítězstvím 4:1. Kadaň bodovala i v Praze, kde HC porazila 5:2. Úvodní utkání tohoto ročníku naznačovala, že Kadaň v tomto ročníku nemíní hrát úlohu outsidera jako v ročníku minulém a že snahou celého mužstva bude umístit se v pořadí tabulky.

Dva dosud neporažené celky, Kadaň a Benešov, proti sobě nastoupily na kadaňském ledě před 800 diváky a utkání nezačalo pro domácí dobře, protože koncem první třetiny prohrávali již 3:0, na 3:1 snížili až v závěru první dvacetiminutovky. I když utkání nakonec přineslo vítězství Benešovu 5:4, museli komentátoři v tisku napsat, že to bylo utkání nehezké, plné faulů ze strany hostů, které silně ovlivnil svými výroky hlavní rozhodčí Holub ve prospěch Benešova. Kadaň prohrála i další utkání v Chomutově 7:2.

Stovky kadaňských diváků, kteří se na okresní derby přijeli podívat, shodně konstatovali, že Chomutovští byli lepší, sebranější, zatímco toto utkání hráče z Kadaně nezastihlo v optimální pohodě.

Reputaci si Kadaň napravila v Mostě, kde vyhrála 6:3, ale v dalším zápase doma opět prohrála s dosud neporaženým Děčínem 5:3. Některé další výsledky: Kadaň - Kolín 3:2, Tábor - Kadaň 4:2, Kadaň - Benátky 5:2, Kadaň - HC Praha 6:2 (5:0, 1:0, 0:2). Po první třetině soutěže se dostavil výpadek celého mužstva a v novinách jsme si mohli přečíst, že výkony kadaňských hokejistů v posledních zápasech nejsou nikterak potěšitelné, střelecky se nedaří a ani posily nejsou žádnou oporou.

Současnou situací se začal zabývat i výbor Sportovního klubu, když vysoko prohrála Kadaň v Milevsku 7:2, i když již v tomto mužstvu byly posily z Ústí nad Labem Černý a Nosek. Ani v následujícím utkání doma Kadaň nevyhrála a porážkou 5:3 odevzdala oba body Benešovu.

Mimořádné zasedání výboru SK přineslo zřejmě svoje výsledky a po víc než smolném lednu Kadaňští zahájili únor svým nečekaným, ale zaslouženým vítězstvím nad Chomutovem a vzápětí si upevnili přízeň kadaňských fanoušků vysokým vítězstvím v Příbrami, kterou porazili 13:1 (branky: Černý 3, Gál 2, Šindelář, Piša, Strahovský, Trachta, Rozsypal, Kameš, Dvořák a Merta po jedné). V dalším domácím zápasu porazili vysoko Tábor 11:1. Když vyhráli i nad Mostem 6:0, na všechny prohrané předcházející zápasy se zapomnělo a objevila se šance na baráž o postup do I. ligy. Nyní se čekalo pouze na zápas s Neratovicemi. Kadani stačila pouhá remíza k účasti v této baráži, když nakonec Neratovice porazila 3:2, bylo vše jasné. Do baráže Kadaň nastupovala proti Třebíči z moravské II. ligy. Ukázalo se ale, že tato baráž je nad síly SK Kadaň. V prvním zápase doma prohrála 3:0, když se soupeř představil jako velmi disciplinované mužstvo s mimořádně dobře propracovanou obranou, před kterou byli domácí většinou bezmocní. Milan Urban, přihlížející divák, řekl: „Víc jak 1 000 diváků bylo svědky i takové skutečnosti, že domácí ve snaze po vítězství nevyužili ani jednu přesilovku, a dokonce dvakrát při oslabení soupeře branky inkasovali, což o výsledku zápasu rozhodlo.“ Ani odvěta v Třebíči se nepovedla a Kadaň odjížděla s porážkou 4:0, kterou sledovalo neuvěřitelných 4 500 diváků. Kadaň baráž prohrála s lepším mužstvem, ale kadaňští hráči získali cenné zkušenosti a potěšila i pochvala trebičských funkcionářů i hráčů, které se zástupcům našeho města dostalo. (Urban, 2010)

V září 1997 vrcholila příprava na zahájení II. ligy pod vedením trenérů Zdeňka

Šindlera a Jaroslava Hejcmána. Šindler se v rozhovoru pro Deník Chomutovska netajil tím, že ani v letošním ročníku nebude II. liga žádnou procházkou růžovým sadem a že po radikálních změnách v mužstvu nechce počítat s ničím jiným než vítězstvím Kadaně, které musí být završeno kvalifikací o postup do I. ligy. Sezóna byla zahájena 19. září a Kadaň hostila na domácím ledě Ústí nad Labem, které porazila 6:3. Víc jak 700 diváků bylo spokojeno s výsledkem tohoto úvodního utkání, kdy se hrál rychlý a vyrovnaný zápas. V dalším utkání porazila Kadaň Slaný výsledkem 12:0, když branky stříleli Piskač 3, Kaše 2, Polanský rovněž 2, a po jedné Štelcich, Piša, Struhovský, Kameš a Goga. Výsledky několika dalších zápasů: Rokycany - Kadaň 2:2, Děčín - Kadaň 3:2, Kadaň - Most 5:1, Kadaň - Benešov 4:1. (Deník Chomutovska, 1997)

Počátkem listopadu zajížděla Kadaň do Sokolova, kam ji doprovázely na dvě stovky fandů, kteří v průběhu zápasu chvílemi vytvářeli Kadaňským téměř domácí prostředí. Hráči se jim odměnili vítězstvím 5:2. V 10. kole ale Kadaň prohrála doma s Neratovicemi 2:3 a k tomuto zápasu jen několik vět z novin, citují: "...na zápase se maximálně podepsali rozhodčí a to v neprospěch Kadaně, protože tento zápas viditelně nezvládli, a pomohli tak Neratovicím k vítězství..." (deník Chomutovska, 1997)

Je ale dobře, že prohra hráče nikterak nedeprimovala, protože hned v následujícím zápase udělili Kobře Praha porážku 10:1 a v dobrých výkonech nadále pokračovali, protože mimo jiné vyhráli v Lounech 2:0, remízovali v Milevsku 2:2 a další vítězství zaznamenali v Nymburce 4:1, v Ústí nad Labem 6:3 a ve Slaném 6:5. Tímto zápasem byl ukončen rok 1997 a do nového roku 1998 nastupovala na čele tabulky se ziskem 28 bodů, druhá byla Mladá Boleslav s 24 body a třetí Benešov s 22 body.

Účastníci tohoto ročníku II. ligy a to: Kadaň, Slaný, Rokycany, Děčín, Benešov, Mladá Boleslav, Sokolov, Neratovice, Louny, Hvězda Praha, Kobra Praha, Nymburk, Benátky nad Jizerou, Ústí n/L, Milevsko a Most mohli prožít jen několik málo dní odpočinku při oslavách Silvestra a Nového roku, protože termíny dalších zápasů byly neúprosné. Následovala další vítězství v Benešově 2:0, v Benátkách nad Jizerou 6:1 (1 300 diváků), v Sokolově 4:0 (1 400 diváků) a v Mladé Boleslavi 4:1. K tomuto utkání cituji komentář z novin "...s přibývajícím jistotou, že Kadaň přivede utkání do vítězného konce, vrcholila nebyvalým způsobem vulgárnost a brutalita mezi mladoboleslavskými diváky na adresu nejen hostů z Kadaně, ale i na adresu rozhodčích..." (noviny Nástup, 1997)

V jednom z posledních zápasů porazila Kadaň doma Milevsko 7:4, které se

představilo jako zdatný soupeř, protože v případě vítězství by mohl mít ještě šanci i zasáhnout do kvalifikace. Tomu odpovídal i začátek utkání, obzvláště když hráči z Milevska hráli dost nečistě a rozhodčí i viditelné zákroky netrestali. Po první třetině se ale situace na ledě zklidnila. Domáci začali soupeře převyšovat hlavně taktickou hrou a ta jim přinesla zasloužené vítězství 4:2. I v dalším utkání Kadaň porazila Louny 3:1 a svojí hrou ukazovala ambice o baráž o I. ligu.

Stalo se to, co si přáli nejen hráči v čele s trenéry, ale i výbor Sportovního klubu a samozřejmě i sportovní příznivci, kterých do ochozů přicházelo čím dál tím více. Kadaň vyhrála II. ligu a výše jmenovaní byli v očekávání, jak Kadaň vstoupí do kvalifikace. V kvalifikaci nastoupilo mužstvo ve složení: brankáři: Marcel Kučera, Pavel Křížek a Miroslav Sedláček, obránci: Radko Goga, Jiří Jelínek, Martin Nosek, Martin Štelcich, Jiří Vybulka, Rudolf Mudra a Michal Jáger, útočníci: Robert Kaše, Jiří Kameš, Petr Matula, Radek Piskač, Evžen Gál, Jaroslav Kreuzmann, Bronislav Píša, Petr Vogeltanz, Petr Nachtigal, Petr Struhovský, Dušan Halloun, Jiří Novotný, Tomáš Polanský, trenéři: Zdeněk Šindler a Jaroslav Hejman. Vedoucí mužstva Karel Baier a masér Jiří Šíma. (www.skkadan.cz, 2011)

K prvnímu utkání kvalifikace odjížděli Kadaňští na sever Moravy – do Orlové, kam je doprovázelo asi 60 skalních fanoušků. První třetinu převládala oboustranná nervozita. Ve druhé se Kadaňští již dostali k častějšímu ohrožování domácího brankaře, ale prostřelit ho z vyložených šancí nedokázali Vogeltanz ani Polanský. Dvě vyložené šance měli i domáci, ale Kučera je zneškodnil. Ve dvou třetinách nepadla žádná branka a bylo jasné, že o všem rozhodne třetina poslední. V té se odehrálo 50 vteřin a vypadlo další plexisklo. Kadaňští vzápětí hráli přesilovku 5 na 3 a to celkem 75 vteřin, kterou využil několik vteřin před koncem Štelcich, a bylo to 1:0 pro Kadaň. V 52. minutě padly branky dvě. Nejdříve domáci Pazderník srovnal na 1:1. Několik vteřin po této vyrovnávací brance ujel Gál s Kamešem a druhý jmenovaný vstřelil druhou kadaňskou branku. Pět minut před koncem ve vlastním oslabení ujel Píša, vyšachoval brankaře, přihrál Vogeltanzovi a ten vstřelil třetí gól. To již orlovští diváci nevydrželi a zasypali led všemi možnými předměty, ledová plocha musela být uklizena a celé utkání se o 30 minut protáhlo. Kadaň vítězství udržela a odjížděla domů se ziskem obou bodů. Vyprodaný Zimní stadion v Kadani (více jak 2 000 diváků) očekával vítězství domácího mužstva, ale opak byl pravdou. Zápas byl napínavý a plný zajímavých momentů, ale nakonec Kadaň prohrála 1:2 (0:1, 0:1, 1:0), tento výsledek jí zajistil další setrvání v kvalifikaci byť rozdílem jediné branky, o kterou se postaral

Evžen Gál. Místo dalšího komentáře několik slov trenérů – Z. Šindler: “Takové utkání jsme sehráli poprvé v sezóně. Perfektní defenzivu jako Orlová u nás ještě nikdo nepředvedl. Přímou vynikající výkon podal hostující brankář Jurečka, který zneškodnil 50 ran našich hráčů! Snaha zvítězit před domácím publikem neobyčejně svazovala ruce všech aktérů na ledě. Kadaňské publikum bylo opět famózní. Chtěl bych poděkovat všem fanouškům za výbornou podporu.” (Šindler, 2010)

J. Hejcman: “Proti Orlové jsme se nemohli prosadit naší tradiční kombinací s rychlou narážčkou. Bohužel jsme dostali dva laciné góly po chybách v naší obraně a až teprve v těsném závěru jsme odvrátili hrozbu prodloužení jedinou, ale postačující brankou Evžena Gála.” (Hejcman, 2010)

K. Vlček, trenér Orlové: ”Kadaň byla favoritem tohoto střetnutí a zaslouženě postoupila do dalšího kola. Dnes jsme ale domácí pěkně potrápili díky neprůstřelnému brankáři Jurečkovi. K němu bych chtěl říci, že nebýt jeho, tak jsme nikdy nemohli skončit na čele moravské skupiny II. ligy, ale tak někde uprostřed. A bez něho i dnes bychom od Vás odjížděli zcela určitě s debaklem!” (Vlček, 2010)

Další střetnutí se uskutečnilo v Novém Jičíně. Kadaň zvítězila 0:3, když 2 branky střílel Piskač a jednu Matula. Další utkání se stejným soupeřem v Kadani- 6:3, autoři branek Vogeltanz 2, Piskač, Matula, Kaše a Gál po jedné brance. I v tomto zápase domácí hráči přehráli hosty, z dvojzápasu získali 4 body a rozdílem 6 branek ukončili základní kvalifikaci. Nyní Kadaň čekala baráž s mužstvem HC Přerov. K předcházejícímu utkání přihlíželo 2 500 diváků, kteří ve svém povzbuzování, ale i disciplinovanosti byli neúnavní a po zápase odměnili hráče i trenéry dlouhým potleskem.

Kadaň tedy čekaly dva zápasy s Přerovem. Kadani se vstup do prvního zápasu na ledě Přerova vydařil. Ve 2. minutě Přerov prohrával, když skóre zápasu otevřel Vogeltanz. Bohužel po celých dvou minutách musel střelec prvního gólu odstoupit z utkání, protože byl hrubým způsobem faulován. Přesilovou hru využil Štelcich střelou od modré a Kadaň vedla 2:0.

Po tomto druhém gólu přerovští hráči začali aplikovat nečistou hru a přidali se také vulgární fanoušci. Cituji jednu větu z tisku... “po vynikajícím vstupu do první třetiny se musela Kadaň začít vyrovnávat s brutální a záludnou hrou soupeře, kterou podporovali vulgární diváci...” Ale ani tato skutečnost nezabránila Píšovi v 19. minutě vstřelit třetí branku Kadaně. Davové šílenství rozzuřených diváků začínalo nabírat na intenzitě, a když začínaly na ledovou plochu padat různé předměty, poprvé ukončili rozhodčí předčasně

první dvacetiminutovku, která byla dohrána až po úpravě ledové plochy. V první části druhé třetiny Přerov snížil na 1:3, ale vzápětí vstřelil Píša čtvrtou branku Kadaňských. Poté začali Kadaňští kontrolovat hru a nepustili Přerov k žádné vážnější akci. Když ve 48. minutě dostal Přerov pátou branku z hokejky Gogy, přerovští diváci již nevydrželi s nervy a zasypali ledovou plochu kelímky, kameny a dalšími předměty včetně dýmavnice. Dění na zimním stadionu bylo příčinou toho, že rozhodčí tento zápas 12 minut před koncem předčasně ukončili za stavu 5:1 pro hosty z Kadaně. V následujícím druhém utkání se hrál již lepší hokej, přerovští pořadatelé vědomi si zřejmě důsledků ze včerejšího zápasu asi nepustili na stadion agresivnější skupiny fandů, a tak se hrálo před 700 diváky. Zápas po 60 minutách hry skončil nerozhodně 2:2. Nerozhodlo ani prodloužení a o zápase rozhodlo až trestné střílení, které vyšlo Kadaňským a zápas tedy skončil vítězstvím Kadaně 3:2. Jedinou a rozhodující branku z trestného střílení proměnil Petr Matula. (noviny Nástup, 1998)

Kadaň se tedy z Moravy vracela s plným ziskem 4 bodů a splnilo se tak i přání trenéra Šindlera před odjezdem, který by byl spokojen i se ziskem 2 bodů. Očekával se další duel těchto soupeřů na domácím ledě Kadaně. První zápas Přerov vyhrál 2:0, a tak se z druhého domácího zápasu očekával alespoň zisk dvou bodů. Ale i z tohoto zápasu odcházeli diváci zklamaní výsledkem 1:4. Hned v úvodu utkání poslal rozhodčí do šatny přerovského Zbořila za surový zákrok vůči Piskačovi. Od tohoto okamžiku se vrátka od trestných lavic otevírala čím dál tím častěji a rozhodčí za zápas udělili 166 trestných minut.

Přerov tedy srovnal stav vzájemných utkání na 2:2. Páté měření sil se odehrálo v Třinci, protože dle rozhodnutí STK byl Přerov potrestán za předčasné ukončení zápasu kontumací 5:0 ve prospěch Kadaně. Dále STK uložila HC Přerov pokutu ve výši 25 000 Kč a další zápas musel být odehrán nejméně 100 km od domácího sportovního stadionu.

Po vyrovnané a opatrné úvodní části zápasu se hned na počátku druhé třetiny museli Kadaňští bránit dvěma přesilovkám soupeře. Kučera opět nastoupil ve vynikající formě a nedal soupeřovým útočníkům šanci. Ve 30. minutě hráli přesilovku Kadaňští, kterou využil tvrdou ranou od modré Goga. O 3 minuty později při opětovné přesilovce Kadaně vsítil důležitý druhý gól Kreuzmann. Celé mužstvo předvedlo disciplinovaný výkon i v závěrečné třetině, když ještě třetí brankou pečetil vítězství rovněž od modré čáry Jelínek. HC Přerov - SK Kadaň tedy 0:3 a na zápasy 2:3.

K třetímu zápasu v Kadani přijel Přerov opět do vyprodaného stadionu. Utkání bylo

tvrdé s bojem o každý kotouč a dopadl podle přání všech kadaňských příznivců. Kadaň vyhrála 2:1, na zápasy 4:2. Po závěrečném hvizdu rozhodcovské píšťalky, která toto měření sil ukončila, dne 8. dubna 1998 vypukly nejen na stadionu, ale v celé Kadani neovladatelné projevy radosti. Vždyť malé provinční město, které nemá ani 20 tisíc obyvatel, v této sezóně pokořilo město s bohatší hokejovou tradicí. Královské město Kadaň tímto okamžikem začínaly vnímat nejen Čechy, ale i Morava. Kdo ze starších funkcionářů ještě DNT, hráčů a příznivců by před několika lety věřil tomu, že Kadaň bude doopravdy hrát I. ligu!

Krátké zamyšlení některých funkcionářů tehdejšího výboru Sportovního klubu Kadaň s. r. o. Ing. Miloslav Müller - předseda klubu: “K tomu, co jsem řekl již dříve, bych nyní ještě rád dodal, že jsem velmi spokojen s tím, jak se nám v poslední době daří práce s mládeží. Sice se stále ještě potýkáme s jedním chybějícím ročníkem, ale domnívám se, že dnes jsme již tento problém překlenuli a práce s mládeží začíná mít svůj reálný smysl. Začíná přinášet své výsledky a to hlavně s výhledem do budoucnosti. Vždyť v současné době máme v mládežnických mužstvech na 250 dětí a v přípravce takřka 60, což tedy dosud v Kadani nebylo. Mimořádnou radost máme také z toho, že naši kluci se dokáží prosazovat i na mezinárodní úrovni, čehož je důkazem ta skutečnost, že naši dnešní mladí hokejisté jezdí na turnaje po celé Evropě a rád musím konstatovat, že tam šíří dobré jméno naší republiky a hlavně našeho města. Zatím na žádném turnaji nehráli nikdy “na chvostě”, ale umísťují se pravidelně maximálně do třetího místa. Pochopitelně, že naši mladíci se pravidelně zúčastňují i různých turnajů po celé republice. Je třeba ale říci, že tyto turnaje jsou již o něčem jiném, protože převážně jsou to turnaje velké, s účastí mnoha špičkových družstev, někdy současně v několika městech a zde každé vítězství, třeba i dílčí, je pro naše kluky a samozřejmě i funkcionáře velkým úspěchem. Neskrývám radost nad tím, že takovéto turnaje dovedou víc než úspěšně zorganizovat i naši funkcionáři mládežnického hokeje u nás v Kadani. Ještě několik slov k současnému výboru Sportovního klubu Kadaň, to znamená na sklonku roku 1998. Máme pouze jediného placeného funkcionáře, sekretáře klubu. Všichni ostatní tuto činnost vykonáváme dobrovolně na úkor svého volného času. Takovým hnacím motorem je skutečnost, že to dělat chceme, že nás tato práce baví. A když se začínají projevovat výsledky naší kolektivní práce, je to nesmírným povzbuzením a samozřejmě i morální odměnou. Navíc jsou pro nás odměnou samozřejmě i naplněné ochozy našeho stadionu s vynikající kulisou diváků, za což všem patří můj upřímný dík.” (Müller, 2010)

Pavel Rázl - Jirka Ráža - hlavní manažeři: „Naše činnost ve Sportovním klubu hned od prvopočátku nebyla snadná a záviděníhodná. A není vlastně ani dosud. Všichni od nás očekávali, že mávnutím kouzelného proutku seženeme hráče a dáme dohromady mančaft na vysoké úrovni. Začali jsme se sháněním vhodných hráčů v Ústí nad Labem ještě v době, kdy Kadaň hrála krajský přebor a my mysleli již na II. ligu. Když jsme začali pracovat ve výboru Sportovního klubu, bylo nám od prvopočátku jasné, že pokud chceme do II. ligy postoupit, není toto možné uskutečnit se současným mužstvem s převážnou částí domácích hráčů. Byli to sice kluci dobří, snaživí, ale II. liga v té době byla již zcela něco jiného než krajský přebor. Mimo Ústí nad Labem, kde jsme měli výborného kamaráda pana Holmana, jsme začali kontaktovat i jiné kluby, namátkou třeba Škodu Plzeň, Karlovy Vary, Kladno a dokonce i Chomutov. Zde ale byla velmi špatná domluva (jako vždy i v minulosti), tak jsme od jakýchkoliv dalších kontaktů s chomutovskými funkcionáři upustili.“ (Rázl, Ráža, 2010)

4.1.3 Období 1998 – 2008

Sezónou 1998 - 1999 začíná nová kapitola hokeje v Kadani. Po velkých oslavách, které vyvrcholily 24. dubna v kině Orfeum, se družstvo mužů sešlo 4. května 1998 na letní přípravu. Byl jim představen nový trenér Alois Chlustina a manažer SK Jan Jandera. Spolu s Jaroslavem Hejmanem dostali za úkol udržet v Kadani I. ligu. Z mužstva odešli Bronislav Píša, Radek Piskač, Michal Jäger, Petr Nachtigal, Petr Struhovský, Jiří Kameš, Jiří Novotný, Jiří Jelínek a Dušan Halloun. Přišli noví hráči - zkušený Petr Molnár, Jan Hranáč, Radim Skuhrovec, Zdeněk Kudrna, Vratislav Kupka, Petr Větrovec, Petr Šprojcar, Martin Postl, Tomáš Trachta, Lubomír Jandera, Stanislav Remuta, Jiří Benda, Lukáš Gergel, Filip Karli a navíc se v kempu zkoušeli brankáři Falta, Kůs, hráči Pivoňka, Špaček (bratr úspěšného reprezentanta), Šmátrala, Baier, Pudhorodský, Ernst, Šikl a Janouch. V přípravných utkáních se celkem vystřídalo 35 hráčů a 4 brankáři. Marcel Kučera trénoval v Kladně. Po skončení přípravných utkání trenéři zúžili kádr na 22 hráčů, se kterými odehráli většinu utkání v 1. DZ lize.

Byli v něm tito hráči: brankáři- Marcel Kučera, Pavel Křížek, Miroslav Sedláček, obránci - Jan Hranáč, Radim Skuhrovec, Martin Štelcich, Rudolf Mudra, Petr Molnár, Tomáš Trachta, Martin Nosek, Radek Goga, útočníci - Evžen Gál, Robert Kaše, Petr

Matula, Petr Vogelanz, Zdeněk Kudrna, Martin Postl, Petr Šprojcar, Tomáš Polanský, Vratislav Kupka, Jaroslav Kreuzman, Petr Větrovec, hráči Gergel, Karli, Benda, Remuta odešli na střídavý start do Děčína a Lubomír Jandera do Ústí n. L. Během sezóny odešli Goga do Klášterce a Kupka do Ústí n.L., byli získáni hráči Pavel Bláha, Michal Horák a Richard Richter na střídavý start z K. Varů, Stanislav Rosa na hostování z Chomutova, Michal Porák na hostování z Plzně a Valdemar Jiruš z Děčína. Několikrát naskočili hráči Gergel, Remuta a Jandera. Dnem 12. září začínala 1. DZ liga (DZ - Družstevní Záložna, hlavní sponzor I. ligy). Úkolem bylo, jak jsem uvedl, udržet 1. DZ ligu v Kadani, což se podařilo a družstvo mužů skončilo na 9. místě s 45 body. Výsledky a tabulka jsou zvlášť.

Kadaň tuto sezónu hrála se střídavými úspěchy a neúspěchy. Za zmínku stojí zápas s Chomutovem, který se odehrál v pondělí před vánočními svátky, kdy kadaňské družstvo postihla velká marodka a utkání nám svaz ČSLH, včetně Chomutova, který měl až na Āupu celý kádr včetně hráčů z Litvínova k dispozici, nepovolil odehrát v náhradním termínu. Tady se projevila bojovnost hráčů, kteří chtěli co nejdůstojněji toto utkání odehrát. Před návštěvou čítající téměř 2000 diváků Kadaň v této sestavě překvapivě, ale zaslouženě vyhrála. Kadaň hrála v sestavě: Marcel Kučera (Miroslav Sedláček), Jan Hranáč, Lubomír Jandera, Stanislav Remuta, Stanislav Rosa, Petr Větrovec, Rudolf Mudra, Petr Molnár, Petr Matula, Petr Vogelanz, Tomáš Polanský, Valdemar Jiruš, Lukáš Gergel, Jaroslav Kreuzman, Robert Kaše. K některým dalším utkáním přistoupili někteří hráči bez zájmu o hru. Překvapivě se to týkalo některých zkušených hráčů, kteří místo, aby strhli hráče k bojovnosti, sami se uspokojili svým nepřesvědčivým výkonem. Dvacet čtyři utkání Kadaň prohrála, sedmnáct vyhrála a v jedenácti remízovala. Výbor SK se podrobně zabýval hodnocením 1. DZ ligy a pro příští sezónu důsledněji vybíral hráče, kteří budou dobře reprezentovat město Kadaň. (www.skkadan.cz, 2011)

Do nové sezóny 1999/2000 nastupovala Kadaň povzbuzená úspěchem z prvního ročníku s jediným cílem, postoupit do finálových bojů play off. Trenérské duo bylo od začátku ve složení Alois Chlustina, Antonín Vaněk ml. V hráčském kádru došlo k velkým změnám a brzy nastupovala omlazená a posílená Kadaň. Opět se v přípravě střetla se zahraničními celky v atraktivních zápasech.

Z prvního zápasu s Prostějovem si odvezla jeden bod za remízu 2:2, ale v zápětí v utkání s Třebíčí si odvezla již body dva, když porazila Třebíč 7:2. Tato nová dravost Kadaně, zvlášť po střeleckém trápení v minulém roce, všechny funkcionáře potěšila. Tým od začátku houževnatě bojoval a začal se prosazovat i střelecky. Brzy se Kadaň ocitla na 5.

příčce I. ligy. Po dobrém začátku se však dostavila herní krize. Zisk alespoň jednoho bodu byl složitý. Krize vyvrcholila pádem až na desáté místo. Všichni stále doufali v postup do play off. Kadaň bojovala o své místo v první osmičce velmi srdatě, ale na účast ve vyřazovacích bojích nedosáhla. Kadaň po výsledcích ke konci soutěže obsadila 10. místo, které poslalo mužstvo do bojů o udržení, ale díky bodovému zisku nebyla Kadaň v sestupovém pásmu, a tak nebyla zatížena boji o udržení.

Do nové sezóny 2000/2001 měla stejný cíl, účast v play off. Ovšem ani letos se Kadaň do play off nedostala a stejně jako v předešlé sezóně byla ve skupině o udržení, ale s bodovým ziskem zajišťujícím účast v nadcházejícím ročníku I. ligy Soupiska: Marcel Kučera, Miroslav Sedláček, Jakub Vaněk – Martin Nosek, Valdemar Jiruš, Jiří Prošek, Rudolf Mudra, Josef Révay, Jiří Jelínek, Roman Prošek, Marian Meňhart – Michal Porák, Richard Richter, Pavel Metlička, Jaroslav Müller, Petr Vogeltanz, Jaroslav Kreuzman, Přemysl Sedlák, Evžen Gál, Robert Kaše, Robert Beneš, Petr Šprojcar, Jaroslav Polák, Lukáš Gergel, Petr Derfler.

Sezóna 2000/2001. Cílem bylo opět bojovat o umístění v nejlepší osmičce. Z týmu odešel Marcel Kučera a vedení muselo vyřešit nelehkou situaci na uvolněném brankářském postu. Během sezóny se v brance vystřídala čtveřice brankářů, Roman Šlupina, Pavel Damašek, Miroslav Sedláček a Zdeněk Šmíd.

Nově motivované mužstvo nastoupilo doma k prvnímu utkání s Pískem. Kadaň vyhrála 5:3. Radost z dobře nastartované sezóny však nevydržela dlouho. Dostavil se výpadek, kdy si tým po šest kol nedokázal připsat jediné vítězství. Těžká situace znamenala odsun až na desátou příčku. Všichni dobře věděli, že s tímto způsobem se play off vzdaluje. Kadaň se herně zlepšila, což se promítlo ve výsledcích a play off nebylo ještě ztraceno. Zlepšený výkon posunul Kadaň v tabulce pravdy na deváté místo, kde se dokonce podařilo bodově dotáhnout sedmého. Za několik kol byla Kadaň na sedmém místě. Boj o rozhodující body mohl začít. Ani před posledním kolem základní části nebylo jisté, které týmy si zahrají v první osmičce. Rozhodovalo se tedy až v posledním kole. V rozhodujícím utkání Kadaň podlehla Berounu a do play off nepostoupila rozdílem jednoho bodu. Desáté místo se domácím stalo i pro tento rok osudným. Bodově na tom byli stejně jako devátá Opava, o desátém místě rozhodlo horší skóre.

Soupiska: Miroslav Sedláček, Pavel Damašek – Martin Nosek, Rudolf Mudra, Martin Klaus, Martin Kivoň, Jiří Prošek, Jiří Jelínek, Milan Toman, Martin Znojemský –

Tomáš Polanský, Michal Oliverius, Michal Kaňka, Martin Postl, Jaroslav Müller, Jaroslav Kreuzman, Richard Richter, Robert Kaše, Patrik Fořt, Petr Derfler, Jaroslav Polák, Jan Košťál. (www.skkadadan.cz, 2011)

Sezóna 2001/2002. Díky dvěma sezónám, kdy se elitní osmička hrála bez kadaňské účasti, došlo k výrazným změnám v realizačním týmu. Na post hlavního trenéra byl dosazen Otakar Vejvoda, zkušený trenér, který trénoval i kladenské hokejisty hrající extraligu. Z týmu odešlo mnoho zkušených hráčů, opor minulých sezón. Do přípravných zápasů, které opět nepozbývaly na atraktivitě, protože soupeřem bylo několik extraligových týmů, se tedy postavil nový tým. Bylo nezbytně nutné hráče stmelit a vytvořit celek, který bude chtít dosáhnout společně na ty nejvyšší příčky. V úvodním utkání s Kometou Brno dokázala Kadaň vstřelit za dvě minuty 3 góly. Kadaň dokázala proměnit i trestní střelení. Ocitla se na prvním místě v tabulce I. ligy. Ze šesti úvodních klání 5 vyhrála a patřilo jí druhé místo.

Na prvních příčkách se Kadaň držela do té doby, než třikrát za sebou prohrála, což ji odsunulo na pátou pozici. Zde začal boj o play off. O účasti v zápasech mezi nejlepšími osmi rozhodoval opět až poslední zápas. Petr Derfler řekl: „Všichni pamatovali zklamání z minulého roku, kdy poslední zápas rozhodl ve prospěch soupeře.“ Tentokrát se hokejové štěstí přiklonilo na stranu Kadaně a ta postupovala z osmého místa. Jejím soupeřem se stal první Liberec. (Derfler, 2010)

Začínalo se na ledě Bílých Tygrů. V Liberci se nedařilo a hra se přesouvala do Kadaně za stavu 2:0 na sérii pro Liberec. Domácí prostředí pomohlo a Kadaň dokázala dotáhnout utkání do vítězného konce. Druhý zápas na vlastním ledě prohrála a Liberec si poté doma vyřazení Kadaně pojistil. Stav série tedy skončil 3:1 pro liberecké Bílé Tygry. Tím pro Kadaň sezóna skončila. V závěrečném hodnocení byla Kadaň hodnocena kladně, protože poprvé v historii kadaňského hokeje se podařil postup do play off. Kadaň v této sezóně působila ve složení: Roman Šlupina, Pavel Damašek, Jakub Vaněk – Jiří Jelínek, Martin Klaus, Martin Kivoň, Radek Hlavatý, Stanislav Beneš, Milan Ovšák, Milan Vobořil, Jakub Evan – Tomáš Polanský, Jiří Kuchler, Miloš Kajer, Martin Postl, Jaroslav Müller, Jaroslav Kreuzman, Petr Derfler, Radek Bělka, Martin Pištej, Patrik Fořt, Ladislav Gengel, Josef Ibl, Michal Petrák, Jiří Palice. (www.skkadadan.cz, 2011)

Kadaň se tradičně před vypuknutím I. ligy 2002/2003 střetla na ledě s několika týmy zvučných jmen. Do prvního zápasu vkročila Kadaň s nadějí zopakovat loňský úspěch

a odvážela si získat jednoho bodu. Později ale ČSLH rozhodl o kontumaci tohoto zápasu pro Kladno. Důvodem bylo nastoupení hráče bez vyřízení řádného přestupu. Po několika kolech byla Kadaň na páté příčce, ale brzy se propadla až na poslední místo. To se podepsalo i na návštěvnosti. Když Kadaň jeden zápas vyhrála, dva následující prohrála a bez větších rozdílů takto hrála až do konce sezóny. Play off tudíž nebyl reálný cíl, a tak Kadaň obsadila jedenáctou příčku a mohla se začít připravovat na další sezónu. V této sezóně bylo mužstvo ve složení: Martin Chlad, Pavel Damašek – Martin Klaus, Martin Kivoň, Jiří Jelínek, Ondřej Kříž, Jiří Svoboda, Zbyněk Tůma, Stanislav Beneš, Roman Ambrož, Radek Mrázek, Michal Pscheidt, Lukáš Pozník, Radek Hlavatý – Jan Kašík, Jiří Kuchler, Miloš Kajer, Robert Kaše, Tomáš Polanský, Petr Derfler, Vlastimil Patzenhauer, David Appel, Přemysl Sedlák, Patrik Fořt, Radek Dlouhý, Petr Jaroš, Jaroslav Kreuzman, Josef Ibl, Tomáš Hrubý, Albín Podstavek, Lukáš Slavík, Martin Pištej. (www.skkadan.cz, 2011)

Sezóna 2003/2004. Ačkoli letošním cílem bylo hlavně udržení ligy, začátek ročníku byl velmi slibný, Kadaň obrátila ve svůj prospěch obě úvodní kola a pyšnila se první příčkou. Velmi solidní výsledky zajišťovaly mužstvu vždy postupové místo, nikdy nekleslo pod osmou příčku. Kadaň získala skalp i v nejednom derby. V mnoha zápasech se dokázala dostat do vedení, když prohrávala i o několik gólů a to navíc v rekordním čase. Pro příklad: v utkání s Ústím se stav 1:2 během 48 vteřin změnil na 3:2 a Kadaň slavila vítězství. Před začátkem vyřazovacích bojů byla na osmé pozici. Bodově ji však dotáhla Třebíč na devátém místě a o postupujícím musel rozhodnout vzájemný zápas. Kadani stačila remíza. Ještě dvě minuty před závěrečným hvizdem byl stav zápasu 2:2. Třebíč ale dokázala vstřelit v předposlední minutě rozhodující branku a odsunula tak Kadaň na nepostupové deváté místo v tabulce. Hráčská soupiska pro tento ročník byla: Michal Fikrt (část sezóny), Luboš Horčíčka, Pavel Damašek, Petr Hynek (část sezóny) – Petr Pospíšil, Pavel Mareček, Martin Kivoň, Radek Hlavatý, Ladislav Řezníček, Jaroslav Kreuzman – Stanislav Stavenský, Jiří Kuchler, Tomáš Polanský, Lukáš Duba, Lukáš Pech, Miloš Kajer, Petr Kukla, Petr Derfler, Pavel Pelán, Kamil Tvrdek, Lukáš Hubínek. (www.skkadan.cz, 2011)

Sezóna 2004/2005. Ročník, o kterém se nedá jednoznačně říci, zda byl povedený, nebo by měl naopak sloužit jako zdroj poučení do let příštích. Kadaň vstoupila mezi prvoligové týmy z posledního místa. Z jaké tabulky? Rozpočtové. Nikdo v druhé nejvyšší

soutěži neměl u svého rozpočtu na sezónu tak nízké číslo jako Kadaň. Možná by se dalo čekat, že podle toho bude hned od úvodu soutěže vypadat i postavení týmu v tabulce. Ale Kadaň překvapila svou bojovností a v druhé půli ligy bylo severočeské mužstvo na čtvrtém místě. Vzápětí přišlo několik ran, které odsoudily mužstvo k opětovné neúčasti v elitní osmičce. Jednalo se o kontumaci tří zápasů za nepovolený start Mariána Meňharta. Aby však konec I. ligy 2004/05 nebyl pro fanoušky tak nepříznivý, malá odměna přišla v posledním klání ročníku, kdy na hráčích neležela žádná tíha zodpovědnosti, protože o všem již bylo rozhodnuto. Možná i tato pohoda přispěla k výhře nad Chomutovem na vlastním ledě. Černožlutí zvítězili 7:4.

A nyní ještě trochu ke statistikám. Nejvyšší domácí výhru si Kadaňští připsali za porážku Opavy v 16. kole, 7:2. Sedmička figuruje ale i na druhé straně. 0:7 prohrála Kadaň v Mladé Boleslavi.

Soupiska: Hübl, Jež- Pospíšil, Hlavatý, Špelda, Meňhart, Vobořil, Tvrdek, Hlusička, Kajer, Stavenský, Kuchler, Polanský, Pelán, Jabrocký, Postl, Hubínek, Derfler, Kreuzman, Kameš, Kivoň, Klaus, Řezníček, Štelcich, Jabrocký, Pech, Žák, J. Polák, Polák M., Staněk, Bednařík. (www.skkan.cz, 2011)

Sezóna 2005/2006 se Kadani nevydařila. Začátek ligy vypadal nadějně. Do desátého kola se Kadaň držela a soupeři téměř vždy stačila. O tom svědčí i fakt, že za deset utkání měla na kontě jen tři prohry. Jenže v prostřední části sezóny se Kadani nedařilo. Dvě za sebou prohraná utkání, pak následovaly dvě výhry. Za dalšími dvěma vítězstvími už přišel úspěch Severočeňů pouze jeden a pak se situace otočila úplně. Jedenáct klání a z nich pouze dvakrát mohli černožlutí slavit vítězství, remíza žádná. Tři za sebou opakující se výhry poté zvedly zdecimovaný tým. Tým ale přesto spíše sbíral prohry a přibývalo také nerozhodných stavů. Závěr sezóny byl tak protkán spíše radostí soupeřů a Kadaň skončila až na dvanáctém místě.

Nejvyšší prohra přišla v 18. kole, v utkání proti Prostějovu, 7:0. Nejvíce tento rok nadělila Kadaň Havířovu, 5:1.

Soupiska: Hübl, Jirkův, Mensator, Slipčenko, Meňhart, Vobořil, Hlavatý, Hlubuček, Lašek, Kloz, Plaček, Žák, Derfler, Postl, Zíka, Valčák, Polanský, Řepík, Hlusička, Hubínek, Neprášek, Krpenský, Stehlík, Zajíček, Čuj, Oliverius, Kajer, Švík, Tvrdek, Švejda, Hahn, Zaťovič, Tauš, Riečičár, Staněk, Klaus, Buchal, Řepík, Hranáč, Stavenský, Valčák, Loučka, Kočí, Bušta, Moro. (www.skkan.cz, 2011)

Sezóna 2006/2008. Kadaň stále čeká na zlom, který by tým dovedl do vysněného play off. V tomto duchu proběhla i sezóna 2006/2007. Ještě před úvodním kláním nového ročníku se vyměnily osobnosti na několika postech, od hráčů po vedení. První utkání příliš bodů nepřinesla. Kadaňští se zlepšili, odpovídala tomu i předváděná hra a bodový zisk z jednotlivých utkání. Díky tomu se na konci druhé čtvrtiny objevili na osmém místě a postup na vyšší příčky byl reálný. V lednu se opět změnil hlavní trenér, mužstva se ujal Miroslav Novák. Tato výměna měla týmu prospět a vnést do mužstva nového bojovného ducha, tým totiž po řadě proher ztrácel bojovnost. Pan Novák k tomu řekl: „Nastavit výkon hráčů opět na vzestupnou tendenci se nepodařilo. Ve třidvaceti posledních utkáních kadaňští hokejisté vítězně odcházeli z ledu pouze ve čtyřech případech.“ Tento fakt mohl mít jen jediný následek. Konečné umístění na třináctém místě. (Novák, 2010)

4.2 Mládežnický hokej

4.2.1 Období 1971-1988

Vznik tohoto hokejového mládežnického se datuje koncem roku 1971, tedy necelý rok od založení TJ DNT KADAŇ - oddíl ledního hokeje. Začátky nebyly nikterak jednoduché a to z prostého důvodu: nebyly vůbec žádné zkušenosti, nebyli trenéři, vedoucí mužstev a další funkcionáři a opravdu se nevědělo z kterého konce začít. Co se ale vědělo přesně, byla ta skutečnost, že začít se musí, protože pouze v mládí se mohla vidět budoucnost kadaňského hokeje.

V té době se podařil tehdejšímu výboru LH důležitý tah, když pro svoje záměry získal Josefa Klímu, který začal trénovat a pochopitelně i hrát za „A“ mužstvo, stal se členem výboru ve funkci metodika a do této funkce se pustil s elánem a zkušenostmi bývalého hráče ligového Chomutova i několikanásobného reprezentanta ČSR. V poměrně krátké době se Klímovi podařilo sestavit tři mužstva včetně trenérů a vedoucích. Byli to mladší a starší žáci i mužstvo mladšího dorostu, kteří začínali v těch nejnižších soutěžích. Ale postupovali rok od roku do vyšších soutěží a začínali sbírat nejen vavříny úspěchů při mistrovských zápasech, ale dokázali dobré jméno Kadaně propagovat i na různých turnajích, které se začaly stávat tradicí i v našem městě. Z denního tisku té doby bylo možné se dozvědět jen útržkovité výsledky mládežnického hokeje s výslednou tabulkou, bez jakýchkoliv podrobností. Odpovědi na toto téma s bývalými funkcionáři byly celkem shodné: něco se ztratilo při stěhování do nového zimního stadionu z bývalé dřevostavby.

Zbytek shořel při požáru opuštěného dřevostavby v roce 1991. Nějaké diplomy a poháry jsem našel na školách, něco bylo předáno do tehdejšího MěDPM. Obsáhlá kronika, která se psala od založení LH a kterou začínal psát a aranžovat pan František Kohout, se ztratila. Žádná síň slávy a historie kadaňského hokeje na zimním stadionu není, i když kadaňská družstva mládeže si víc jak dvacet let tvořila své dobré jméno po celé republice. Mladí kadaňští hokejisté od elévů až po dorost odehráli stovky různých turnajů i s mezinárodní účastí, bojovali dokonce i o titul mistra republiky. O to vše se zasloužila řada kadaňských odchovanců, kteří vyrostli pod vedením zdejších trenérů a hráli a dosud hrají nejen po celé republice, ale i v zahraničí. (Vopelák, 2010)

Přesto to bylo dobré věřit tomu, že by i v dnešní době se mohlo najít nějaké řešení pro to, aby na ZS byl nějaký ten "koutek" o historii kadaňského nejpobulárnějšího sportu vybudován. To je vlastně takový malý úvod k tomu, že období mládežnického hokeje od roku 1971 - 1990 je zpracováno více méně heslovitě a chtěl bych poděkovat všem těm, kteří mi za toto období pomáhali skládat mozaiku aspoň toho nejpodstatnějšího a projevíli snahu mi všestranně pomoci ať již osobními vzpomínkami, některými drobnými podklady a fotografiemi. Nyní alespoň něco z těch prvních tří let, jak jsem psal úvodem.

Mladší žáci:

v sezóně 1971 - 1972 druhé místo za Povrly

1972 - 1973 druhé místo za Litoměřicemi

1973 - 1974 druhé místo za Lovosicemi

1974 - 1975 na prvním místě

Starší žáci:

v těch samých sezónách postupně druzí za Děčínem, třetí za Povrly, třetí za VTŽ Chomutov "B" a v další první.

I tehdejší dorostenci byli úspěšní.

Ve skupině "A" krajského přeboru druzí za VTŽ Chomutov "B" a další tři sezóny vždy první.

V sezóně 1972 - 1973 bylo poprvé v historii LH zahájeno oficiálně i mistrovství těch nejmenších hokejistů - elévů, které na severu Čech mělo početné zastoupení, protože hned do prvního ročníku byla přihlášena družstva z Kadaně, Loun, Litvínova, Chomutova, Ústi nad Labem, Liberce, Klášterce nad Ohří a dokonce i SONP Kladno a PZ Kladno. V

roce 1974 byla tato soutěž rozdělena pro narůstající účast dalších hokejových talentů na dvě skupiny a kadaňští mladí hokejisté ho vyhráli před druhým Libercem. Protože mládežnický hokej se v těchto létech začal rozvíjet, začalo se v Kadani uvažovat o tom, že by bylo dobré utvořit po dohodě se školským odborem samotnou hokejovou třídu, do které by byli soustředěni ti nejlepší adepti hokejového umění ze všech základních škol, což se také po určitém jednání splnilo. Kluci z této třídy místo tělocviku měli zaměření pouze na hokej a samozřejmě, že toto dostal za úkol kdo jiný, než Josef Klíma. Tato třída za krátkou dobu začala produkovat kvalitní hokej. Mimo úspěšné tažení v mistrovské soutěži začala být zvána na různé turnaje po celých Čechách.

Například v Plzni, Karlových Varech, Sokolovu, Chomutově, Praze, Pardubicích, Táboru, Č. Budějovicích. Samozřejmě, že většina mládežnických mužstev z těchto oddílů přijela na oplátku do Kadaně a mnozí funkcionáři jen udiveně kroutili hlavou nejen nad organizací těchto turnajů, ale hlavně nad tím, jak je možné, že v takto malém městečku se dají vychovávat tak dobří hráči, když výběr je minimální. Nejvýraznějšího úspěchu dosáhli kadaňští kluci na velkém turnaji čtyř měst v Č. Budějovicích. Ve vyřazovací skupině v Písku porazili všechny soupeře a postoupili tak do finálové skupiny v Č. Budějovicích. Nejdříve hořkost porážky od kadaňských okusili chlapci z TESLY Pardubice, aby hořkost porážky okusili i chlapci z TJ Vítkovic ve finálovém zápase. Chlapci z Kadaně vyhráli po tuhém boji 1:0. Nejednou předával cenu za první místo jako host turnaje tehdejší legenda světového hokeje a šéftrenér hokejistů SSSR Tarasov.

Kadaňským se dostalo ještě jedné pocty, když nejlepším hráčem celého turnaje byl vyhlášen Petr Klíma. Základ tohoto tolik úspěšného družstva vytvořili převážně tito mladíci: Černý, Maršálek, Smejkal, Toušek, Rác, Kovář, Hofbauer, Máslo, Waltr, Vaněk, Wágner, Klíma, Ficker a Palička.

Největší úspěch ale na toto družstvo starších žáků ještě čekal a to v sezóně 1978 – 1979, když s přehledem vyhráli krajský přebor. V kvalifikaci o postup do finále ČSFR dvakrát porazili TESLU Pardubice 6:5 a 4:2 a čekalo je již pouze toto finále, které se hrálo v Šumperku a o titul mistra republiky bojovala mezi sebou města s hokejovou tradicí i možnostmi. Pro všechny účastníky, včetně funkcionářů byla Kadaň outsider a v tomto duchu začalo finále.

K prvnímu utkání Kadaň nastoupila proti ambiciózní ŠKODĚ Plzeň, kterou překvapivě porazila 4:2. K dalšímu překvapení došlo v druhém utkání se SLAVÍÍ Praha a toto utkání vešlo do dějin hokeje. A proč? Ještě deset minut před koncem utkání prohrávala

Kadaň se Slavii 2:6. Ale právě těchto posledních 10 minut začal tlak kadaňských hráčů na soupeřovu branku. Petr Klíma pálil jeden gól za druhým, vstřelil jich celkem šest a Kadaň vyhrála 8:6. V posledním rozhodujícím zápase Kadaň prohrála s Vítkovicemi 3:5. Petr Klíma řekl: „Zřejmě také proto, že předcházející zápasy vzaly některým klukům veškeré síly a finálový zápas byl ze strany Kadaně odehrán pouze se dvěma pětkami. Přesto na tomto mistrovství republiky zanechali chlapci z Kadaně dobrý dojem.“ Obsadili druhé místo, získali stříbrné medaile a možnost od příští sezóny hrát 1. ligu ČSFR mladšího dorostu. V tiskovém komentáři k tomuto mistrovství se bylo možno mimo jiné dočíst i to, že střelecký fenomén starších žáků, který při finálových utkáních zazářil jako kometa, se ukázal jako velice nadějný hokejista, který má za uplynulou sezónu devět vstřelených branek na jedno utkání a jmenuje se Petr Klíma a je ze severočeské Kadaně. (Klíma P., 2010)

Za výraznými úspěchy starších žáků tak trochu zanikly rovněž kvalitní úspěchy mladších žáků pod vedením trenérů Žižky a Věříše ve složení: Cafourek, Genser, Šlehofer, Pták, Šmolka, Poupá, Igaz, Minařík, Zabloudil, Šula, Mikiska, Slavík, Loučka, Savkov, Žatecký, Nevoral, Klíbání, Řehák, Penc a Malý. I tito chlapci si odehráli svoje penzum ve prospěch dobrého jména DNT Kadaň. Nemohu pochopitelně zapomenout ani na ty nejmenší- elévy. Nejen proto, že se stali přeborníky kraje, ale také za vzornou reprezentaci na různých turnajích, kde pravidelně končili na předních místech, ať to bylo již doma nebo na dalších místech např. v Plzni, Chomutově, Klášterci nad Ohří, Litvínově, Sokolově, Praze či na Kladně. V dalších zhruba deseti letech již kadaňští mladí hokejisté tak mimořádných úspěchů nedosáhli, což bylo způsobeno menší péčí o mládež, protože v některé ročníky nebyly naplněny, a vůbec tak nenastoupily do soutěže.

Do té doby tolik úspěšní starší žáci přešli skoro všichni do mladšího dorostu, kde začali hrát I. ligu ČSFR, která měla toto obsazení: DNT Kadaň, CHZ Litvínov, SONP Kladno, PZ Kladno, Mladá Boleslav, Ústí nad Labem, Škoda Plzeň, Chomutov a Příbram. Tuto ligu ale muselo mužstvo po dvouletém působení opustit, protože se mu vůbec nedařilo a skončilo na posledním místě se ziskem pouhých 4 bodů, zatím co první Kladno jich získalo 56! Tyto neradostné výsledky byly způsobeny tím, že z původního mužstva se postupně stávalo doslova torzo, protože mnoho nadějných hráčů, kteří měli "navíc" postupně odcházelo do klubů, které jim dávaly lepší perspektivu a to hlavně do Kladna, Chomutova, Litvínova, Plzně. Neúspěchy v mládežnickém hokeji začal signalizovat již rok

1979. Mladší žáci hráli severočeský přebor v B skupině, kde skončili předposlední a rovněž tak žáci starší.

Reputaci v té době napravoval tak pouze starší dorost, který v krajském přeboru skončil třetí. V roce 1979 zásluhou Karla Žočka a Jiřího Vlasáka znovu vznikla sportovní třída, kde byl patronem Ivan Hlinka. Po ní vznikly další třídy na I. ZŠ v Kadani. Druhou sportovní třídu vedli Josef Klíma a František Lukeš a patronem byl František Pospíšil. Sezóna 1980 - 1981 byla v historii asi jedna z nejhorších. "A" mužstvo dospělých do soutěže nebylo přihlášeno vůbec, starší dorost ze 7 účastníků skončil pátý, starší žáci na sedmém místě a mladší žáci odpadli úplně, když skončili poslední - na 12. místě, získali pouze 3 body a skóre bylo 16:132!

V sezóně 1981 - 1982 zase pro změnu v krajském přeboru nehráli mladší a starší žáci. Hrál pouze mužstvo staršího dorostu, které soutěž ukončilo na slušném 3. místě, když tabulka prvních pěti vypadala následovně: Most, Klášterec nad Ohří, Kadaň, Louny a Teplice. Ještě větší radost udělal starší dorost i v následující sezóně, když skončil na druhém místě i přesto, že začátky soutěže byly všelijaké, protože po čtvrtém kole ještě nezískal ani bod. Druhá polovina byla ale úplně jiná a po 16. kole stanul dokonce i v čele tabulky.

Po roční přestávce začali opět hrát mladší a starší žáci. Ale obě družstva mladých hrála skutečně špatně. Roční neúčast v mistrovské soutěži byla znát a celou soutěž obě mužstva vlastně odehrála na konci tabulky. Sezóna 1983 - 1984 ukázala v celé nahotě nedostatky v organizaci hokeje mladých, což nakonec ukazují následující výsledky. Starší dorost se ještě "držel", protože odehrál svůj průměr a skončil na 4. místě. Závěr sezóny byl následující: Most, Teplice, Klášterec nad Ohří, Kadaň, Děčín, Louny, Povrly a Roudnice. Vzpomíná František Lukeš: „Mladší dorost po svém propadu v I. lize nezačal dobře ani v krajském přeboru a nakonec byl rád, že se zde udržel. O udržení se nemohli pokusit starší ani mladší žáci, protože obě tato družstva skončila na posledních místech a krajský přebor pro příští sezónu pro ně byl tabu.“ (Lukeš, 2010)

Útlum v mládežnickém hokeji pokračoval i nadále. V sezóně 1984 - 1985 čest kadaňského hokeje hájili v KP pouze starší dorostenci, kteří občas po nepochopitelných výkyvech (například doma porážka od Lovosic 0:13) ukončili tuto soutěž na 5. místě. Mladší ani starší žáci v této sezóně samozřejmě na základě výsledků sezóny loňské nehráli v KP vůbec. V sezóně 1985 - 1986 zase pro změnu nehráli v KP starší ani mladší dorostenci, pouze mladší a starší žáci, kde ve skupinách se stejně starými kamarády z CHZ

Litvínov, DPM Litvínov, Chomutova, Mostu a Loun skončili mladší na 5. místě a starší na 3. místě.

Špatné výsledky se opakovaly i v další sezóně 1986 - 1987. Do krajského přeboru opět nastoupili mladší dorostenci a při konečném součtu ze sedmi účastníků skončili na předposledním místě, když za nimi poslední byl Klášterec a krajským přeborníkem se staly Teplice. Mladší žáci zahráli o něco lépe, protože skončili na místě pátém, získali celkem 14 bodů a skóre 86 :109.

V sezóně 1987 - 1988 mladší a starší žáci opět neměli možnost hrát krajský přebor a Kadaň zde zastupoval pouze mladší a starší dorost rovněž bez významnějšího úspěchu. Celkem obdobný byl průběh i v další sezóně, protože obě žákovská mužstva do krajského přeboru zařazena nebyla, pouze mladší a starší dorost.

V této sezóně 1989 - 1990 měl mladší dorost za soupeře Děčín, Louny, Litoměřice, Liberec, Lovosice, Klášterec nad Ohří a Bílinu a skončil na 6. místě. Po předcházejících hubených létech se začalo tak trochu blýskat snad na lepší časy. Změnila se strategie řízení mládežnických mužstev, došlo k určité reorganizaci po stránce hráčské. Vedení mužstev napřelo všechny síly k tomu, aby se mládežnický hokej v Kadani od základů změnil. Strategie byla taková, aby utvořená družstva v přípravce postupovala spolu rok po roce ve stejném složení a pokud možno se stejnými trenéry, aby nedocházelo k výpadkům některých ročníků. Byl zde také úmysl zúčastňovat se co nejvíce různých mládežnických turnajů na nejrůznějších úrovních, protože tyto turnaje nejen oživovaly hráčskou činnost, ale hlavně byly získávány cenné zkušenosti, jak se mládežnický hokej hraje jinde, nejenom v Severočeském kraji. Bylo rovněž dohodnuto zahájit samostatný trénink všech brankářů, od elévů až po dorost.

Tohoto úkolu se ujal brankář "A" mužstva Robert Černý, který jako junior byl rovněž ve výběru ČSFR a v tomto výběru byl společně s Dominikem Haškem. Rozhodnutí se ukázalo jako dobré, protože samostatný trénink brankářů byl v praxi již více jak 8 let, postupně se navíc přidali i brankářští adepti z Chomutova a Klášterce nad Ohří, a pravidelně na trénink tedy přicházelo 18 brankářů.

4.2.2 Období 1989-1998

V sezóně 1989 – 1990 se začalo tvořit družstvo šestiletých chlapců pod vedením Antonína Vaňka ml. a Jana Macháčka, kteří je začali učit hokejovému umění, aby byli připraveni k mistrovským zápasům a turnajům v roce 1993. Toto družstvo elévů bylo již dostatečně připravené a tvořil ho tento základ: Vít Potopalský, Michal Zajíc, Josef Rod, Pavel Holan, Martin Kreuz, Richard Zajíc, Jan Amstark, Lukáš Hubínek, Jan Macháček, Václav Januška, Viktor Mojdl, Jan Budjač, Oldřich Chramosta, Petr Úměr, Aleš Nejepsa, Vlastimil Kočí, Marek Vácha, Zdeněk Hanták, Robert Heuser, Jiří Herma, Lukáš Kvasnička, Tomáš Kritzner a Tomáš Kilián.

Těmto hráčům se hned v první své oficiální sezóně zadařilo, hlavně na turnajích. V Bílině první místo, v Teplicích třetí, v Děčíně druzí, rovněž tak i na HC Slavia Praha. Na konci sezóny absolvovali svůj první mezinárodní zápas v Rakousku, kde porazili Vídeň 4:2. Úspěšní byli i ve své první mistrovské soutěži KP, když obsadili třetí místo.

V sezóně 1994 - 95 přibyl ještě třetí trenér, hráč "A" mužstva Robert Kaše. Družstvo zůstalo stejné. V mistrovské soutěži skončili na šestém místě, ale na turnajích byli opět úspěšní. V Děčíně na třetím místě, v Teplicích druzí, v Chomutově třetí, v Kadani první a v Praze druzí.

V sezóně 1995 - 1996 dochází ke změně trenérů, družstvo vedou trenéři Jan Macháček, Petr Hubínek a vedoucím družstva byl jmenován Petr Hybner. Sezóna byla podobná předcházející, protože družstvo skončilo na šestém místě a zúčastnilo se 3 turnajů v Kadani, Lounech a Teplicích.

Žádné podstatné změny se neudály ani v sezóně 1996 - 1997. V Kadani byl zahájen první mezinárodní turnaj - „Memoriál Antonína Vaňka“, bývalého trenéra, který náhle a nečekaně zemřel. Na turnaji v Klášterci obsadili chlapci třetí místo a druhé v Teplicích.

V roce 1997 - 1998 dochází k organizační změně, žákovské družstvo je doplněno hráči z Klášterce a pod hlavičkou tohoto klubu odehrává mistrovskou soutěž i všechny turnaje. První mezinárodní turnaj v této sezóně na Slovensku v Senici ukončili na druhém místě. Družstvo je pozváno na velký mezinárodní turnaj Jaromíra Jágra do Karlových Varů, kterého se zúčastnilo 18 družstev, Kadaňští obsadili v silné konkurenci šesté místo.

V Kadani je opět uspořádán mezinárodní turnaj "Memoriál Antonína Vaňka", na jehož druhém ročníku obsadili třetí místo. Chlapce čekal další velký mezinárodní turnaj a to v německém Kreffeldu, kde skončili třetí. Na třetím místě rovněž na turnaji v

Chomutově a na posledním turnaji sezóny v Berouně byli první. Na konec sezóny ještě tito chlapci odjíždí na mezinárodní turnaj do Švédska, kde skončili na sedmém místě. Na začátku další sezóny cestovali opět do Německa, do města Bayrouthu, kde vybojovali třetí místo.

V roce 1990 vzniklo další žákovské mužstvo z ročníků 1982 – 1983. Trenéry jsou od počátku František Wágner a Vladimír Lacko, vedoucím družstva Ivo Opršal. K prvnímu tréninku na ledě nastoupili tito chlapci: Jakub Vaněk, Ladislav Poupá, Lukáš Bienert, Lukáš Vydra, Jiří Horák, Martin Syma, Miroslav Polák, Ivo Opršal, Jan Minařík, František Lukeš, Pavel Neprášek, Michal Baraniak, Miroslav Štecher, Robert Trnka, Aleš Urban, Rolland Wágner, Roman Wágner, Zdeněk Šouta, Petr Kotáb, Martin Petrlík a Lukáš Hubínek.

V roce 1992 začala první mistrovská sezóna nazvaná Přebor elévů 4. tříd. František Wágner řekl: „Toto mužstvo po celou dobu hrálo s dobrými výsledky nejen mistrovské zápasy, ale také hlavně na turnajích, kterých za šest sezon odehrálo 49!“ V sezóně 1992 - 1993 byli první v Klášterci nad Ohří, v Mostě rovněž první. V Kadani na místě druhém a potom následovaly turnaje v Praze, Chomutově, Klášterci nad Ohří, kde obsadili vždy první místa. Na posledním turnaji této sezóny skončili v Mostě druzí.

V sezóně 1993 - 1994 se kádr mužstva rozšířil o Michala Hagaru, Martina Fučíka a Petra Zárybnického. Bylo odehráno 5 turnajů a to: v Kadani druzí, v Karlových Varech první, v Ústí nad Labem třetí, v České Lípě druzí a na závěr sezóny v březnu v Kadani třetí.

V roce 1994 byla v Kadani zavedena tradice velkých mezinárodních turnajů vždy na závěr sezóny v březnu. První byly odehrány o putovní pohár SK Kadaně, ale od roku 1997 již jako ČEZ CUP.

V sezóně 1994 - 1995 nedoznal kádr družstva žádných změn a toto mužstvo čekalo celkem 11 turnajů. V Liptovském Mikuláši (Slovensko) 2. místo. v Chomutově 4. místo, ve Slaném 2. místo, v Kadani 3. místo, v Karlových Varech 2. místo, v Kladně 2. místo, ve Znojmě 2. místo, opět v Kadani 2. místo, v Klášterci 5. místo a na závěr v Německu - Badnauheimu na velkém turnaji místo druhé.

Ve IV. mistrovské soutěži tohoto družstva a sezóně 1995 - 1996 s hokejem skončili Roman Wágner, Zárybnický, Kotáb, Fučík a Petrlík. Přišli ale noví hráči: Radek Oršulák, Bohumil Hornák, David Glacner, Vladislav Baranec a družstvo mělo celkem 22 hráčů.

K prvnímu mezinárodnímu turnaji odjíždělo toto družstvo do Popradu (Slovensko) a k druhému rovněž na Slovensko do Liptovského Mikuláše. Na obou turnajích skončilo na 6. místě. Další velký mezinárodní turnaj se konal jako Doly Cup 95 a pořádala ho města Chomutov, Klášterec nad Ohří a Kadaň. Ve Znojmě se mužstvo umístilo na 1. místě, v Písku na místě třetím a na závěr v Kadani opět místo první. Tento turnaj se organizačně spojil s Kláštercem a k názvu o putovní pohár SK Kadaň přibyl název Memoriál Jana Horáčka.

Na počátku sezóny 1996 - 1997 byli z družstva do mladší kategorie přeřazeni Rolland Wágner, Zdeněk Šouta a Martin Syma. Z Klášterce přišel Michal Vavřík. K prvnímu turnaji se zajíždělo opět na Slovensko do Liptovského Mikuláše, kde Kadaňští obsadili 4. místo. V mezinárodně obsazeném turnaji Doly Cup 96 skončili chlapci na 3. místě a rovněž na 3. místě skončili na turnaji v Berlíně (Německo). Následovaly turnaje ve Znojmě, Karlových Varech, Kadani a v Tyreó Open 97 (Švédsko). Umístění v těchto turnajích bylo na 5. místě, 3. místě, 2. místě a ve Švédsku skončili rovněž druzí.

V roce 1997 došlo k rozsáhlé reorganizaci. Kadaň se po dohodě spojila s Kláštercem z toho důvodu, aby se mohla hrát žákovská liga 9. tříd a tato sezóna se hrála pod hlavičkou HC Klášterec nad Ohří. Z družstva SK Kadaň zůstali tito hráči: Jakub Vaněk, Ladislav Poupa, Ivo Opršal, Miroslav Polák, Jan Minařík, Lukáš Bienert, Lukáš Vydra, Pavel Neprášek, Michal Baranijak, Miroslav Štecher, Robert Trnka, Michal Vavřík, Aleš Urban a Jiří Horák. Z družstva odešel rovněž na přestup do Litvínova nejlepší hráč a střelec František Lukeš. Tento kádr kadaňských doplnili do celkového počtu 22 hráčů, chlapci z Klášterce se svým trenérem Františkem Šimou: Martin Šíma, Daniel Klešč, Jakub Bedeč, Radek Chamula, Radoslav Staněk, Ondřej Kalců, Stanislav Urbiš a Jaroslav Kánský. Z původního kadaňského družstva ještě odešli do kláštereckého dorostu Michal Hagara, David Glacner, Radek Oršulák a Bohumil Homák. V tomto ročníku absolvovalo družstvo mimo mistrovské soutěže ještě šest turnajů, z toho tři zahraniční. Hned k prvnímu odjížděli do Bayreuthu v Německu, kde v silné konkurenci obsadili 2. místo, v Šumperku místo páté, ve Znojmě třetí místo a v Kadani skončili na pátém místě. V březnu byli Kadaňští pozváni na turnaj do finského Turku, na kterém startovalo 8 družstev z Finska a Švédska. Kadaň zahajovala ve skupině A, kde dosáhla těchto výsledků: Kieko (Finsko) - Kadaň 0:3, Tepsi (Finsko) 2:2, IF Mammargy (Švédsko) - Kadaň 1:3. Kadaňští obsadili ve skupině druhé místo a postoupili do semifinále proti domácímu TUTO Turku (Finsko), se kterým prohráli 2:0 za přispění rozhodčího ve prospěch domácích, což nakonec uznali i

domácí funkcionáři. V boji o třetí místo v celém turnaji porazili švédskou Ariandu a získali tak bronzové medaile.

Mužstvo absolvovalo prohlídku hokejových hal v Turku v Helsinkách, kde se v roce 1997 konalo mistrovství světa. V Helsinkách si chlapci také prohlédli olympijský stadion. Z Finska se výprava přesunula do Švédska, kde si prohlédla hlavní město Stockholm. Navštívili halu Globen, kde se konalo mistrovství světa v roce 1995. Ve Švédsku chlapci odehráli přátelské utkání se stejně starými chlapci z HelsingbomsIshall, se kterým prohráli 3:2. Toto mužstvo úplně na závěr sezóny zajíždělo na velký mezinárodní turnaj do Berlína. Družstvo žáků pod vedením svých trvalých trenérů Františka Wágnera a Vladimíra Lacka dosahovalo po celých šest let také dobrých výsledků v mistrovské soutěži krajského přeboru.

První sezóna 1992-93, Přebor elévů 4. tříd, odehráno 20 mistrovských zápasů
konečné umístění 3. místo

Druhá sezóna 1993 – 94, přebor 1. třídy mladších žáků, odehrána 30 zápasů ze 14 účastníků
konečné 5. místo

Třetí sezóna 1994-95, v základní části 3. místo, které nestačilo na postup do finále
odehráno celkem 22 zápasů

Čtvrtá sezóna 1995 – 96, regionální přebor starších žáků: odehráno 24 zápasů,
konečná tabulka na prvních třech místech: Teplice, Jablonec, Kadaň

Pátá sezóna 1996-97. V této sezóně mělo pět kadaňských žáků povoleno na 19 zápasů hostování na Kladně v žákovské lize. Byli to: Lukeš, Neprášek, Opršal, Bienert a Vydra. Kadaň obsadila v krajském regionálním přeboru 2. místo

Šestá sezóna 1997-98 liga starších žáků 9. třídy. Postup do finálové skupiny ČR, odehráno celkem 36 zápasů, ale na mužstva, jako byla Sparta Praha, České Budějovice, Litvínov, Liberec a další, Kadaňští nestačili a skončili na 12. místě.

V roce 1993 sestavili trenéři Miroslav Pira, Jiří Kadlec a vedoucí družstva Vladislav Vrtek ve spolupráci s Josefem Chárou družstvo chlapců předškolního věku, to znamená chlapců ve věku 6-7 let. V roce 1993 a 1994 se příprava těchto chlapců soustředila pouze na pravidelné tréninky třikrát týdně, sehrání několika přátelských utkání a na turnaje se stejně starými chlapci v rámci regionu. Toto mladičké družstvo začalo hrát v sezóně 95- 96 v regionálním přeboru elévů třetích tříd.

Jiří Kadlec řekl: „Chlapci hráli mistrovská utkání většinou se soupeři o rok staršími, a proto také nikdo neočekával mimořádně dobré výsledky, což se projevilo v konečném umístění v tabulce, když z jedenácti účastníků skončili na desátém místě.“ Ale získané herní zkušenosti byly důležité, což se mělo ukázat v sezónách příštích. (Kadlec, 2010)

Ukázala to již sezóna příští 1996 - 1997, kdy v severočeském přeboru hrála družstva z Ústí nad Labem, Kladna, Kadaně, Chomutova, Mostu, Loun, Děčína, Litvínova, Karlových Varů a Litoměřic. Kadaňští chlapci obsadili 3. místo, když získali 25 bodů, vstřelili 101 branek a obdrželi 38. Nejlepšími střelci při mistrovských utkáních byli Vrtek 34, Toman 22, Paul 14 a M. Kadlec 13 gólů. Účastnili se rovněž sedmi turnajů, z nichž nejkvalitnější byly turnaje dvoudenní na Kladně a v Kadani. Na těchto turnajích získali dvakrát první místo. V Chomutově i Klášterci nad Ohří dvakrát druhé místo, ve Slaném třetí místo, čtvrté v Mladé Boleslavi a páté na Kladně.

V sezóně 1997 - 1998 se podařilo navázat na předchozí dobré výsledky, což dokazuje ta skutečnost, že severočeský regionální přebor vyhráli se ziskem 35 bodů, soupeřům nastříleli 132 branek, zatímco obdrželi 28. Tímto vítězstvím si vybojovali právo účasti na mistrovství České republiky, kterého se zúčastnili vítězové všech regionálních přeborů v ČR. Toto finále se uskutečnilo 19. - 20. března 1998 v Šumperku hracím systémem každý s každým. Po úvodním utkání se Šumperkem, které prohráli 2:4, se mužstvo nenechalo zaskočit a k dalším utkáním hráči již přistupovali zodpovědněji, když postupně porazili České Budějovice 9:0, Kometu Brno 3:0, Hradec Králové 3:2, Velvanu Kladno 4:1 (toto utkání bylo hodnoceno jako nejkvalitnější v celém turnaji) a v posledním utkání remízovali se Zlímem 1:1. Tato remíza stála chlapce první místo. Skončili tedy na druhém místě, a chlapci tak úspěšně reprezentovali nejen severočeský region, ale také svůj sportovní klub a pochopitelně i město Kadaň.

V mistrovských utkáních této sezóny byli nejúspěšnějšími střelci: Vrtek 31, M. Kadlec 23, Toman 22, Paul 16 a Zábel 14. Nelze také opomenout úspěšné výsledky v osmi turnajích: Hradec Králové 1. místo, v Kadani, Karlových Varech, Příbrami, Chomutově a Šumperku vždy druhí, opět v Kadani místo třetí a konečně čtvrtí na Kladně.

O titul vicemistra České republiky 1998 - 1999 se zasloužili: brankáři: Rudolf Tichý a Erik Štěrba, obránci: Michal Pira, Ondřej Zušťák, Pavel Boguský, Václav Černý, Petr Chotaš, Jiří Kadlec, Jiří Kulhánek, útočníci: kapitán Ladislav Vrtek, Jan Toman, Jiří Paul, Filip Zábel, Martin Kadlec, Karel Mazánek, Lukáš Schönauer, Lukáš Hrdlička, Martin Žemlička a Vlastimil Limberk.

Zde je hodnocení trenéra mužstva Miroslava Piry: "Každoročně probíhá náš sportovní rok v této podobě: Po dubnové přestávce následuje intenzivní letní příprava v květnu a červnu. Po dovolených se scházíme koncem července a již v této době nastupujeme na led. V srpnu se koná pravidelné soustředění pod stany, které zahrnuje denní dvoufázový trénink na ledě, příprava na suchu i v bazénu, včetně využití tělocvičny. V závěru srpna a v průběhu září pořádáme přípravný turnaj a absolvujeme přátelská utkání. Od počátku října probíhá severočeský regionální přebor v klasické podobě, tzn. dvoukolově, s každým soupeřem doma a venku, a tento přebor končí koncem února. Vánoční přestávka je vyhrazena turnajům, stejně jako březen, kdy pořádáme každoročně na ZS v Kadani dvoudenní turnaj. Tento náročný program je možné s úspěchem zvládnout jen díky tomu, že trenéři věnují týmu veškerý volný čas a všichni hráči a jejich rodiny doslova žijí hokejem. Zde bych rád ocenil zájem a všestrannou pomoc rodičů, které při našich utkáních jistě na tribuně nepřeslechnete, zejména díky bubnu, řehačkám a silným hlasívkám hlavně našich maminek.“ (Pira, 2010)

Další družstvo trenérů Matušky a Windische, které zahájilo svoji činnost jako příprava v roce 1995, v sezóně 1997 - 1998 hráli regionální přebor. Tato soutěž nebyla všeobecně nikterak kvalitní a kadaňští chlapci ze sedmi účastníků skončili na 4. místě. Stačili ale již odehrát několik významnějších přátelských zápasů i turnajů, např. v německém Weisswasseru obsadili 4. místo, a v březnu 1998 na turnajích v Rumburku byli třetí, v Sokolově pátí a v Kadani třetí.

V sezóně 1996 - 1997 vzniklo po rozdělení tříd družstvo trenérů Pavla Kováře a Radomíra Krpenského a vedoucích družstva Vladimíra Maška a Petra Chotaše. Trenéři začali pracovat s pouhými 12 dětmi, ale později měli k dispozici již chlapců 23. Za dvě hokejové sezóny odehráli celkem 16 přátelských zápasů se střídavými úspěchy a nezalekli se ani soupeře z Vídně, nad kterým zvítězili 11:7. Za tyto dvě sezóny tento tým sehrál celkem 12 turnajů. V Liptovském Mikuláši na Slovensku se umístili na druhém místě. Na turnaji v Sokolově získali zlaté medaile. Na jaře 1998 se v Kadani uskutečnil mezinárodní turnaj 5. tříd a kadaňští chlapci ze sedmi družstev skončili na místě čtvrtém. O letních prázdninách pořádají trenéři a rodiče týdenní soustředění v kadaňském kempu u ZS. Chlapci v nižších ročnících absolvují týdenní soustředění - trénink mimo led, plavání, sportování a trénink na ledě.

Další mládežnické družstvo zahájilo svoji činnost v srpnu 1997, rovněž jako hokejová příprava, kterou pod vedením trenérů Josefa Cháry a Miroslava Nováka začalo navštěvovat 20 dětí. V září 1997 byl vyhlášen nábor dětí ročníků 1990 – 92. Zajemců o hokej přibýlo na 50. Děti byly rozděleny do dvou skupin, kdy hlavním kritériem byl věk a výkonnost dětí. První skupinu tvořily děti výše uvedených ročníků v počtu 24 a druhou pak skutečně ti nejmenší, kterých je 26. O obě skupiny se střídavě starali oba trenéři, ke kterým v únoru 1998 přišel Radek Novák.

Starší děti, které bruslily již druhým rokem, vytvořili tým, který již v září byl schopen sehrát první přípravné utkání s celkem stejně starých dětí z Klášterce nad Ohří. Svého prvního soupeře chlapci porazili 18:3. V dalším utkání s tím samým soupeřem vyhráli na domácím ledě 8:5.

Tato příprava byla v prosinci 1997 pozvána na turnaj do Loun, kde ale po příjezdu bylo zjištěno, že se jedná o turnaj třetích tříd, a tudíž bylo zřejmé, že zde naši mladí chlapci nemohou uspět, což průběh jednotlivých zápasů ukázal, protože výsledky byly jednoznačné ve prospěch soupeřů. Louny - Kadaň 16:0, Pardubice - Kadaň 14:0, Sparta Praha - Kadaň 5:0.

V únoru 1998 absolvovala tato příprava zápas se stejně starými dětmi v Chomutově, kde zvítězila 14:3. V té době již měli trenéři navázané velice dobré kontakty a dobrou spolupráci s přípravkou v Klášterci nad Ohří a utkali se ještě v únoru 1998, kdy zápas skončil opět vítězstvím Kadaně 7:3. Na závěr sezóny v březnu 1998 byl uspořádán turnaj těch nejmenších. Pozvání přijali Beroun, Chomutov a Klášterec nad Ohří. K těmto se ještě připojila družstva Kadaň I a II. 1. místo získali chlapci z Berouna, na druhém místě byla Kadaň II a na třetím Kadaň I.

Tato příprava nejmenších v sezóně 1997 - 98 sehrála celkem 11 zápasů a je možné konstatovat, že děti byly schopny zvládnout zápasovou zátěž. Začala se projevovat hokejová vyzrálost, což je pro ostatní děti nejlepším motivačním faktorem. Předností je rovněž soudržnost dětí, kdy všichni jsou si navzájem dobrými kamarády a uvědomují si, že tvoří jeden tým.

Po 18 letech vybojovali postup do dorostenecké ligy naši dorostenci pod vedením trenérů Františka Wágnera, Vladimíra Lacka, Františka Šímy a vedoucího družstva Ivo Opršala. Vyhráli přebor dorostu a ve dvou utkáních s HC Praha dvakrát vyhráli 4:3. Družstvo 5. třídy pod vedením trenérů Miroslava Piry, Jiřího Kadlece a ved.dr. Ladislava Vrtka získalo 2. místo v přeboru. Co nevyšlo v soutěži, vynahradili si na turnajích. Na

kvalitně obsazeném dvoudenním turnaji v Kladně skončili na 3. místě, ve Znojmě vyhráli, doma skončili na 2. místě za nejlepším družstvem ČR Velvanou Kladno a v Benešově opět vyhráli. V žákovské lize 9. třída pod vedením trenérů Jana Macháčka a Petra Hubínka skončila na 3. místě. Na mezinárodním turnaji 3. ročníku memoriálu Antonína Vaňka zaúčasti sedmi družstev získali 1. místo. 8. třída pod vedením trenérů Milana Windische a Josefa Matušky skončila na 7. místě. 7. třída pod vedením trenéra Radka Krpenského skončila na 4. místě a na turnajích v Lounech a v K. Varech byla první. 6. třída pod vedením trenéra Pavla Kováře skončila na 7. místě. V regionálním přeboru 4. třída pod vedením trenérů Jiřího Vlasáka, Miroslava Klibániho a ved. dr. Františka Chrněla skončila z 12 účastníků na 7. místě.

Tato třída se dobře umísťovala výsledky na turnajích, když v Chomutově obhájila 1. místo z loňského roku, zvítězila na turnajích v Rakovníku a v Děčíně, v Brně skončila třetí. 3. třída v soutěži elévů skončila na 6. místě.

V novém ročníku 1999 - 2000 Kadaň měla v soutěžích všechna družstva. Práce s mládeží navazuje na úspěchy před 25 lety a z dnešních hráčů vzejde nejspíše kvalitní hráč typu Petra Klímy nebo Františka Lukeše. Předpoklady a podmínky pro růst nadějných hokejistů v Kadani jsou.

4.3 Ženský hokej

V roce 1980 se uskutečnil na ZS v Chomutově turnaj středoškolaček v ženském hokeji na počest MDŽ. Na kadaňském Gymnáziu se dalo dohromady několik děvčat, pod vedením Lenky Januškové (Dostálové) a utvořily družstvo žen, do kterého se zapojily např.: sestry Fridrichovy, Jana Veselá, Ivana Klímová, Vlasta Smolková, Dana Bernardová a další. Proběhlo pár tréninků na ledě na výše zmíněný turnaj v Chomutově. Tento turnaj k všeobecnému překvapení děvčata vyhrála. Hokej je začal bavit a začalo se s pravidelnými tréninky. Prvními neoficiálními trenéry se stali jejich kamarádi – hokejisté Tonda Loučka a Luboš Tender. Přišla další děvčata, družstvo se rozrostlo a ženský hokej se stal v Kadani skutečností. Další ročník turnaje MDŽ v Chomutově opět vyhrály. V té době již udělala dokonce Lenka Dostálová oficiálně zkoušky na rozhodčí III. třídy a v roce 1983 na rozhodčí II. třídy, což bylo v té době raritou. Význam to mělo i pro děvčata, protože se jim právě od Lenky Dostálové dostalo i teoretické výuky hokejových pravidel.

V roce 1985 děvčata začala shánět oficiálního trenéra, vedoucího mužstva a chtěla přihlásit se do soutěže. Požádala o pomoc Františka Nováka, ten s jejich nápadem souhlasil. Vedoucím družstva se stal pan Smolek. Děvčata začal skutečně trénovat. Jak na suchu, tak na ledě. Bruslit všechny uměly, byly všestranné sportovkyně, jen hokejová technika nebyla na příliš dobré úrovni. Tehdejší výbor oddílu LH v čele s předsedou Žočkem jim vyšel vstříc. Dostaly přidělenou kabinu, oficiální název i výstroj. Děvčata za tuto pomoc byla vděčná, veškerou přípravu začala brát ještě zodpovědněji, i když občas při tréninku viděly nepříjemné pohledy náhodných diváků. Děvčata si se vším poradila a po dohodě s trenérem se přihlásila rovnou do první ženské ligy, kde měla změřit své síly s hokejistkami z Berouna, Ústí nad Labem, Plzně, Litvínova, Kolína, Pardubic a dalších. Úvodní zápasy ukazovaly rozdíl mezi výkonností hráček z Kadaně a ostatních zkušenějších mužstev. V prvním zápase prohrály s Berounem 18:0 a hned na to stejným výsledkem s Plzní. Výkonnostní rozdíl se ukázal i v dalších zápasech, tentokrát ve prospěch Kadaně. Porazily Ústí nad Labem 22:0 a Litvínov rovněž 22:0!

Úspěchem této sezóny bylo, že kadaňská děvčata byla pozvána do Slaného k sehrání přátelského mezinárodního utkání s ženským mužstvem Kanady. Před zápasem bylo dohodnuto, že brankářka z Kadaně Jana Kiliánová bude chytat za Kanadu a jejich brankářka zase za Kadaň. Ivana Krpenská řekla: „Dívky z Kanady nastřílely vlastní brankáře v kadaňské brance 24 gólů, zatím co naše Jana Kiliánová nepustila ani jeden. Po zápase, který se nesl skutečně v přátelském duchu, se uskutečnila společná večeře.“ Kadaň hrála v začátcích jejich mistrovských soutěží ve složení:

Brankářky: Jana Kiliánová a Romana Nováková

Hráčky: Blanka Barteková, Gábina Hudáková, Lenka Dostálová, Alena Kovářová, Vlasta Smolková, Hana Ridošková, Lída Unčovská, Michaela Žejdlová, Ivana Krpenská, Radka Smolková, Renata Huňová a Martina Štěpánková.

V roce 1987 přišla další děvčata, která se úspěšně zařadila do družstva. Jitka Prátová, Renata Ulmanová, Eva Hrdličková, Petra Dolská, Denisa Trubínová, Kateřina Mašková, Blanka Staňková, Iveta Dučajová a Ivana Klímová. Dokonce i z Loun začala dojíždět Helena Špalková a Michaela Fikerová. V tomto období byl zájem o ženský hokej mimořádný. V roce 1988 byla děvčata pozvána na svůj první turnaj do Berouna, kde hrálo 5 ligových družstev a jedno z Německa. Celý turnaj byl dobře organizován, dokonce i návštěva diváků byla překvapující. Kadaňská děvčata skončila na 4. místě. Nálada se

vylepšila až při volbě Miss hokejistky, kdy jejich spoluhráčka Blanka Barteková stanula na stupních vítězů.

V sezóně 1989 – 90 byla liga žen pro větší počet účastníků rozdělena dle dosavadních výkonů na první a druhou ligu. Kdaň byla zařazena vzhledem k tehdejším výsledkům do ligy druhé společně s děvčaty z Jihlavy, Kolína, Pardubic, Havlíčkova Brodu a Sokolova. Ještě v této sezóně byla pozvána sehrát dvě propagační utkání ženského hokeje a to v Teplicích s Litvínovem a v Sokolově s Plzní. V Teplicích propagační utkání bylo špatně zorganizované a sehrálo se před hrstkou diváků. Opakem bylo utkání s Plzní, která byla v té době uznávanou špičkou ženského hokeje v republice i na mezinárodním postu. Děvčata z Kadaně hrála v prostředí, jaké dosud nepoznala. Sokolovští funkcionáři zřejmě tomuto utkání udělali mimořádnou propagaci. Zimní stadion byl téměř zaplněný, jako kdyby jejich „A“ mužstvo hrálo důležitý mistrovský zápas. Velká část diváků přijela z Kadaně. Kdaň nad favorizovanou Plzní vyhrála 4:3. V té době se svými výsledky dostávalo dívčí družstvo do podvědomí hokejových funkcionářů nejen v celé republice, ale dokonce i v zahraničí. O tom dokonce svědčí i pozvánka, která přišla do Kadaně ze Švýcarska z Rapersvilu, kde byla na soustředění švýcarská ženská hokejová reprezentace a Kdaň si pozvala jako sparingpartnera. Do Švýcarska s děvčaty odjel i lékař, kterým byl pan doktor Ouzký. I dnes, po osmi letech na tento zájezd vzpomíná tehdejší účastnice Blanka Barteková – Procházková: „Byly jsme v té době doopravdy parta a jedna pro druhou bychom strčily ruce do ohně. Poznat Švýcarsko v této zimní době byl pro nás nezapomenutelný zážitek. Nádherná švýcarská krajina, nádherné městečko Rapersvil. Byly jsme ubytovány v překrásném dřevěném hotelu, v ještě krásnější přírodě, která pro nás, holky z Kadaně, byla jako pohlazení po duši. Rovněž výlet do Zurichu, což je samo o sobě hezké město s fantastickým výhledem na Alpy. A hokejové zážitky? Výběr švýcarské reprezentace byl skutečně výborný a předpokládaly jsme, že na ně holt nebudeme mít. Samozřejmě, že jsme nechtěly svoji kůži prodat zadarmo a také jsme si nechtěly trhnout nějakou ostudu. Tak jsme se do nich hezky od podlahy zakously, švýcarské holky z nás byly zaskočené a ještě pár vteřin před koncem jsme hrály nerozhodně 3:3. Pak přišla poslední vteřina a Švýcarky daly vítězný gól, a tak jsme s nimi 4:3 prohrály. Potom se v kuloárech špitalo, že jsme je nechaly vyhrát, ale nebylo tomu tak. V odvetném utkání jsme opět statečně bojovaly, málem jsme na ledě vypustily duši. Ale stálo to za to, protože jsme vyhrály my. Byl to pro nás mimořádný úspěch, ale pro švýcarské reprezentantky obrovské zklamání, protože tak nějak nemohly pochopit, že jsme mužstvo z malého

provinčního městečka posílené pouze dvěma hráčkami z Plzně.“ (Barteková – Procházková, 2010)

Tomuto zájezdu ale předcházela další významná událost v kadaňském ženském hokeji. Od 20. do 22. ledna bylo v Kadani soustředění výběru ČSR, ke kterému bylo pozváno 35 hráček a pochopitelně i několik děvčat z Kadaně, například Krpenská, Janušková, Nováková, Uňčovská, Smolková. Hned následujícího roku bylo obdobné soustředění na Kladně, kam byly povolány Smolková, Nováková, Barteková a Prátová. Toto soustředění bylo dle vyprávění děvčat náročné a fyzicky zcela vyčerpávající. Prováděl se třířázový trénink. V roce 1991 začal děvčata trénovat pan Hrdlička opět za asistence pana Smolka. Oproti minulému roku docházelo k určitým nežádoucím změnám. Děvčata ve dvaceti letech, po počátečním nadšení, se začala zajímat spíše jiné věci. To jsou neoddiskutovatelné problémy a proměny mladých sportovkyň na jakékoliv úrovni a u jakéhokoliv sportu, až na určité výjimky. Úroveň u mnoha dalších účastnic se zvyšovala, zatím co u nás v Kadani původní elán začal opadat a tím i pochopitelně výkonnost. Přibýly také další celky, Tábor, Písek, HC Praha a další.

Došlo i k výměně trenéra a tohoto nelehkého úkolu se ujal Miroslav Novák. Ten do mužstva přinesl nejen svoji osobnost, ale hlavně jasnou strukturu vedení mužstva s neuvěřitelnou cílevědomostí, na základě čehož dostávala děvčata zase nový impuls a chuť. Teď to již opět nebyl hokej jen tak pro legraci a zábavu. Začal pro děvčata tvrdý režim. Vyčerpávající tréninky. Nacvičování útočných a obranných, střelba na branku, osobní souboje, bruslení a rychlost.

V poměrně krátké době se začaly dostavovat první úspěchy a děvčatům opět začala stoupat sebedůvěra, což se projevovalo i ve výsledcích mistrovských zápasů.

Počátkem roku 1995 byla kadaňská děvčata pozvána na turnaj ligových ženských mužstev do Prahy, kde dosáhla slušného výsledku, jelikož ze šesti špičkových ženských mužstev skončila na třetím, protože před nimi druhá Plzeň měla stejný počet bodů a o umístění rozhodoval pouze brankový poměr o jedinou branku. Některé ženy na tento turnaj vzpomínají ještě dnes, i když shodně tvrdí: “Mezi jednotlivými zápasy jsme ležely v kabině na lavičkách i na zemi a byly jsme tak unavené a vyčerpané, že jsme neměly chuť ani na vzájemnou komunikaci...” V nastávající sezóně dostala kadaňská děvčata další nabídku na turnaj do zahraničí a to do Německa. Na tomto turnaji hrálo pět mužstev - dva týmy z Německa, jeden z Itálie a z České republiky Beroun a Kadaň. Na tomto turnaji kadaňská děvčata skončila na druhém místě. Zde musím konstatovat, že to byl poslední

turnaj kadaňských děvčat a svým výsledkem zakončil zcela určitě sérii úspěšných turnajů z několika posledních let, kam je nutno ještě uvést mezi dříve vyjmenované i turnaje z Písku, Klášterce nad Ohří, Litvínova a z Plzně. (Mašková, 2010)

Na začátku roku 1997 se začal blížit konec kadaňského ženského hokeje. Důvodů bylo několik. Ten nejdůležitější byl nedostatek hráček. Za poslední tři roky kadaňské hokejistky docilovaly slušných výsledků v druhé lize, i na turnajích, ale starší hráčky postupně odcházely, zakládaly rodiny a doplňovat mužstvo hráčkami novými a perspektivními začínal být problém. Najednou zůstalo děvčat pouze deset a to na hokej této úrovně bylo skutečně málo. Navíc některé hráčky z našeho středu odešly do Plzně, Litvínova a Prahy. V této krizové situaci trenér rozhodl, že do příští sezóny mužstvo do soutěže přihlášeno nebude, s čímž ostatní musely souhlasit – svěřila se dlouholetá hráčka a kapitánka Blanka Barteková – Procházková: „V dřívějších letech se asi opomíjelo vychování perspektivních hráček, zapomínaly jsme na tuto skutečnost i my – které jsme již nějaký ten rok hrály a měly jsme slušné zkušenosti. A teď se nám to krutě vymstilo. Možná to bylo i tím, že v Kadani se nikdy nic moc ženským nefandilo a byly jsme tak nějak na chvostě za vším hokejovým děním. Dostaly jsme se do krize a najednou nebyl pro nás ani trenér. Nakonec jsem se domluvila s Ivetou Dučajovou, že začneme ty mladé dívky trénovat samy. Věřily jsme tomu, že se opět najde trenér a v krátké době že se kadaňský ženský hokej dostane zase na předcházející úroveň. Ale nestalo se tak. Myslím si, že nás tak nějak odepsal i výbor oddílu LH. Chlapi vyhráli postup do první ligy a je tady asi šest mládežnických družstev. To, že jsme slušně reprezentovaly naše město Kadaň v zahraničí a vlastně po celé republice, třeba jen namátkou Praha, Plzeň, Kolín, Pardubice, Tábor, Písek, Litvínov a další je pro nás dnes již pouze písni smuteční. Že některé kadaňské hráčky hrály ve výběru reprezentace ČR juniorek, se už také neví. No vidíte. A dnes již pro nás není ani kabina, ani led, ani finance. Je to sice smutné, ale já věřím tomu, že někdy v budoucnu se situace změní, ale to již bude skutečně bez nás ...“ (Barteková – Procházková, 2010)

Na závěr několik drobných poznámek o kadaňských hokejistkách: Největšího úspěchu dosáhla Jana Kiliánová, která jako brankářka úspěšně několik let reprezentovala za ženský výběr České republiky. V reprezentaci ČR dobře hájila barvy našeho města i Blanka Staňková, která mimo jiné za reprezentační mužstvo hrála i ve Francii a Německu a svoji aktivní činnost ukončila v roce 1998 v Plzni.

Na soustředění reprezentace byly povolány i další kadaňské hráčky: Unčovská, Smolková, Huňová, Nováková, Barteková, Prátová. V reprezentaci hráček do 18 let byly i Michala Fikarová, Kateřina Mašková a Blanka Staňková.

Brankářka Gábina Matějů působila v HC Kobra Praha a současně s ní i další dvě hráčky z Kadaně Štěpánková a Procházková. Z tohoto namátkového výběru vyplývá, že kadaňské dívky nehrály špatný hokej a i přes všechny problémy, které vlastně jejich činnost ukončily, je třeba si uvědomit, že se zasloužily o dobrou reprezentaci svého oddílu i města.

V současnosti se v Kadani nedá hovořit o ženském hokeji, protože oficiálně zde neexistuje mužstvo žen, ale v mládežnických kategoriích se dívčí jména vyskytují. Například v mladším dorostu působí Aneta Lédlová a Denisa Nešutová , obě tyto dívky pravidelně nastupují také v reprezentaci dívek do 18 let. Stejně tak Klára Chmelová, která již nepůsobí v Kadani, ale v Kanadském Ontariu, kde hraje univerzitní ligu a svými výkony si vysloužila stipendium na univerzitě a pravidelně reprezentuje Českou republiku v kategorii dospělých žen.

5. Diskuse

Podklady pro tuto práci jsem získával od bývalých i nynějších hráčů, funkcionářů a pamětníků. Čerpal jsem z různých výstřižků z novin a z podkladů, které mají jednotliví lidé zabývající se kadaňským hokejem k dispozici.

Když jsem se snažil získat potřebné podklady, narazil jsem na několik komplikací. Například o začátcích kadaňského hokeje se nedochovaly téměř žádné podklady. Tehdy se hokej v Kadani hrál na nižších úrovních, proto kadaňáky tolik nelákal a zřejmě i z tohoto důvodu jsem musel většinu informací a fotografií získávat od pamětníků.

Ještě horší to bylo s mládežnickým hokejem. O tom se příliš mnoho podkladů nedochovalo. Každý trenér si odtrénuje svojí sezónu a tím končí. Jediné, co mi trenéři poskytl, byly statistiky. Téměř nikdo z nich neměl průběžné výsledky, či nějaké články atp.

Informace o ženském hokeji byly také málo přístupné. A to především proto, že ženy již po dobu mnoha let nemají svůj tým, kterým by reprezentovaly Kadaň.

Scházel jsem se s jednotlivými lidmi, kteří mi mohli poskytnout potřebné informace. Dostal jsem se tak k zajímavým lidem, o kterých jsem dřív ani netušil, že mají něco společného s hokejem v Kadani. Pravidelně jsem docházel do archivu, kde jsem také čerpal podklady. Nakonec se povedlo potřebné informace posbírat. Sepsal jsem historii vzniku seniorského, mládežnického a ženského hokeje v Kadani.

6. Závěr

Pro tvorbu takovýchto prací bych doporučil shromažďovat různé podklady, výstřižky z novin a zpravodajů již delší dobu dopředu. Usnadní to tvorbu práce. Také navštívit archiv, kde je uschováno plno důležitých informací.

Tato práce bude k dispozici na zimním stadionu v Kadani. I zaměstnanci městské radnice zabývající se kulturou a sportem projeví zájem. Otisknout by se tato práce dala v Kadaňských novinách, kde by po jednotlivých etapách kadaňského hokeje mohly vycházet články. Myslím, že mnoho čtenářů by ocenilo, že by se o historii kadaňského hokeje dozvěděli více. Navázat by se dalo novější dobou hokeje, o které je více podkladů a dala by se lehce zdokumentovat.

Myslím si, že je tato práce komplexní. Do práce jsou zahrnuty další důležité součásti historie, jako mládežnický a ženský hokej. Tato práce tedy může sloužit jako ucelený zdroj informací o kadaňské hokejové historii.

Chtěl bych také poděkovat všem, kteří mi poskytli nějaké informace a podklady, protože bez nich by tato práce nemohla vzniknout.

7. Seznam obrázků

OBRÁZEK 1 - ZAČÍNÁJÍCÍ STAVBA ZASTŘEŠENÍ	33
OBRÁZEK 2 - STAVBA ZS ÚSPĚŠNĚ POKRAČOVALA. POHLED OD FOTBALOVÉHO STADIONU.....	35
OBRÁZEK 3 - POHLED OD KOUPALIŠTĚ.	37
OBRÁZEK 4 - HLAVNÍ ORGANIZÁTOŘI STAVBY ZS. VLEVO PŘEDSEDA ODDÍLU ŽOČEK SPOLEČNĚ S V .KOLÁŘEM, KTERÝ MĚL STAVEBNÍ DOZOR.....	40
OBRÁZEK 5 - MUŽSTVO 1991/92.....	41

8. Seznam literatury

1. MICHALÍK, P., ROUB, Z., VRBÍK, V. Zpracování diplomové a bakalářské práce na počítači. 3. vydání. FPE ZČU v Plzni, 2009.
2. ČELIKOVSKÝ, S. Dotazovací metody v tělovýchovném výzkumu. Praha, SPN, 1992.
3. NĚMEJC, J., Metodika zpracování a úprava diplomových prací. Plzeň: ZČU, 1995.
4. KOSTKA, V., BUKAČ, L., ŠAFAŘÍK, V. Lední hokej : teorie a didaktika : celost. vysokošk. učebnice pro posl. stud. oboru tělesná výchova a sport , Praha : SPN, 1986.
5. JENŠÍK, M. Kronika Českého hokeje 1984-2000. 2.vyd. Praha: Olympia, 2001.
6. Nástup. Noviny Chomutovska. 1970-1998. Most: Severografie.
7. Severočeský deník. Noviny Chomutovska. 1970-1995. Most: Severografia.
8. Průboj. 1970-90. Ústí nad Labem.
9. Deník Chomutovska. Chomutov. 1997

WEBOVÉ STRÁNKY

1. SK Kadaň. [online]. [cit. 2011-09-20]. Dostupné z www:< <http://www.skkadan.cz/>>
2. HC Klášterec nad Ohří [online]. [cit. květen 2010]
3. Wikipedie: Sportovní klub Kadaň. In: [online]. [cit. březen 2012]. Dostupné z www:<<http://cs.wikipedia.org>>
4. Wikipedia: Elektrárna Tušimice. [online]. [cit. 2011] . Dostupné z www: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Elekt%C3%A1rny_Tu%C5%A1imice>
5. <http://cs.wikipedia.org> [online]. c2010, poslední revize 8.7.2010 [cit. červenec 2010] Dostupné z www :<<http://cs.wikipedia.org>>
6. www.hokej.cz [online]. c1998, poslední revize 3.5.2010 [cit. květen 2011] Dostupné z www:<<http://www.hokej.cz>>

7. www.zimnistadiony.cz [online]. c2010, poslední revize 24.6.2010 [cit. červen 2011]
Dostupné z www: <<http://www.zimnistadiony.cz>>
8. www.piratichomutov.cz [online] c2013, poslední revize 2013 [cit. květen 2012]
Dostupný z www: <<http://www.piratichomutov.cz/zobraz.asp?t=historie>>

ÚSTNÍ SDĚLENÍ

10. František Husák (2010)
11. Václav Prošek (2010)
12. František Jindrák (2008)
13. Jiří Štekr (2010)
14. Miroslav Veselý (2009)
15. Václav Poledna (2010)
16. Václav Nevoral (2009)
17. František Smolek (2009)
18. Miroslav Vedral (2010)
19. Josef Klíma st. (2010)
20. Petr Klíma
21. František Lukeš (2010)
22. Josef Smejkal (2010)
23. Karel Hubínek (2010)
24. Milan Windish (2010)
25. Vilém Vopelák (2010)
26. Robert Černý (2010)
27. František Wágner (2010)
28. Antonín Vaněk (2010)
29. Jan Müller (2010)

30. Radek Huňa (2010)
31. Milan Urban (2010)
32. Zdeněk Šindler (2010)
33. Jaroslav Hejcman (2010)
34. Karel Vlček (2010)
35. Pavel Rázl (2010)
36. Jiří Ráža (2010)
37. Petr Derfler (2010)
38. Miroslav Novák (2010)
39. Jiří Kadlec (2010)
40. Miroslav Pira (2010)
41. Blanka Barteková – Procházková (2010)
42. Markéta Mašková (2010)

9. Resumé

My bachelor's work is about history of ice-hockey in Kadan.

I had to meet with living contemporaries, functionaries and players of ice-hockey. In interviews with living contemporaries, functionaries and players I used a strategy and methods which I acquired from technical works which I introduce at Literature list. I attended the Kadan's repository and also Kadan's ice rink, where I acquired informations and materials for my work. In my bachelor's work is written about senior, junior a women's hockey. An acquiring informations and materials about a senior hockey was easier than about junior and women's hockey because there were more surviving articles, photos and materials about a senior hockey.

Work is probably good for young ice-hockey players and also for Kadan's functionaries. Work will printed and placed at Kadan's repository and Kadan's ice rink.

10. Přílohy

10.1 FOTODOKUMENTACE

Obrázek 6 - Logo klubu

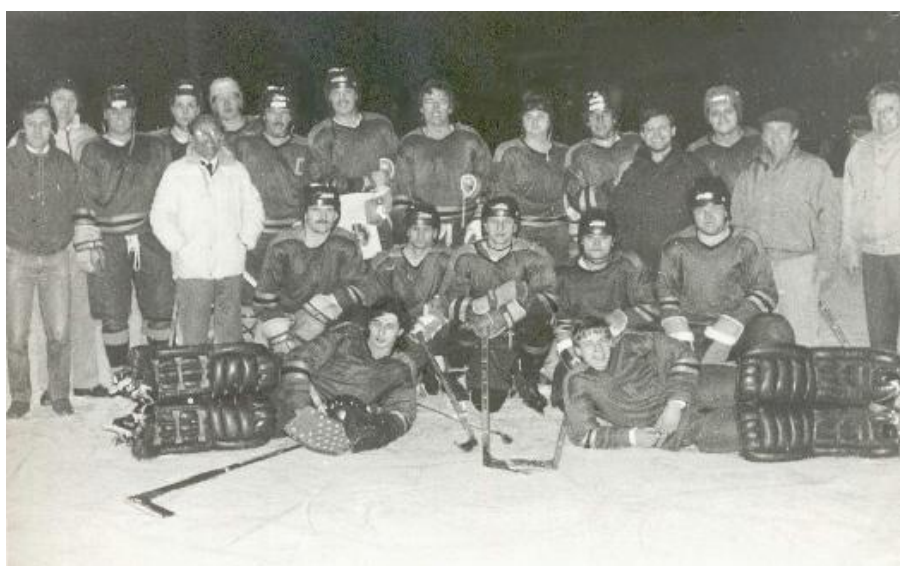
Obrázek 7 - Sezóna 1977 – 1978 (Krajský přebor)

Obrázek 8 – Nezasřezaný zimní stadion

Obrázek 9 - Nezastřešený zimní stadion

Obrázek 10- Mužstvo 1989-1990

Obrázek 11 - "A" Mužstvo 1992